

PSALTIREA

Proorocului și împăratului David

RÂNDUIALĂ

Cum se cade a citi Psaltirea deosebi. De ești preot, începe așa: *Binecuvântat este Dumnezeu nostru...*, iar de nu, zi:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru..., troparele, glas 6:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne nici un răspuns, această rugăciune ca Stăpânului noi, păcătoșii robii Tăi, aducem Ție, miluiește-ne, Doamne, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Cinstita prăznuire a proorocului Tău, Doamne, cer arată Biserica Ta, că îngerii cu oamenii se veselesc. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, în pace îndreptează viața noastră.

Și acum...

Multe sunt mulțimile păcatelor mele, de Dumnezeu Născătoare. Către tine am năzuit, Curată, căutând mântuire; cercetează bolnavul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru să-mi dea mie iertare pentru răutățile ce am făcut, ceea ce ești însuși binecuvântată.

Apoi: *Doamne, miluiește* de 40 de ori și te închină cât poți.

De aici începe rugăciunea Sfintei Treimi la începutul Psaltirii:

Întru tot Sfântă Treime, Dumnezeule și Făcătorule a toată lumea, ajută-mi și îndreptează inima mea să încep cu înțelepciune și să sfârșesc cu fapte bune acești de Dumnezeu insuflați psalmi, pe care Duhul Sfânt prin gura lui David i-a grăit, pe care și eu, nevrednicul, voi să-i grăiesc acum. Ci, cunoscând nepriceperea mea, căzând înaintea Ta, mă rog Ție și cer de la Tine ajutor: Doamne Iisuse Hristoase, îndreptează mintea mea și întărește inima mea ca nu de graiurile gurii să mă îngreuiez, ci de înțelegerea cuvintelor să mă veselesc și să mă gătesc spre lucrarea faptelor bune, pe care

să mă învăț și să le grăiesc ca, cu faptele cele bune luminându-mă, să fiu părtaș la judecată părții celei de-a dreapta cu toți aleșii Tăi. Deci acum, Stăpâne, binecuvintează ca, răsuflând de la inimă, cu limba să strig întru acest chip:

Fericit bărbatul... încet, cu luare-aminte și cu socoteală și nu te grăbi ca și cu mintea să înțelegi cele ce citești.

CATISMA ÎNTÂIA

PSALMUL 1,

Nescris deasupra la evrei.

1. Fericit bărbatul care n-a umblat în sfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor n-a stătut și pe scaunul ciumaților n-a șezut,
2. Ci în legea Domnului e voia lui și întru legea Lui va cugeta ziua și noaptea.
3. Și va fi ca pomul răsădit lângă izvoarele apelor, care rodul său va da la vremea lui și frunza lui nu va cădea și toate câte va face vor spori.
4. Nu sunt așa necredincioșii, nu sunt așa, ci mai degrabă ca praful pe care-l spulberă vântul de pe fața pământului.
5. De aceea nu se vor scula necredincioșii la judecată, nici păcătoșii în sfatul dreptilor.
6. Căci cunoaște Domnul calea dreptilor și calea necredincioșilor va pieri.

PSALMUL 2

1. Pentru ce s-au întărâtat neamurile și popoarele au cugetat deșertăciuni?
2. Stătut-au împotriva împărații pământului și căpeteniile s-au adunat laolaltă împotriva Domnului și împotriva Unsului Lui:
3. „Să rupem legăturile Lor și să aruncăm de la noi jugul Lor”.

4. Cel ce locuiește în ceruri va râde de ei și Domnul îi va batjocori pe ei.
5. Atunci va grăi către ei întru mânia Lui și întru furia Lui îi va tulbura pe ei.
6. Iar Eu sunt pus împărat de El peste Sion, muntele cel sfânt al Lui,
7. Vestind porunca Domnului; Domnul a zis către Mine: Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut.
8. Cere de la Mine și-Ți voi da neamurile moștenirea Ta și stăpânirea Ta marginile pământului.
9. Le vei păstori cu toiag de fier; ca pe vasul olarului îi vei zdrobi pe ei.
10. Și acum, împărați, înțelegeți; luați învățătură, toți care judecați pământul;
11. Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați Lui cu cutremur.
12. Prindeți învățătură ca nu cândva să Se mânie Domnul și să pieriți din calea cea dreaptă.
13. Când se va aprinde degrab furia Lui; fericiți toți care se încred într-Însul.

PSALMUL 3,

Psalm lui¹ David; când a fugit de la fața lui Abesalom, fiul lui.

1. Doamne, pentru ce s-au înmulțit cei ce mă necăjesc; mulți se scoală asupra mea,
2. Mulți spun sufletului meu: Nu este mântuire lui întru Dumnezeu lui.
3. Dar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu.

¹ Pentru el, al lui, în privința lui, despre el.

4. Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui.
5. Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am că Domnul mă va sprijini.
6. Nu mă voi teme de zecile de mii ale poporului care împrejur m-au împresurat.
7. Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu! Că Tu ai bătut pe toți cei ce m-au vrăjmășit în zadar, dinții păcătoșilor ai zdrobit.
8. A Domnului este mântuirea și peste poporul Tău binecuvântarea Ta.

Slavă... Și acum... Aliluia.

PSALMUL 4,

Întru sfârșit, în psalmi; cântare lui David.

1. Când Te-am chemat m-ai auzit, Dumnezeul dreptății mele; în necaz m-ai ușurat²; îndură-Te de mine și auzi rugăciunea mea!
2. Fiii oamenilor, până când grei la inimă? Pentru ce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna?
3. Și cunoașteți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său; Domnul mă va auzi întru strigarea mea către Dânsul.
4. Mâniați-vă și nu păcătuiți; de cele ce spuneți în inimile voastre în așternuturile voastre vă străpungeți.
5. Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți în Domnul.
6. Mulți spun: Cine ne va arăta nouă cele bune? Însemnatu-s-a peste noi lumina feței Tale, Doamne.

² M-ai lărgit.

7. Dat-ai veselie în inima mea; din rodul grâului, al vinului și al untdelemnului lor s-au înmulțit.

8. Cu pace laolaltă mă voi culca și voi adormi, că Tu, Doamne, deosebi întru nădejde m-ai sălășluit.

PSALMUL 5,

Întru sfârșit, pentru moștenitoare. Psalm lui David.

1. Graiurile mele ascultă-le, Doamne; înțelege strigarea mea;

2. Ia aminte la glasul rugăciunii mele, Împăratul meu și Dumnezeuul meu!

3. Căci către Tine mă voi ruga, Doamne; dimineața vei auzi glasul meu.

4. Dimineața voi sta înaintea Ta și mă vei vedea; că Tu nu ești Dumnezeu Care voiești fărădelegea.

5. Nu va locui lângă Tine cel ce face răutate, nici nu vor rămâne cei nelegiuți înaintea ochilor Tăi.

6. Urât-ai pe toți cei ce lucrează fărădelegea; pierde-vei pe toți cei ce grăiesc minciuna.

7. De bărbatul sânghiurilor și viclean Se scârbește Domnul.

8. Iar eu întru mulțimea milei Tale voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre sfânt locașul^b Tău întru frica Ta.

9. Doamne, călăuzește-mă întru dreptatea Ta din pricina vrăjmașilor mei, îndreptează înaintea mea calea Ta!

10. Că nu este în gura lor adevăr, inima lor e deșartă.

11. Groapă deschisă gâtlejul lor, cu limbile lor au viclenit; judecă-i pe ei, Dumnezeule!

12. Să cadă din sfaturile lor, după mulțimea păgânătăților lor alungă-i pe ei, că Te-au amărât, Doamne!

^b Templu.

13. Și se vor veseli toți cei ce nădăjduiesc în Tine; în veac se vor bucura și vei sălășlui întru ei.

14. Și se vor lăuda întru Tine toți cei ce iubesc numele Tău, că Tu vei binecuvânta pe cel drept.

15. Doamne, ca cu arma bunei-voiri ne-ai încununat pe noi!

PSALMUL 6,

Întru sfârșit, în cântări, pentru cea de-a opta; Psalm lui David.

1. Doamne, nu cu furia Ta să mă mustri pe mine, nici cu mânia Ta să mă pedepsești!

2. Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt; vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele

3. Și sufletul meu s-a tulburat foarte și Tu, Doamne, până când?

4. Întoarce-Te, Doamne, izbăvește sufletul meu, mântuiește-mă pentru mila Ta!

5. Că nu este întru moarte cel ce Te pomenește pe Tine; iar în iad cine se va mărturisi Ție?

6. Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în fiecare noapte patul meu, cu lacrimile mele așternutul meu voi uda.

7. Tulburatu-s-a de furie ochiul meu, îmbătrânit-am între toți vrăjmașii mei.

8. Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele;

9. Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit.

10. Să se rușineze și să se tulbure foarte toți vrăjmașii mei, să se întoarcă și să se rușineze foarte în grabă!

Slavă... Și acum... Aliluia.

PSALMUL 7,

Psalm lui David, pe care l-a cântat Domnului
pentru cuvintele fiului lui Husi, Iemeni.

1. Doamne Dumnezeul meu, în Tine am nădăjduit;
mântuiește-mă de toți cei ce mă prigonesc și mă izbăvește,
2. Nu cândva să răpească ca un leu sufletul meu, nefiind
cine să-l izbăvească, nici cine să-l mântuiască!
3. Doamne Dumnezeul meu, de am făcut aceasta, de este
nedreptate în mâinile mele,
4. De am răsplătit celor ce-mi răsplătesc mie rele, atunci să
cad de la vrăjmașii mei deșert;
5. Să prigonească, așadar, vrăjmașul sufletul meu și să-l
prindă și să calce în pământ viața mea și slava mea în țărână să o
așeze!
6. Scoală-Te, Doamne, întru mânia Ta, înalță-Te întru
hotarele vrăjmașilor mei! Ridică-Te, Doamne Dumnezeul meu,
întru porunca cu care ai poruncit
7. Și adunare de popoare Te va înconjura și pentru ea la
înălțime Te întoarce.
8. Domnul va judeca popoare. Judecă-mă, Doamne, după
dreptatea mea și după nerăutatea mea asupra mea!
9. Sfârșească-se răutatea celor păcătoși și îndreptează pe cel
drept, Cel ce cerci inimile și rărunchii, Dumnezeule!
10. Ajutorul meu cel drept de la Dumnezeu, Care mântuiește
pe cei dreți³ cu inima.
11. Dumnezeu este Judecător drept și tare și îndelung-
răbdător, Care nu Se ridică cu mânie în fiecare zi.
12. De nu vă veți întoarce sabia Lui o va luci, arcul Lui l-a
încordat și l-a gătit;

³ Fără ocolișuri, de-a dreptul, în linie dreaptă.

13. Și în el a gătit unelte de moarte, săgețile Lui celor ce ard le-a lucrat.

14. Iată, a avut dureri de naștere pentru nedreptate, a luat în pântece durere și a născut nelegiuire.

15. Groapă a săpat și a adâncit-o și va cădea în grota pe care a făcut-o;

16. Întoarce-se durerea lui pe capul lui și pe creștetul lui nedreptatea lui să se coboare!

17. Mărturisi-mă-voi Domnului după dreptatea Lui și voi cânta numelui Domnului Celui Preaînalt.

PSALMUL 8,

Pentru sfârșit, pentru teascuri. Psalmul lui David.

1. Doamne, Domnul nostru, cât de minunat e numele Tău în tot pământul; că s-a ridicat mare-cuviința Ta mai presus de ceruri.

2. Din gura pruncilor și a celor ce sug ai pregătit laudă din pricina vrăjmașilor Tăi ca să dărâmi pe vrăjmaș și pe răzbunător.

3. Că voi vedea cerurile, lucrurile degetelor Tale, luna și stelele, pe care Tu le-ai întemeiat.

4. Ce este omul, că-Ți amintești de el? Sau fiul omului, că-l cercetezi pe el?

5. Micșoratu-l-ai pe el puțin față de îngeri, cu slavă și cinste l-ai încununat pe el

6. Și l-ai pus pe el peste lucrurile mâinilor Tale; toate le-ai supus sub picioarele lui,

7. Oile și boii toți, dar încă și dobitoacele câmpului,

8. Păsările cerului și peștii mării, cele ce străbat cărările mărilor.

9. Doamne, Domnul nostru, cât de minunat e numele Tău în tot pământul!

Slavă... Și acum... Aliluia.

DUPĂ ÎNTÂIA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Apoi troparele, glasul 1:

Întru fărădelegi fiind zămislit eu, desfrânatul, nu cutez a căuta la înălțimea cerului, ci, îndrăznind către iubirea Ta de oameni, strig Ție: Dumnezeule, Milostiv fii mie și mă mântuiește!

De vreme ce dreptul abia se mântuiește, unde mă voi arăta eu, păcătosul, cel ce nu am purtat greutatea și zăduful zilei? Ci, numără-mă cu cei din ceasul al unsprezecelea, Dumnezeule, și mă mântuiește!

Slavă...

Brațele părintești grăbește a le deschide mie, că în desfrânări am cheltuit viața mea; spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale privind, Mântuitorule, nu trece acum cu vederea inima mea cea sărăcită. Căci către Tine, Doamne, cu umilință strig: greșit-am la cer și înaintea Ta!

Și acum...

Nădejdea creștinilor, Preasfântă Fecioară, pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut mai presus de minte și de cuvânt, roagă-L neîncetat împreună cu puterile cele de sus să ne dea iertare de păcate și îndreptare vieții nouă tuturor, celor ce cu credință și cu dragoste pururea te proslăvim.

Apoi Doamne miluiește (de 40 de ori), și rugăciunea aceasta:

Stăpâne Atotțiitorule și necuprins, Puterea cea începătoare de lumină și neînțeleasă, Părintele Ființei celei ipostatice și Purcezătorul Duhului Tău celui de o putere, Care pentru îndurărilor milostivirii și pentru negrăita

bunătate nu ai trecut cu vederea firea omenească cea cuprinsă de întunericul păcatului, ci dumnezeieștile lumini ale sfințelor Tale învățături prin lege și prin prooroci le-ai strălucit în lume, iar mai apoi Însuși Unul-Născut Fiul Tău ai binevoit să ne răsară nouă prin trup și la strălucirea luminii Tale ne-a povățuit pe noi, fie urechile Tale luând aminte la glasul rugăciunii noastre și ne dăruiește nouă, Doamne, cu inimă deșteptată și trează să petrecem toată noaptea vieții acesteia, așteptând venirea Fiului Tău și Dumnezeului nostru, Judecătorul tuturor, nu culcați și dormind, ci priveghind și deșteptați spre lucrarea poruncilor Tale să ne aflăm și întru bucuria Lui împreună să intrăm, unde este glasul cel neîncetat al celor ce prăznuiesc și nespusa dulceață a celor ce privesc frumusețea feței Tale celei negrăite. Că bun și Iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui celui fără de început, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

CATISMA A DOUA

PSALMUL 9,

Pentru sfârșit, pentru acele ascunse ale fiului. Psalmul lui David.

1. Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale;
2. Veseli-mă-voi și mă voi bucura întru Tine; cânta-voi numelui Tău, Preaînalte.
3. Când se va întoarce vrăjmașul meu înapoi, slăbi-vor și vor pieri de la fața Ta,
4. Că ai făcut judecata mea și dreptatea mea, șezut-ai pe scaun, Cel ce judeci cu dreptate.
5. Certat-ai neamurile și a pierit cel necredincios; numele lui a lipsit în veac și în veacul veacului.
6. Lipsit-au săbiile vrăjmașului până în sfârșit și cetățile i le-ai stricat.
7. Pierit-a pomenirea lui cu sunet și Domnul în veac rămâne.
8. Gătit-a întru judecată scaunul Lui și El va judeca lumea întru dreptate, judeca-va popoare întru îndreptare.
9. Și S-a făcut Domnul scăpare săracului, ajutor la bune vremi întru neazuri;
10. Și să nădăjduiască în Tine cei ce cunosc numele Tău, că n-ai părăsit pe cei ce Te caută pe Tine, Doamne.
11. Psalmodiați Domnului, Care locuiește în Sion, vestiți între neamuri isprăvile Lui,
12. Că Cel ce caută sângele lor Și-a adus aminte, n-a uitat strigătul săracilor.
13. Miluiește-mă, Doamne, vezi smerenia dintre vrăjmașii mei, Cel ce mă înalți din porțile morții,

14. Ca să vestesc toate laudele Tale în porțile fiicei Sionului.
Veseli-mă-voi de mântuirea Ta.

15. Afundatu-s-au neamurile întru stricăciunea pe care o au făcut, în lațul acesta, pe care l-au ascuns, s-a prins piciorul lor.

16. Se cunoaște Domnul, Care face judecăți, întru faptele mâinilor lui s-a prins păcătosul.

17. Întorcă-se păcătoșii în iad, toate neamurile care uită pe Dumnezeu,

18. Că nu întru sfârșit va fi uitat săracul, răbdarea săracilor nu va pieri întru sfârșit.

19. Scoală, Doamne, să nu se întărească omul, să fie judecate neamurile înaintea Ta!

20. Pune, Doamne, legiuitor peste ele, să cunoască neamurile că oameni sunt.

21. Pentru ce, Doamne, stai departe, treci cu vederea întru bune vremi la neazuri?

22. Când se mândrește necredinciosul se aprinde săracul, se prind în sfaturile pe care le socotesc.

23. Că se laudă păcătosul întru poftele sufletului lui și cel nedrept se binecuvintează;

24. Întărâtat-a pe Domnul cel păcătos, după mulțimea mâniei lui nu-l va căuta.

25. Nu este Dumnezeu înaintea lui; spurcate sunt căile lui în toată vremea.

26. Lepădate sunt judecățile Tale de la fața lui, peste toți vrăjmașii lui va stăpâni;

27. Căci a zis în inima lui: nu mă voi clătina, din neam în neam fără de rău.

28. A cărui gură de blestem este plină și de amărăciune și de vicleșug, sub limba lui osteneală și durere.

29. Șade la pândă cu cei bogați întru ascunzișuri ca să omoare pe cel nevinovat;
30. Ochii lui spre cel sărman privesc; pândește întru ascunziș ca leul în culcușul său.
31. Pândește ca să răpească pe sărac, să răpească pe sărac când îl va trage pe el;
32. În lațul lui îl va smeri pe el, se va pleca și va cădea când va stăpâni el pe cei săraci.
33. Căci a zis în inima lui: uitat-a Dumnezeu, întors-a fața Lui ca să nu privească întru sfârșit.
34. Scoală, Doamne, Dumnezeule, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi întru sfârșit!
35. Pentru ce a întărâtat necredinciosul pe Dumnezeu? Căci a zis în inima lui: nu va căuta.
36. Vezi, că Tu la durere și la furie iei aminte ca să-l dai pe el în mâinile Tale.
37. Ție s-a lăsat săracul, orfanului Tu ai fost ajutor.
38. Zdrobește brațul celui păcătos și rău, căuta-se-va păcatul lui și nu se va afla.
39. Domnul este Împărat în veac și în veacul veacului; pieriți neamuri din pământul Lui.
40. Pofa săracilor ai auzit-o, Doamne, la gătirea inimii lor a luat aminte urechea Ta,
41. Judecă celui orfan și celui smerit ca să nu adauge a se mai trufi omul pe pământ.

PSALMUL 10,

Întru sfârșit; Psalmul lui David.

1. În Domnul m-am încrezut: cum veți grăi sufletului meu: mută-te în munți ca o pasăre?

2. Că, iată, păcătoșii au încordat arcul, gătit-au săgeți în tolă, ca să săgeteze întru întuneric pe cei dreți la inimă.

3. Că cele ce Tu ai săvârșit ei le-au stricat; dar dreptul ce a făcut?

4. Domnul în templul cel sfânt al Lui; Domnul - în cer scaunul Lui. Ochii Lui spre cel sărac privesc, genele Lui cearcă pe fiii oamenilor.

5. Domnul cearcă pe cel drept și pe cel necredincios, iar pe cel ce iubește nedreptatea îl urăște sufletul Său.

6. Va ploua peste cei păcătoși lațuri, foc și pucioasă și duh de vifor - partea paharului lor.

7. Că drept e Domnul și dreptăți a iubit, îndreptări a văzut Fața Lui.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 11,

**Întru sfârșit, pentru a opta;
Psalmul lui David.**

1. Mântuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s-au împuținat adevărurile de la fiii oamenilor!

2. Deșertăciuni a grăit fiecare către aproapele lui, buze viclene în inimă și în inimă a grăit rele.

3. Pierde-va Domnul toate buzele cele viclene, limba cea semeată,

4. Pe cei ce zic: limba noastră o mărim, buzele noastre la noi sunt; cine este Domn al nostru?

5. Pentru nenorocirea săracilor și suspinul sărmanilor acum Mă voi scula, zice Domnul; pune-Mă-voi întru mântuire, îndrăzni-voi întru el.

6. Cuvintele Domnului - cuvinte curate, argint cu foc lămurit, lămurit de pământ, curățit de șapte ori.

7. Tu, Doamne, ne vei păzi pe noi și ne vei feri pe noi de neamul acesta [până] și în veac.

8. Împrejur umblă necredincioșii; după înălțimea Ta ai înmulțit pe fiii oamenilor.

PSALMUL 12,

Întru sfârșit, Psalmul lui David.

1. Până când, Doamne, mă vei uita întru sfârșit? Până când întorci fața Ta de la mine?

2. Până când voi pune sfaturi în sufletul meu, dureri în inima mea ziua și noaptea?

3. Până când se va înălța vrăjmașul meu asupra mea?

4. Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu! Luminează ochii mei, nu cândva să adorm întru moarte,

5. Nu cândva să zică vrăjmașul meu: întăritu-m-am asupra lui. Cei ce mă necăjesc pe mine se vor bucura de mă voi clătina;

6. Iar eu întru mila Ta am nădăjduit. Bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta; cânta-voi Domnului celui ce mi-a făcut bine și voi cânta numelui Domnului celui Preaînalt.

PSALMUL 13,

Întru sfârșit, Psalmul lui David.

1. Zis-a cel fără de minte întru inima sa: nu este Dumnezeu.

2. Stricatu-s-au și urâți s-au făcut întru îndeletniciri, nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

2. Domnul din cer S-a plecat peste fiii oamenilor să vadă de este cel ce înțelege sau cel ce caută pe Dumnezeu.

3. Toți s-au abătut, împreună netrebnici s-au făcut, nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

4. Au nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fărădelegea, cei ce mănâncă pe poporul Meu întru mâncare de pâine?

5. Pe Domnul nu L-au chemat; acolo s-au temut de frică, unde nu era frică, că Domnul e întru neamul dreptilor.

6. Sfatul săracului l-ați rușinat, iar Domnul nădejdea lui este.

7. Cine va da din Sion mântuirea lui Israel? Când va întoarce Domnul robia poporului Său, bucura-se-va Iacov și se va veseli Israel.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 14,

Întru sfârșit, Psalmul lui David.

1. Doamne, cine va locui în lăcașul Tău? Sau cine se va sălășlui în muntele cel sfânt al Tău?

2. Cel ce umblă fără prihană și lucrează dreptate, cel ce grăiește adevăr în inima sa,

3. Care n-a viclenit cu limba lui și n-a făcut aproapei său rău și ocară n-a primit asupra celor de aproape ai săi.

4. Defăimat să fie înaintea Lui cel ce face răutate, iar pe cei ce se tem de Domnul îi slăvește.

5. Cel ce se jură aproapei său și nu se leapădă; argintul lui nu l-a dat cu camătă și daruri asupra celor nevinovați n-a luat.

6. Cel ce face acestea nu se va clătina în veac.

PSALMUL 15,

Scrisoarea stâlpului lui David.

1. Păzește-mă, Doamne, că întru Tine am nădăjduit! Zis-am Domnului: Domnul meu ești Tu, că de bunătățile mele nu ai trebuință.
2. Sfinților celor de pe pământul Lui minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru dâșii.
3. Înmulțitu-s-au slăbiciunile lor, după acestea s-au grăbit.
4. Nu voi aduna adunările lor din sânziuri, nici nu voi pomeni numele lor prin buzele mele.
5. Domnul este partea moștenirii mele și a paharului meu; Tu ești Cel ce-mi reasezi moștenirea mea.
6. Funii au căzut peste mine întru cei puternici, căci și moștenirea mea prea-tare este mie.
7. Bine voi cuvânta pe Domnul, Care m-a înțeleptit; încă și până în noapte m-au pedepsit rărunchii mei.
8. Văzut-am înaintea pe Domnul înaintea mea de-a pururea, că de-a dreapta mea este ca să nu mă clatin.
9. Pentru aceasta s-a veselit inima mea și s-a bucurat limba mea, dar încă și trupul meu se va sălășlui întru nădejde.
10. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei da pe cel cuvios al Tău să vadă stricăciune.
11. Cunoscute mi-ai făcut căile vieții, umplea-mă-vei de veselie cu Fața Ta; frumuseți în dreapta Ta întru sfârșit.

PSALMUL 16,

Rugăciunea lui David.

1. Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea nu întru buze viclene!

2. De la fața Ta judecata mea ar ieși, ochii mei să vadă cele drepte.

3. Cercat-ai inima mea, cercetat-o-ai noaptea; cu foc m-ai lămurit și nu s-a aflat întru mine nedreptate.

4. Ca să nu grăiască gura mea lucrurile oamenilor, pentru cuvintele buzelor Tale eu am păzit căi aspre.

5. Îndreptează pașii mei întru cărările Tale, ca să nu se clatine pașii mei!

6. Eu am strigat, că m-ai auzit, Dumnezeule; pleacă mie urechea Ta și auzi graiurile mele!

7. Minunate fă milele Tale, Cel ce mântuiești pe cei ce nădăjduiesc spre Tine.

8. De cei ce stau împotriva dreptei Tale păzește-mă, Doamne, ca pe lumina ochiului!

9. Întru acoperământul aripilor Tale mă vei acoperi de către fața necredincioșilor care m-au năpăstuit pe mine!

10. Vrajmașii mei sufletul meu l-au împresurat; grăsimea lor au încuiat-o, gura lor a grăit mândrie.

11. Izgonindu-mă, acum m-au înconjurat, ochii lor și-au pus ca să [mă] plece în pământ.

12. Apucatu-m-au ca un leu gata spre vânat și ca un pui de leu ce locuiește în ascunzișuri.

13. Scoală, Doamne, întâmpină-i pe ei și-i împiedică pe dânșii; izbăvește sufletul meu de cel necredincios cu sabia Ta, de vrajmașii mâinii Tale!

14. Doamne, de la puțini de pe pământ împarte-i pe ei în viața lor și de cele ascunse ale Tale s-a umplut pântecul lor;

15. Săturatu-s-au de fii și au lăsat rămășițele pruncilor lor.

16. Iar eu întru dreptate mă voi arăta feței Tale, sătura-mă-voi când mi se va arăta slava Ta.

Slavă... Și acum... Aliluia

Catisma a II-a
DUPĂ A DOUA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Apoi troparele, glasul al 2-lea:

Eu sunt, Doamne, pomul cel neroditor, care nici o roadă de pocăință nu aduc și mă tem de tăiere și de focul cel nestins mă înfricoșez. Pentru aceea mă rog Ție: mai-nainte de nevoia aceea, întoarce-mă și mă mântuiește!

Ca valurile mării s-au sculat asupra mea fărădelegile mele, ca o corabie în luciul mării eu acum mă înviforez de multe greșale. Ci la limanul cel lin, prin pocăință, îndreptează-mă, Doamne, și mă mântuiește!

Slavă...

Miluieste-mă!, a zis David. Și eu strig către Tine: greșit-am, Mântuitorule; păcatele mele prin pocăință ștergându-le, miluieste-mă!

Și acum...

Solitoarea cea fierbinte a creștinilor, roagă pe Fiul tău, de Dumnezeu Născătoare, să ne izbăvească de toată răutatea și nevoia vrăjmașului și să ne dea nouă iertare de cele ce am greșit, pentru îndurările cele milostive, cu rugăciunile tale, Maică Fecioară!

Apoi: Doamne, miluieste (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Stăpâne întru tot puternice, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, al Unuia-Născut Fiului Tău, dă-mi trup neîntinat, inimă curată, minte deșteptată, cunoștință nerătăcită și venirea Duhului Sfânt spre câștigarea și încredințarea adevărului celui întru Hristosul Tău, cu Care Ți se cuvine slavă, cinste și închinăciune, împreună cu Duhul Sfânt. Amin.

CATISMA A TREIA

PSALMUL 17,

Întru sfârșit, slugii Domnului, lui David, care a grăit Domnului
cuvintele cântării acesteia în ziua în care l-a izbăvit pe el Domnul din mâna
tuturor vrăjmașilor lui și din mâna lui Saul și a zis:

1. Iubi-Te-voi, Doamne, tăria mea; Domnul este întărirea mea
și scăparea mea și Izbăvitorul meu.

2. Dumnezeuul meu - ajutorul meu și voi nădăjdui în El,
scutitorul meu și cornul mântuirii mele și sprijinitorul meu.

3. Lăudând, voi chema pe Domnul și de vrăjmașii mei mă voi
mântui.

4. Împresuratu-m-au durerile morții și șuvoaiele fărădelegii
m-au tulburat.

5. Durerile iadului m-au înconjurat, întâmpinatu-m-au lațurile
morții.

6. Și, când mă necăjeam eu, am chemat pe Domnul și către
Dumnezeul meu am strigat.

7. Auzit-a din templul cel sfânt al Lui glasul meu și strigarea
mea înaintea Lui va intra în urechile Lui.

8. Și s-a clătinat și cutremurat s-a făcut pământul și temeliile
munților s-au tulburat și s-au clătinat, că s-a mâniat pe ele
Dumnezeu.

9. Suitu-s-a fum întru mânia Lui și foc de la Fața Lui se va
învăpăia, cărbuni s-au ațâțat de la Dânsul.

10. Și a plecat cerurile și S-a pogorât și negură sub picioarele
Lui.

11. Și S-a suit peste heruvimi și a zburat, zburat-a pe aripile
vânturilor.

12. Și a pus întuneric ascunzișul Lui; împrejurul Lui - cortul
Lui, apă întunecoasă în norii văzduhurilor.

13. De strălucirea de dinaintea Lui norii au trecut, grindină și cărbuni de foc.

14. Și a tunat din cer Domnul și Cel Preaînalt a dat glasul Său.

15. Trimis-a săgeți și i-a risipit pe ei și fulgere a înmulțit și i-a tulburat pe ei.

16. Și s-au arătat izvoarele apelor și s-au descoperit temeliile lumii de certarea Ta, Doamne, de suflarea duhului mâniei Tale.

17. Trimis-a din înălțime și m-a luat, ridicatu-m-a din ape multe.

18. Izbăvi-mă-va de vrăjmașii mei cei tari și de cei ce mă urăsc pe mine, că s-au întărit mai vârtos decât mine.

19. Întâmpinatu-m-au ei în ziua răutății mele și S-a făcut Domnul sprijinul meu.

20. Și m-a scos întru lărgime, izbăvi-mă-va că m-a voit.

21. Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea și după curăția mâinilor mele îmi va răsplăti mie.

22. Că am păzit căile Domnului și n-am fost necredincios față de Dumnezeuul meu.

23. Că toate judecățile Lui sunt înaintea mea și dreptățile Lui nu s-au depărtat de la mine.

24. Și voi fi nevinovat cu Dânsul și mă voi păzi de fărădelegea mea.

25. Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea și după curăția mâinilor mele înaintea ochilor Lui.

26. Cu cel cuvios cuvios vei fi și cu omul nevinovat nevinovat vei fi și cu cel ales ales vei fi și cu cel îndărătnic Te vei îndărătnici.

27. Că Tu pe poporul cel smerit îl vei mântui și ochii mândrilor îi vei smeri.

28. Că Tu vei lumina făclia mea, Doamne, Dumnezeul meu, lumina-vei întunericul meu.

29. Că întru Tine mă voi izbăvi de ispită și întru Dumnezeul meu voi trece zidul.

30. Dumnezeul meu, fără prihană e calea Lui, cuvintele Domnului - cu foc lămurite, scutitor este tuturor celor ce nădăjduiesc în El.

31. Că cine e Dumnezeu afară de Domnul? Sau cine e Dumnezeu fără numai Dumnezeul nostru?

32. Dumnezeu e Cel ce mă încinge cu putere și a pus fără prihană calea mea,

33. Întocmind picioarele mele ca ale cerbului și mă pune peste cele înalte;

34. Cel ce înveți mâinile mele la război și ai pus arc de aramă în brațele mele.

35. Și mi-ai dat mie scut de mântuire și dreapta Ta m-a sprijinit

36. Și certarea Ta m-a îndreptat întru sfârșit și însăși certarea Ta mă va învăța.

37. Lărgit-ai pașii mei sub mine și nu au slăbit urmele mele.

38. Goni-voi pe vrăjmașii mei și-i voi prinde pe ei și nu mă voi întoarce până ce vor lipsi;

39. Necăji-i-voi pe ei și nu vor putea să stea, cădea-vor sub picioarele mele.

40. Și m-ai încins cu putere spre război, împiedicat-ai pe toți cei ce se sculau asupra mea sub mine.

41. Și pe vrăjmașii mei mi i-ai pus pe fugă⁴ și pe cei ce mă urăsc pe mine i-ai nimic.

42. Strigat-au și nu era Cel ce mântuiește; către Domnul și nu i-a auzit pe ei.

⁴ Pe vrăjmașii mei i-ai dat mie cu dosul, cu spatele.

43. Și-i voi fărâmița pe ei ca praful în fața vântului, ca tina ulițelor îi voi pisa pe ei.

44. Izbăvi-mă-vei de împotrivirea poporului, pune-mă-vei cap neamurilor.

45. Poporul pe care nu l-am cunoscut mi-a slujit mie, întru auzul urechii m-a ascultat.

46. Fiii străini au mințit mie; fiii străini s-au învechit și au schiopătat din cărările lor.

47. Viu este Domnul și binecuvântat este Dumnezeuul meu și să Se înalțe Dumnezeuul mântuirii mele!

48. Dumnezeule, Cel ce dai izbândiri mie și ai supus popoare sub mine, Izbăvitorul meu de vrăjmașii mei cei mânioși,

49. De la cei ce se scoală asupra mea mă vei înălța, de bărbatul nedrept mă vei izbăvi.

50. Pentru aceasta mă voi mărturisi Ție întru neamuri, Doamne și numelui Tău voi psalmodia,

51. Cel ce mărește mântuirile împăratului [Lui] și face milă unsului Lui, lui David și sămânței lui până în veac.

Slavă... Și acum... Aliluia.

PSALMUL 18,

Întru sfârșit, Psalmul lui David.

1. Cerurile povestesc slava lui Dumnezeu iar facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

2. Ziua zilei sloboade grai și noaptea nopții vestește cunoștință.

3. Nu sunt graiuri, nici cuvinte ale căror glasuri să nu se audă.

4. În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii graiurile lor.
5. În soare a pus lăcașul Său; și El e ca un mire ce iese din camera Sa, bucura-Se-va ca un uriaș ce aleargă calea Lui.
6. Din marginea cerului ieșirea Lui și întâmpinarea Lui până la marginea cerului și nu este cine să se ascundă de căldura Lui.
7. Legea Domnului - fără prihană, care întoarce suflete; mărturia Domnului - credincioasă, care înțelepțește pruncii.
8. Dreptățile Domnului - drepte, care veselesc inima; porunca Domnului - strălucită, care luminează ochii.
9. Frica Domnului - curată, care rămâne în veacul veacului; judecățile Domnului - adevărate, îndreptate laolaltă.
10. Dorite-s mai vârtos decât aurul și decât piatra scumpă mult și mai dulci decât mierea și fagurul.
11. Căci robul Tău le păzește pe ele; întru păzirea lor e răsplătire multă.
12. Greșalele cine le va pricepe? De cele ascunse ale mele curățește-mă și de cele străine cruță pe robul Tău.
13. De nu mă vor stăpâni, atunci fără prihană voi fi și mă voi curăți de păcat mare.
14. Și vor fi întru bună plăcere cuvintele gurii mele și cugetul inimii mele înaintea Ta de-a pururea, Doamne, ajutorul meu și Izbăvitorul meu.

PSALMUL 19,

Întru sfârșit, Psalmul lui David.

1. Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacov!

2. Trimită ție ajutor dintru cel sfânt și din Sion sprijinească-te pe tine!
3. Pomenească toată jertfa ta și arderea de tot a ta să se îngrașe!
4. Dea ție Domnul după inima ta și tot sfatul tău să-l plinească.
5. Bucura-ne-vom de mântuirea ta și întru numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări.
6. Plinească Domnul toate cererile tale; acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe unsul Său.
7. Auzi-l-va pe dânsul din cerul cel sfânt al Său, întru puteri e mântuirea dreptei Lui.
8. Aceștia în căruțe și aceștia pe cai, iar noi întru numele Domnului Dumnezeului nostru vom chema.
9. Ei s-au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am sculat și ne-am îndreptat.
10. Doamne, mântuiește pe împăratul și ne auzi pe noi în orice zi Te vom chema.

PSALMUL 20,

Psalmul lui David.

1. Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și de mântuirea Ta se va bucura foarte.
2. Pofța inimii lui i-ai dat lui și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe dânsul.
3. Că l-ai întâmpinat pe el întru binecuvântările bunătății, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă.
4. Viață a cerut de la Tine și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.

5. Mare e slava lui întru mântuirea Ta, slavă și mare cuviință vei pune peste el.
6. Că-i vei da lui binecuvântare în veacul veacului, veseli-l-vei pe dânsul întru bucurie cu fața Ta.
7. Că împăratul nădăjduiește în Domnul și întru mila Celui Preaînalt nu se va clătina.
8. Află-se mâna Ta peste toți vrăjmașii Tăi, dreapta Ta să afle pe toți cei ce Te urăsc pe Tine.
9. Că-i vei pune pe ei ca un cuptor de foc în vremea feței Tale.
10. Domnul întru mânia Sa va tulbura pe ei și-i va mânca pe ei focul.
11. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde și sămânța lor de la fiii oamenilor.
12. Că au plecat asupra Ta rele, cugetat-au sfaturi, care nu vor putea să stea.
13. Că-i vei alunga pe ei⁵, întru cei rămași ai Tăi vei găti fața lor.
14. Înalță-Te, Doamne, întru puterea Ta; cânta-vom și vom lăuda puterile Tale.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 21,

Întru sfârșit, pentru sprijinirea de dimineață; Psalmul lui David.

1. Dumnezeu, Dumnezeul meu, ia aminte la mine; pentru ce m-ai părăsit? Departe de mântuirea mea sunt cuvintele greșalelor mele.

⁵ Pe vrăjmașii mei i-ai dat mie cu dosul, cu spatele.

2. Dumnezeuul meu, striga-voi ziua și nu vei auzi; și noaptea și nu spre nepricepere mie.

3. Iar Tu întru cel sfânt locuiești, lauda lui Israel;

4. Spre Tine au nădăjduit părinții noștri, nădăjduit-au și i-ai izbăvit pe dânșii.

5. Către Tine au strigat și s-au mântuit, în Tine au nădăjduit și nu s-au rușinat.

6. Iar eu sunt vierme și nu om, ocară oamenilor și defăimarea poporului.

7. Toți cei ce m-au văzut m-au batjocorit, grăit-au cu buzele, mișcat-au capul:

8. Nădăjduit-a spre Domnul, izbăvească-l pe el; mântuiască-l pe el, că-l voiește pe el.

9. Că Tu ești Cel ce m-ai tras din pântece, nădejdea mea de la sânii maicii mele, spre Tine m-am aruncat din pântece, din pântecelul maicii mele Dumnezeuul meu ești Tu.

10. Nu Te depărta de la mine, că necazul e aproape, că nu este cine să-mi ajute.

11. Înconjuratu-m-au viței mulți, tauri grași m-au împresurat.

12. Deschis-au asupra mea gura lor ca un leu ce răpește și răcnește.

13. Ca apa m-am vărsat și s-au risipit toate oasele mele.

14. Făcutu-s-a inima mea ca ceara, ce se topește, în mijlocul pântecelui meu.

15. Uscatu-s-a ca un vas de lut tăria mea și limba mea s-a lipit de gâtulejul meu și în țărâna morții m-ai pogorât.

16. Că m-au înconjurat câini mulți, adunarea celor răutăcioși m-a împresurat.

17. Săpat-au mâinile mele și picioarele mele; numărat-au toate oasele mele, iar ei luau seama și priveau la mine.

18. Împărțit-au hainele mele loruși și pentru cămașa mea au aruncat sorți.

19. Iar Tu, Doamne, nu depărta ajutorul Tău de la mine, spre sprijinul meu ia aminte.

20. Izbăvește de sabie sufletul meu și din mâna câinelui pe cea una născută a mea.

21. Mântuiește-mă din gura leului și din coarnele inorogilor smerenia mea.

22. Povesti-voi numele Tău fraților mei, în mijlocul adunării Te voi lăuda.

23. Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați-l pe El; toată sămânța lui Iacov slăviți-L pe El; să se teamă de El toată sămânța lui Israel.

24. Că n-a defăimat, nici nu S-a înfuriat de ruga săracului, nici n-a întors fața Lui de la mine și, când am strigat către Dânsul, m-a auzit.

25. De la Tine e lauda mea; întru adunare mare mărturisi-mă-voi Ție; rugile mele le voi da înaintea celor ce se tem de Dânsul.

26. Mânca-vor sărmanii și se vor îndestula și vor lăuda pe Domnul cei ce-L caută pe Dânsul; inimile lor vor via în veacul veacului.

27. Aduce-și-voi aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului.

28. Și se vor închina înaintea Lui toate țările neamurilor; că a Domnului e împărăția și El stăpânește peste neamuri.

29. Mâncat-au și s-au închinat toți grașii pământului, înaintea Lui vor cădea toți cei ce se pogoară în pământ.

30. Și sufletul meu viază Lui și sămânța mea va sluji Lui.

31. Se va vesti Domnului neamul care vine și vor vesti dreptatea Lui poporului ce se va naște, pe care l-a făcut Domnul.

PSALMUL 22,
Psalmul lui David.

1. Domnul mă păstorește și nimic nu-mi va lipsi; în locul pășunii, acolo m-a sălășluit;
2. La apa odihnei m-a hrănit, sufletul meu l-a întors.
3. Călăuzitu-m-a pe cărările dreptății pentru numele Lui.
4. Că, de voi și umbla în mijlocul umbrei morții, nu mă voi teme de rele, că Tu cu mine ești.
5. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat.
6. Gătit-ai înaintea mea masă împotriva celor ce mă necăjesc.
7. Uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău m-a îmbătat ca un preaputernic
8. Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele.
9. Și eu voi locui în casa Domnului într-o îndelungare de zile.

PSALMUL 23,

Psalmul lui David, al celei una a sâmbetelor.

1. Al Domnului e pământul și plinirea Lui, lumea și toți cei ce locuiesc într-însa.
2. El pe mări l-a întemeiat pe el și pe râuri l-a gătit pe el.
3. Cine se va sui în muntele Domnului? Sau cine va sta în locul cel sfânt al Lui?
4. Cel nevinovat cu mâinile și curat cu inima, care n-a luat în deșert sufletul său și nu s-a jurat cu vicleșug aproapelui său.
5. Acesta va lua binecuvântare de la Domnul și milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său.
6. Acesta e neamul celor ce caută pe Domnul, a celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacov.

7. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați, porți veșnice, și va intra Împăratul slavei.

8. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel puternic în război.

9. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați, porți veșnice, și va intra Împăratul slavei.

10. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Slavă... Și acum... Aliluia.

DUPĂ A TREIA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Apoi troparele, glasul al 3-lea:

Nemernic fiind pe pământ, suflete al meu, pocăiește-te! Țărâna în mormânt nu laudă și de greșale nu se izbăvește. Strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greșit-am; mai-nainte de a mă osândi, milostivește-Te spre mine, Dumnezeule, și mă mântuiește!

Până când, suflete al meu, petreci în păcate? Până când pui îndelungare pocăinței? Ia în minte judecata care va să fie și strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greșit-am! Doamnă, Cel ce ești fără de păcate, miluiește-mă!

Slavă...

La înfricoșătoarea judecată fără de pârâși voi fi vădit, fără de martori voi fi osândit, că se vor deschide cărțile științei și lucrurile cele ascunse se vor descoperi. Deci, mai-nainte până ce se vor cerca întru acea priveriște a tot norodul cele lucrate de mine, Dumnezeule, curățește-mă și mă mântuiește!

Și acum...

Neînțeleasă și necuprinsă este, Stăpână de Dumnezeu dăruită, taina cea înfricoșată ce s-a lucrat întru tine. Că, zămisbind pe Cel necuprins, L-ai

născut în trup îmbrăcat dintru preacinstitul tău sânge, pe Care, curată, ca pe Fiul tău, Îl roagă să mântuiască pe toți cei ce-ți cântă ție!

Apoi: Doamne, miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Doamne Atotțiitorule, Cuvinte al Tatălui celui mai-nainte fără de început, Dumnezeule cel Însuți desăvârșit, Iisuse Hristoase, Care pentru îndurările milei Tale celei neasemănate niciodată nu Te desparți de robii Tăi, ci pururea întru ei Te odihnești, nu mă părăsi pe mine, robul Tău, Împărate întru tot sfinte, ci-mi dă mie, nevrednicului, bucuria mântuirii Tale și-mi luminează mintea cu lumina cunoștinței Evangheliei Tale. Sufletul meu îl leagă cu dragostea crucii Tale, trupul meu cu nepătimirea Ta îl împodobește, gândurile mele le împacă, picioarele mele le ferește de alunecare; nu mă pierde pe mine cu fărădelegile mele, Preabunule Doamne, ci mă ispitește, Dumnezeule, și cunoaște inima mea, caută și află cărările mele și vezi de este cale a fărădelegii întru mine, mă întoarce dintru dânsa și mă călăuzește pe calea ce veșnică. Că Tu ești calea și adevărul și viața și Ție slavă trimitem, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A PATRA

PSALMUL 24, Psalmul lui David.

1. Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu; Dumnezeuul meu, în Tine m-am încrezut; să nu fiu rușinat în veac!
2. Nici să-și râdă de mine vrăjmașii mei; pentru că toți cei ce Te rabdă pe Tine nu se vor rușina; să fie rușinați cei ce fac fărădelege în deșert!
3. Căile Tale, Doamne, fă-mi-le cunoscute și cărările Tale mă învață!
4. Călăuzește-mă la adevărul Tău și mă învață, că Tu ești Dumnezeuul meu, Mântuitorul meu și pe Tine Te-am răbdat toată ziua!
5. Adu-Ți aminte de îndurările Tale, Doamne și de milele Tale, că din veac sunt!
6. Păcatele tinereților mele și ale neștiinței mele nu le pomeni; după mila Ta pomenește-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne!
7. Bun și drept este Domnul; pentru aceasta lege va pune celor ce greșesc în cale.
8. Călăuzi-va pe cei blânzi întru judecată, învăța-va pe cei blânzi căile Sale.
9. Toate căile Domnului - milă și adevăr celor ce caută legământul Lui și mărturiile Lui.
10. Pentru numele Tău, Doamne, curățește păcatul meu, că mult este!
11. Cine este omul care se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea pe care a ales-o.

12. Sufletul lui întru bunătați se va sălășlui și sămânța lui va moșteni pământul.
13. Întărire e Domnul celor ce se tem de Dânsul și legământul Lui îl va arăta lor.
14. Ochii mei de-a pururea către Domnul, că El va scoate din laț picioarele mele.
15. Caută spre mine și mă miluiește, că unul născut și sărac sunt eu!
16. Necazurile inimii mele s-au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă!
17. Vezi smerenia mea și osteneala mea și-mi iartă toate păcatele mele!
18. Vezi pe vrăjmașii mei că s-au înmulțit și cu ură nedreaptă m-au urât!
19. Păzește sufletul meu și mă izbăvește; să nu fiu rușinat, că am nădăjduit în Tine!
20. Cei fără de răutate și cei drești s-au lipit de mine, că Te-am răbdat, Doamne.
21. Izbăvește, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui!

PSALMUL 25,

Lui David.

1. Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutatea mea am umblat; și, în Domnul nădăjduind, nu voi slăbi.
2. Cearcă-mă, Doamne și mă ispitește, aprinde rărunchii mei și inima mea!
3. Că mila Ta înaintea ochilor mei este și am bine-plăcut întru adevărul Tău.

4. N-am șezut cu adunarea deșertăciunii și cu călcătorii de lege nu voi intra.

5. Urât-am adunarea celor ce fac răutate și cu cei necredincioși nu voi șede.

6. Spăla-voi întru cele nevinovate mâinile mele și voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne, ca să aud glasul laudei Tale și să povestesc toate minunile Tale.

7. Doamne, iubit-am bunăcuviința casei Tale și locul lăcașului slavei Tale.

8. Să nu pierzi cu cei necredincioși sufletul meu și cu bărbații sângiuirilor viața mea!

9. Întru ale căror mâini sunt fărădelegile, dreapta lor s-a umplut de daruri.

10. Iar eu întru nerăutatea mea am umblat; izbăvește-mă, Doamne, și mă miluiește!

11. Piciorul meu a stătut întru îndreptare; în adunări Te voi binecuvânta, Doamne.

PSALMUL 26,

Lui David, mai înainte de a fi uns.

1. Domnul e lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

2. Domnul este scutitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

3. Când se vor apropia asupra mea cei ce-mi fac rău ca să mănânce cărnurile mele, cei ce mă necăjesc pe mine și vrăjmașii mei, aceștia au slăbit și au căzut.

4. De se va rânduia asupra mea tabără, nu se va înfricoșa inima mea; de se va scula asupra mea război, întru aceasta eu nădăjduiesc.

5. Una am cerut de la Domnul, pe aceasta voi căuta: ca să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele,

6. Ca să văd frumusețea Domnului și să cercetez templul cel sfânt al Lui.

7. Că m-a ascuns în cortul Său în ziua relelor mele; acoperitu-m-a întru ascunzișul cortului Său, pe stâncă m-a înălțat.

8. Și acum, iată, a înălțat capul meu peste vrăjmașii mei.

9. Înconjurat-am și am jertfit în cortul Lui jertfă de laudă și de strigare, cânta-voi și voi lăuda Domnului.

10. Auzi, Doamne, glasul meu cu care am strigat; miluiește-mă și mă auzi!

11. Ție a zis inima mea: pe Domnul voi căuta; căutatu-Te-a fața mea; fața Ta, Doamne, voi căuta.

12. Să nu-Ți întorci fața Ta de la mine și să nu Te abați întru mânie de la robul Tău!

13. Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine și să nu mă părăsești, Dumnezeule, Mântuitorul meu!

14. Că tatăl meu și maica mea m-au părăsit pe mine, iar Domnul m-a luat la Sine.

15. Lege pune mie, Doamne, în calea Ta și mă călăuzește în cărare dreaptă, din pricina vrăjmașilor mei!

16. Să nu mă dai în sufletele celor ce mă necăjesc pe mine, că s-au sculat asupra mea martori nedrepti și a mințit nedreptatea sieși!

17. Cred că voi vedea bunătățile Domnului în pământul celor vii.

18. Rabdă pe Domnul; îmbărbătează-te și să se întărească inima ta și rabdă pe Domnul.

Slavă... Și acum... Aliluia

Catisma a IV-a
PSALMUL 27,
Lui David.

1. Către Tine, Doamne, voi striga, Dumnezeuul meu, să nu taci de către mine; nu cândva să taci de către mine și mă voi asemăna celor ce se pogoară în groapă!

2. Auzi, Doamne, glasul rugăciunii mele, când mă rog eu către Tine, când ridic mâinile mele către templul cel sfânt al Tău!

3. Să nu mă tragi cu cei păcătoși și cu cei ce lucrează nedreptate să nu mă pierzi pe mine,

4. Care grăiesc de pace cu cei de aproape ai lor, dar cele rele sunt în inimile lor!

5. Dă-le lor, Doamne, după faptele lor și după răutatea meșteșugirilor lor!

6. După faptele mâinilor lor dă-le lor, răsplătește-le lor răsplătirea lor!

7. Că n-au înțeles întru faptele Domnului și întru faptele mâinilor Lui; îi vei surpa pe ei și nu-i vei zidi.

8. Binecuvântat este Domnul, că a auzit glasul rugăciunii mele.

9. Domnul e ajutorul meu și scutitorul meu; în El a nădărdit inima mea și am fost ajutat.

10. Și a înflorit trupul meu și de voia mea mă voi mărturisi Lui.

11. Domnul este întărirea poporului Său și scutitor mântuirilor unsului Său.

12. Mântuiește poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta și-i păstorește pe ei și-i ridică pe ei până în veac!

PSALMUL 28,

Psalmul lui David al ieșirii cortului.

1. Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului fii berbecilor!
2. Aduceți Domnului slavă și cinste; aduceți Domnului slavă numelui Lui; închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui!
3. Glasul Domnului peste ape, Dumnezeuul slavei a tunat, Domnul peste ape multe.
4. Glasul Domnului întru tărie, glasul Domnului întru mare cuviință.
5. Glasul Domnului, Care sfărâmă cedri și va sfărâma Domnul cedrii Libanului.
6. Și-i va fărâmița pe ei ca pe vițelul Libanului și cel iubit ca puiul inorogilor.
7. Glasul Domnului, Care spintecă para focului; glasul Domnului, Care cutremură pustiul și va cutremura Domnul pustiul Cadeșului.
8. Glasul Domnului, care desăvârșește cerbii și va descoperi desișurile; și în locașul Lui fieștecare spune: slavă.
9. Domnul va locui potopul și va șede Domnul Împărat în veac.
10. Domnul tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvânta pe poporul Său cu pace.

PSALMUL 29,

Psalmul cântării înnoirii casei lui David.

1. Înălța-Te-voi, Doamne, că m-ai ridicat și n-ai veselit pe vrăjmașii mei asupra mea.
2. Doamne, Dumnezeuul meu, strigat-am către Tine și m-ai vindecat.

3. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu, mântuitu-m-ai de cei ce se coboară în groapă.
4. Psalmodiați Domnului cei cuvioși ai Lui și vă mărturisiți pomenirii sfințeniei Lui.
5. Că mânie este întru furia Lui și viață întru voia Lui.
6. Seara se va sălășlui plângere și dimineața bucurie.
7. Iar eu am zis întru bunăstarea mea: nu mă voi clătina în veac.
8. Doamne, întru voia Ta dat-ai frumuseții mele putere, dar Ți-ai întors fața Ta și am ajuns tulburat.
9. Către Tine, Doamne, voi striga și către Dumnezeul meu mă voi ruga.
10. Ce folos este [mie] întru sângele meu când mă cobor eu întru stricăciune?
11. Au doară se va mărturisi Ție țărâna sau va vesti adevărul Tău?
12. Auzit-a Domnul și m-a miluit, Domnul s-a făcut ajutorul meu.
13. Întors-ai plângerea mea spre bucurie mie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie,
14. Ca să-Ți psalmodieze Ție slava mea și nu mă voi străpunge. Doamne, Dumnezeul meu, în veac mă voi mărturisi Ție.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 30,

Întru sfârșit; Psalmul lui David, al uimirii.

1. Spre Tine, Doamne, am nădărdit, să nu fiu rușinat în veac; întru dreptatea Ta izbăvește-mă și mă scoate!
2. Pleacă spre mine urechea Ta, grăbește de mă scoate!

3. Fii mie Dumnezeu scutitor și casă de scăpare ca să mă mântuiești!

4. Că puterea mea și scăparea mea ești Tu și pentru numele Tău mă vei călăuzi și mă vei hrăni.

5. Scoate-mă-vei din cursa aceasta, pe care au ascuns-o mie, că Tu ești scutitorul meu, Doamne.

6. În mâinile Tale voi pune duhul meu; izbăvitu-m-ai, Doamne, Dumnezeul adevărului.

7. Urât-ai pe cei ce păzesc deșertăciuni în zadar.

8. Iar eu în Domnul am nădărdit; bucura-mă-voi și mă voi veseli de mila Ta,

9. Că ai căutat spre smerenia mea, mântuit-ai din nevoi sufletul meu.

10. Și nu m-ai închis în mâinile vrăjmașilor, pus-ai în loc larg picioarele mele.

11. Miluiește-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburatu-s-a întru furie ochiul meu, sufletul meu și pântecul meu.

12. Că s-a stins întru durere viața mea și anii mei întru suspinuri.

13. Slăbit-a întru sărăcie tăria mea și oasele mele s-au tulburat.

14. La toți vrăjmașii mei m-am făcut ocară și vecinilor mei foarte și frică cunoscuților mei.

15. Cei ce mă vedeau afară au fugit de la mine, uitat am fost ca un mort din inimă.

16. Făcutu-m-am ca un vas pierdut; că am auzit dosădirea multora care locuiesc împrejur.

17. Când se adunau ei împreună asupra mea, ca să ia sufletul meu s-au sfătuit.

18. Iar eu spre Tine, Doamne, am nădărdit; zis-am: Tu ești Dumnezeul meu, în mâinile Tale sorții mei.

19. Izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor mei și de cei ce mă prigonesc pe mine!

20. Arată fața Ta peste robul Tău, mântuiește-mă întru mila Ta!

21. Doamne, să nu fiu rușinat, că Te-am chemat; să se rușineze cei necredincioși și să se pogoare în iad!

22. Mute să se facă buzele cele viclene, care grăiesc împotriva dreptului fărădelege cu mândrie și cu defăimare!

23. Cât de multă este mulțimea bunătății Tale, Doamne, pe care ai ascuns-o celor ce se tem de Tine; lucrat-ai celor ce se nădăduiesc spre Tine înaintea fiilor oamenilor.

24. Ascunde-vei pe dânșii întru ascunzimea feței Tale de tulburarea oamenilor, acoperi-vei pe ei în cort de grăirea împotrivă a limbilor.

25. Binecuvântat este Domnul, că minunată a făcut mila Sa în cetatea împrejmuirii.

26. Iar eu am zis întru uimirea mea: lepădat sunt de la fața ochilor Tăi.

27. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele când am strigat către Tine.

28. Iubiți pe Domnul, toți cuvicioșii Lui, că adevăruri caută Domnul și răsplătește celor ce cu prisosință fac mândrie!

29. Îmbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toți cei ce nădăduiți spre Domnul!

PSALMUL 31,

Lui David, al înțelegerii.

1. Fericiți căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele.

2. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleșug.

3. Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele de la strigarea mea de toată ziua.

4. Că ziua și noaptea s-a îngreuiat peste mine mâna Ta, întorsu-m-am întru ticăloșie când s-a înfipt mie ghimpele.

5. Că fărădelegea mea am făcut-o cunoscută și păcatul meu nu l-am acoperit.

6. Zis-am: dezvălui-voi împotriva mea fărădelegea mea Domnului și Tu ai iertat păgânătatea inimii mele.

7. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul întru vreme potrivită; numai că întru potop de ape multe către dânsul nu se vor apropia.

8. Tu ești scăparea mea din necazul ce mă împresoară, bucuria mea; izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat!

9. Înțelepți-te-voi și te voi povățui în calea aceasta, în care va merge, întări-voi spre tine ochii Mei.

10. Nu fi ca un cal și ca un catâr, la care nu este pricepere!

11. Cu zăbală și cu frâu fâlcile lor vei strânge, ale celor ce nu se apropie către tine.

11. Multe sunt bătăile păcătosului, iar pe cel ce nădăjduiește în Domnul mila îl va înconjura.

12. Veseliți-vă întru Domnul și vă bucurați, dreptilor și vă lăudați, toți cei dreپți la inimă!

Slavă... Și acum... Aliluia

DUPĂ A PATRA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Apoi troparele, glasul al 4-lea:

Smeritul meu suflet, cel ce și-a cheltuit toată viața întru păcate, cercetează-l, Doamne, și, ca pe desfrânata, mă primește și pe mine și mă mântuiește!

Înotând pe luciul acestei vieți, îmi aduc aminte de adâncul răutăților mele celor multe și, neavând ocârmuitor gândul, glasul lui Petru strig Ție: Mântuiește-mă, Hristoase Dumnezeule, mântuiește-mă, ca un Iubitor de oameni!

Slavă...

Degrad să intrăm împreună în camera lui Hristos ca să auzim toți fericitul glas al Acestuia, al Dumnezeului nostru: «Veniți cei ce iubiți slava cea cerească!», părtași făcându-ne cu fecioarele cele înțelepte, să ne luminăm făcliile noastre prin credință.

Și acum...

Suflete, pocăiește-te mai-nainte de ieșirea ta, că judecata este fără de mită și nesuferită celor ce păcătuiesc. Strigă către Domnul întru umilința inimii: Greșit-am Ție întru cunoștință și întru necunoștință, Îndurate. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostivește-Te și mă miluiește!

Apoi: Doamne, miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Ție, Doamne, Celui Singur bun și nepomenitor de rău, îmi mărturisesc păcatele mele. La Tine cad eu, nevrednicul, strigând: Greșit-am, Doamne, greșit-am și nu sunt vrednic să caut spre înălțimea cerului de mulțimea nedreptăților mele! Ci, Domnul meu, Domnul meu, dăruiește-mi lacrimi de pocăință, Cel ce ești Singur bun și milostiv, ca întru ele să mă rog Ție să mă curățești mai-nainte de sfârșit de tot felul de păcate. Că înfricoșate și groaznice locuri va să trec, despărțindu-mă de trup, și mulțime de întunecați și fără omenie diavoli mă vor întimpina și nimeni nu va călători împreună cu mine ca să-mi ajute sau să mă scoată. Pentru aceasta cad la bunătatea Ta ca să nu fiu dat celor ce-mi fac mie strâmbătate, nici să se laude asupra mea vrăjmașii mei, Bunule Doamne, nici să zică: în mâinile noastre ai venit și nouă te-ai dat. Nu, Doamne, nu-Ți uita îndurările Tale, nici să nu-mi

răsplătești mie după fărădelegile mele, nici nu-Ți întoarce fața Ta de către mine! Ci Tu, Doamne, mă pedepsește, însă cu milă și îndurări, iar vrăjmașul să nu se bucure de mine, ci stinge înfricoșarea lui ce are asupra mea și toată lucrarea lui o fă deșartă și-mi dă mie nedefăimată calea cea către Tine, Bunule Doamne! Pentru că, de am și greșit, dar la alt doctor n-am năzuit, nici nu mi-am întins mâinile mele către dumnezeu străin. Deci nu goni rugăciunea mea, ci mă ascultă, pentru bunătatea Ta, și întărește inima mea întru frica Ta și să se facă darul Tău peste mine, Doamne, ca un foc și să ardă gândurile cele necurate dintru mine. Că Tu ești, Doamne, lumina cea mai presus de toată lumina, bucuria cea mai presus de toată bucuria, odihna cea mai presus de toată odihna, viața cea adevărată și mântuirea care petrece în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A CINCEA

PSALMUL 32,

Lui David; nescris la evrei deasupra.

1. Bucurați-vă, dreptilor, întru Domnul; celor drepti⁶ li se cuvine laudă.

2. Mărturisiți-vă Domnului în alăută, în psaltire cu zece strune psalmodiați-I Lui.

3. Cântați Lui cântare nouă, psalmodiați-I Lui frumos întru strigare!

4. Că drept este cuvântul Domnului și toate lucrurile Lui întru credință.

5. Iubește milostenia și judecata Domnul; de mila Domnului este plin pământul.

6. Cu cuvântul Domnului cerurile s-au întărit și cu duhul gurii Lui toată puterea lor.

7. Cel ce adună ca un foale apele mării, Cel ce pune în vistierii adâncurile.

8. Să se teamă de Domnul tot pământul și de Dânsul să se cutremure toți cei ce locuiesc în lume.

9. Că El a zis și s-au făcut; El a poruncit și s-au zidit.

10. Domnul risipește sfaturile neamurilor și leapădă gândurile popoarelor și leapădă sfaturile căpeteniilor.

11. Iar sfatul Domnului în veac rămâne, gândurile inimii Lui în neam și în neam.

12. Fericit neamul căruia Domnul este Dumnezeuul lui, poporul pe care l-a ales spre moștenire Sieși.

13. Din cer a privit Domnul, văzut-a pe toți fiii oamenilor.

⁶ Fără ocolișuri, fără strâmbări.

14. Din lăcașul Său cel gata, privit-a spre toți cei ce locuiesc pământul

15. Cel ce a zidit deosebi inimile lor, Cel ce înțelege toate lucrurile lor.

16. Nu se mântuiește împăratul cu multă putere și uriașul nu se va mântui cu mulțimea tăriei lui.

17. Mincinos e calul spre mântuire și întru mulțimea puterii lui nu se va mântui.

18. Iată, ochii Domnului spre cei ce se tem de Dânsul, spre cei ce nădăjduiesc în mila Lui

19. Ca să izbăvească din moarte sufletele lor și să-i hrănească pe dânșii în foamete.

20. Sufletul nostru rabdă către Domnul, că ajutorul și scutitorul nostru este.

21. Că întru Dânsul se va veseli inima noastră și întru numele cel sfânt al Lui am nădăjduit.

22. Fie, Doamne, mila Ta peste noi, precum am nădăjduit întru Tine!

PSALMUL 33,

Lui David, când și-a schimbat fața lui înaintea lui Abimelec și l-a slobozit pe dânsul și s-a dus.

1. Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, de-a pururea lauda Lui în gura mea.

2. Întru Domnul se va lăuda sufletul meu; să audă cei blânzi și să se veselească.

3. Măriți pe Domnul împreună cu mine și să înălțăm numele Lui laolaltă.

4. Căutat-am pe Domnul și m-a auzit și din toate necazurile mele m-a izbăvit.

5. Apropiati-vă către Dânsul și vă luminați și fețele voastre nu se vor rușina.
6. Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit pe dânsul și din toate necazurile lui l-a mântuit.
7. Tăbărî-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de Dânsul și-i va izbăvi pe ei.
8. Gustați și vedeți, că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduiește spre Dânsul.
9. Temeți-vă de Domnul, toți sfinții Lui, că nu este lipsă celor ce se tem de Dânsul.
10. Bogații au săracit și au flămânzit, iar cei ce caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele.
11. Veniți, fiilor, ascultați-mă pe mine: frica Domnului vă voi învăța pe voi.
12. Cine este omul cel ce voiește viață, care iubește să vadă zile bune?
13. Oprește-ți limba ta de la rău și buzele tale să nu grăiască vicleșug.
14. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmărește pe ea.
15. Ochii Domnului spre cei drepti și urechile Lui spre rugăciunea lor.
16. Iar fața Domnului asupra celor ce fac rele, ca să piardă de pe pământ pomenirea lor.
17. Strigat-au dreptii și Domnul i-a auzit pe ei și din toate necazurile lor i-a izbăvit.
18. Aproape e Domnul de cei zdrobiți cu inima și pe cei smeriți cu duhul îi va mântui.
19. Multe sunt necazurile dreptilor și din toate acestea îi va izbăvi pe ei Domnul.

20. Păzește Domnul toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi.

21. Moartea păcătoșilor este cumplită și cei ce urăsc pe cel drept vor greși.

22. Izbăvi-va Domnul sufletele robilor Săi și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc în El.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 34,

Lui David.

1. Judecă, Doamne, pe cei ce mă nedreptățesc pe mine; războiește pe cei ce mă războiesc pe mine!

2. Apucă armă și pavază și Te scoală întru ajutorul meu!

3. Varsă sabie și închide dinaintea celor ce mă prigonesc; zi sufletului meu: Mântuirea ta sunt Eu!

4. Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; întoarcă-se înapoi și să se rușineze cei ce-mi gândesc mie rele!

5. Să fie ca țărâna în fața vântului și îngerul Domnului necăjindu-i pe ei!

6. Facă-se calea lor întuneric și lunecare și îngerul Domnului prigonindu-i pe ei.

6. Că în zadar au ascuns mie stricăciunea lațului lor, în deșert au ocărât sufletul meu.

7. Să-i vină lui mreața pe care n-o cunoaște și cursa pe care a ascuns-o să-l prindă pe el și în mreață să cadă, [chiar] într-însa!

8. Iar sufletul meu se va bucura de Domnul, înveseli-se-va de mântuirea Lui.

9. Toate oasele mele vor zice: Doamne, Doamne, cine este asemenea Ție? Cel ce izbăvește pe sărac din mâna celor mai tari decât el și pe sărac și pe sărman de la cei ce-l răpesc pe el.

10. Sculându-se asupra mea martori nedreți, de cele ce nu știam m-au întrebat pe mine.

11. Răsplătit-au mie rele în loc de bune și nerodire sufletului meu.

12. Iar eu, când mă supărau ei, m-am îmbrăcat cu sac și am smerit cu post sufletul meu și rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce.

13. Ca cu un aproape, ca unui frate al nostru, așa am bineplăcut; ca și cum aș plânge și m-aș jeli, așa m-am smerit.

14. Și împotriva mea s-au veselit și s-au adunat, adunatu-s-au asupra mea bătași și nu am știut.

15. Despărțitu-s-au și nu s-au străpuns; ispititu-m-au, batjocoritu-m-au cu batjocoră, scrâșnit-au asupra mea cu dinții lor.

16. Doamne, când vei vedea? Pune la loc sufletul meu de la fapta lor cea rea, de la lei pe cea una născută a mea!

17. Mărturisi-mă voi Ție întru adunare multă, întru popor greu Te voi lăuda.

18. Să nu se bucure de mine cei ce-mi vrăjmășesc mie cu nedreptate, cei ce mă urăsc pe mine în zadar și fac semn cu ochii!

19. Că mie cele de pace îmi grăiau și spre mânie vicleşuguri gândeau.

20. Și și-au lărgit asupra mea gura lor, zis-au: Bine, bine, văzut-au ochii noștri.

21. Văzut-ai, Doamne, să nu taci; Doamne, nu Te depărta de la mine!

22. Scoală-Te, Doamne, și ia aminte la judecata mea, Dumnezeul meu și Domnul meu, spre îndreptarea mea!

23. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, și să nu se bucure de mine!

24. Să nu zică întru inimile lor: Bine, bine sufletului nostru; nici să zică: înghițitu-l-am pe el!

25. Să se rușineze și să se înfrunte împreună cei ce se bucură de relele mele; să se îmbrace cu rușine și cu înfruntare cei ce se mândresc⁷ asupra mea!

26. Să se bucure și să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea și să zică de-a pururea: mărit să fie Domnul! cei ce voiesc pacea robului Lui.

27. Și limba mea va cugeta dreptatea Ta, toată ziua lauda Ta.

PSALMUL 35,

Întru sfârșit; lui David, sluga Domnului.

1. Zis-a călcătorul de lege ca să păcătuiască întru sine, nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lui.

2. Că a viclenit înaintea Lui, ca să afle fărădelegea lui și să urască.

3. Graiurile gurii lui fărădelege și vicleșug, n-a vrut ca să facă bine.

4. Fărădelege a gândit întru așternutul său, stătut-a în toată calea nu bună, iar pe cea rea n-a urât.

5. Doamne, în cer este mila Ta și adevărul Tău până la nori.

6. Dreptatea Ta ca munții lui Dumnezeu, judecățile Tale adânc mult; oameni și dobitoace vei mântui, Doamne.

7. Că ai înmulțit mila Ta, Dumnezeule; iar fiii oamenilor întru acoperământul aripilor Tale vor nădăjdui.

⁷ Grăiesc mari.

8. Îmbăta-se-vor din grăsimea casei Tale și cu șuvoiul desfătării Tale îi vei adăpa pe dânșii.

9. Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină.

10. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine și dreptatea Ta celor drepti la inimă!

11. Să nu-mi vină mie picior de mândrie și mâna păcătosului să nu mă clatine!

12. Acolo au căzut toți cei ce lucrează fărădelegea, scoși au fost și nu vor putea să stea.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 36,

Lui David.

1. Nu râvni celor ce viclenesc, nici nu urma pe cei ce fac fărădelegea!

2. Căci ca iarba degrab se vor usca și ca verdeța buruienii degrab vor cădea.

3. Nădăjduiește spre Domnul și fă bunătate și locuiește pământul și vei fi păstorit la bogăția lui!

4. Desfătează-te de Domnul și-ți va da ție cererile inimii tale!

5. Descoperă spre Domnul calea ta și nădăjduiește în El și El va face!

6. Și va scoate ca lumina dreptatea ta și judecata ta ca amiaza.

7. Supune-te Domnului și-L roagă pe Dânsul; nu râvni celui ce sporește în calea sa, omului ce face călcare de lege!

8. Oprește-te de la mânie și părăsește furia; nu râvni ca să faci răutate!

9. Că cei ce fac răutate vor fi nimiciți, iar cei ce rabdă, aceștia vor moșteni pământul.

10. Și încă puțin și nu va mai fi păcătosul; și vei căuta locul lui și nu-l vei afla.

11. Iar cei blânzi vor moșteni pământul și se vor desfăta întru mulțimea păcii.

12. Pândi-va păcătosul pe cel drept și va scrâșni asupra lui cu dinții săi.

13. Iar Domnul Își va râde de el, că mai înainte vede că va veni ziua lui.

14. Sabie au scos păcătoșii, întins-au arcul lor ca să surpe pe cel sărac și pe cel sărman, ca să junghie pe cei dreپți la inimă.

15. Sabia lor să intre în inimile lor și arcele lor să se zdrobească!

16. Mai bun este puținul celui drept decât bogăția cea multă a păcătoșilor.

17. Că brațele păcătoșilor se vor zdrobi, iar Domnul întărește pe cei dreپți.

18. Cunoaște Domnul căile celor fără de prihană și moștenirea lor în veac va fi.

19. Nu se vor rușina în vremea cea rea și în zilele de foamete se vor sătura.

20. Că păcătoșii vor pieri, iar vrăjmașii Domnului, îndată ce s-au slăvit ei și s-au înălțat, stingându-se, ca fumul s-au stins.

21. Se împrumută păcătosul și nu va da înapoi, iar dreptul se îndură și dă.

22. Că cei ce-L binecuvintează pe El vor moșteni pământul, iar cei ce-L blestemă vor fi stârpiți.

23. De la Domnul pașii omului se îndreptează și calea lui o va voi foarte.

24. Când va cădea nu se va zdruncina, că Domnul întărește mâna lui.

25. Mai tânăr am fost, căci am și îmbătrânit și n-am văzut pe cel drept părăsit, nici sămânța lui căutând pâine.

26. Toată ziua dreptul miluiește și împrumută și sămânța lui întru binecuvântare va fi.

27. Abate-te de la rău și fă bine și locuiește în veacul veacului.

28. Că Domnul iubește judecata și nu va părăsi pe cei cuvioși ai Săi, în veac vor fi păziți

29. Iar cei fărădelege vor fi goniți și sămânța celor necredincioși va fi stârpită.

30. Iar cei drepti vor moșteni pământul și vor sălășlui în veacul veacului pe el.

31. Gura dreptului se va deprinde cu înțelepciunea și limba lui va grăi judecată.

32. Legea Dumnezeului lui în inima lui și nu se vor poticni pașii lui.

33. Ia seama păcătosul la cel drept și caută să-l omoare pe el.

34. Iar Domnul nu-l va lăsa pe el în mâinile lui, nici nu-l va osândi pe el când Se va judeca cu el.

35. Rabdă pe Domnul și păzește calea Lui și te va înălța ca să moștenești pământul! Când vor fi stârpiți păcătoșii vei vedea.

36. Văzut-am pe cel necredincios prea înălțându-se și ridicându-se ca cedrii Libanului.

37. Și am trecut și, iată, nu era și l-am căutat pe el și nu s-a aflat locul lui.

38. Păzește nerăutatea și vezi dreptatea⁸, că este rămășiță omului pașnic!

⁸ În sensul: fără cotituri.

39. Iar cei nelegiuți vor fi stârpiți laolaltă, rămășițele necredincioșilor vor fi stârpite.

40. Iar mântuirea dreptilor de la Domnul și scutitor al lor este în vreme de necaz.

41. Și le va ajuta lor Domnul și-i va izbăvi pe dânșii și-i va scoate pe ei de la cei păcătoși și-i va mântui pe ei, că au nădăjduit spre Dânsul.

Slavă... Și acum... Aliluia

DUPĂ A CINCEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Apoi troparele, glasul al 5-lea:

Înfrișat este scaunul Tău, vicleană este viața mea și cine mă va izbăvi pe mine de nevoia aceea de atunci, de nu Te vei milostivi spre mine, Hristoase Dumnezeule, ca un Îndurat și de oameni Iubitor?

Slavă...

Grija vieții m-a scos din rai și ce voi face eu, deznădăjduitul? Pentru aceasta bat în ușă și strig: Doamne, Doamne, deschide-mi prin pocăință mă mântuiește!

Și acum...

Cum voi numi biserica ta, de Dumnezeu Născătoare? Liman duhovnicesc, rai al hranei celei cerești, pricină a vieții celei nesfârșite? Că toate bunătățile le ai. Roagă-te totdeauna lui Hristos să se mântuiască sufletele noastre!

Apoi: Doamne, miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Dumnezeule cel drept și lăudat, Dumnezeule cel mare și puternic,

Dumnezeule cel mai înainte de veci, Care ascuți rugăciunea omului păcătos, întru acest ceas ascultă-mă pe mine, Cel ce Te-ai făgăduit să ascuți pe cei ce Te vor chema întru adevăr. Și să nu Te îngreșezi de mine, care am buze necurate și sunt cuprins în păcate. Nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe, apucă arma și pavăza și Te scoală întru ajutorul meu. Scoate sabia și stai împotriva celor ce mă gonesc pe mine! Ceartă duhurile cele necurate de la fața neînțelepciunii mele. Și să se depărteze de la gândul meu duhul urii și al pomenirii de rău, duhul zavistiei și al vicleniei, duhul îngrozirii și al lenevirii, duhul mândriei și a toată altă răutate; și să mi se stingă toată înfocarea și pornirea trupească, ce se ridică din lucrarea diavolească și să mi se lumineze sufletul și trupul meu și duhul cu lumina cunoștinței Tale celei dumnezeiești. Ca prin mulțimea îndurărilor Tale ajungând la unirea credinței, întru bărbat desăvârșit, întru măsura vârstei, să slăvesc împreună cu îngerii și cu toți sfinții preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ȘASEA

PSALMUL 37,

Psalmul lui David, întru aducere aminte pentru Sâmbătă.

1. Doamne, nu cu urgia Ta să mă mustri pe mine, nici cu mânia Ta să mă cerți!

2. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta.

3. Nu este vindecare în trupul meu de la fața mâniei Tale, nu este pace întru oasele mele de la fața păcatelor mele.

4. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea s-au îngreuiat asupra mea.

5. Împutitu-s-au și au putrezit rănilile mele de la fața necugetării mele.

6. Ticăloșitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mergeam jeluindu-mă.

7. Că șalele mele s-au umplut de ocări și nu este vindecare în trupul meu.

8. Pătimit-am rele și m-am smerit foarte, răcnit-am din suspinarea inimii mele.

9. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea; și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns.

10. Inima mea s-a tulburat, părăsindu-m-a tăria mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine.

11. Prietenii mei și cei de aproape ai mei în preajma mea s-au apropiat și au stat și cei mai de aproape ai mei de departe au stat.

12. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni și vicleșuguri toată ziua cugetau.

13. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa.

14. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui muștrări.

15. Că în Tine, Doamne, am nădărdit; Tu vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu!

16. Că am zis: Nu cândva să se bucure de mine vrăjmașii mei! și când s-au clătinat picioarele mele asupra mea s-au mărit.

17. Că eu spre bătași gata sunt și durerea mea înaintea mea este de-a pururea.

18. Că fărădelegea mea eu o voi vesti și mă voi griji pentru păcatul meu.

19. Iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit asupra mea și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.

20. Cei ce-mi răsplătesc mie rele în loc de bune mă clevețeau, căci urmam bunătatea.

21. Nu mă lăsa, Doamne; Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine!

22. Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele!

PSALMUL 38,

Întru sfârșit, lui Iditum; cântare lui David.

1. Zis-am: păzi-voi căile mele ca să nu păcătuiesc eu cu limba mea.

2. Pus-am gurii mele strajă, când a stătut păcătosul împotriva mea.

3. Amuțit-am și m-am smerit și am tăcut din bunătăți și durerea mea s-a înnoit.

4. Înfierbântatu-s-a inima mea înlăuntrul meu și în cugetul meu se va aprinde foc.

5. Grăit-am cu limba mea: Fă-mi cunoscut, Doamne, capătul meu și numărul zilelor mele care este ca să știu de ce mă lipsesc eu!

6. Iată, cu palme ai pus zilele mele și statul meu ca nimic înaintea Ta; numai că toate sunt deșertăciune, tot omul ce viază.

7. Măcar că în chip trece omul, dar în zadar se tulbură; strânge comori și nu știe cui le adună pe ele.

8. Și acum cine este răbdarea mea? Nu Domnul? Și statul meu de la Tine este.

9. De toate fărădelegile mele izbăvește-mă; ocară celui fără de minte m-ai dat.

10. Amuțit-am și nu am deschis gura mea, că Tu ai făcut.

11. Depărtează de la mine bătăile Tale; că de tăria mâinii Tale eu m-am sfârșit!

12. Întru muștrări pentru fărădelege ai pedepsit pe om și ai subțiat ca pâza de păianjen sufletul lui; numai că în deșert se tulbură tot omul.

13. Auzi rugăciunea mea, Doamne, și cererea mea ascult-o; lacrimile mele să nu le treci.

17. Că pribeag sunt eu la Tine și străin, ca toți părinții mei.

18. Lasă-mă, ca să mă înzdrăvenesc, mai înainte de a mă duce și de a nu mai fi!

PSALMUL 39,

Întru sfârșit; Psalmul lui David.

1. Răbdând am răbdat pe Domnul și a luat aminte la mine și a ascultat cererea mea.

2. Și m-a scos din groapa ticăloșiei și din tina noroiului.
3. Și a pus pe stâncă picioarele mele și a îndreptat pașii mei.
4. Și a pus în gura mea cântare nouă, laudă Dumnezeului nostru.
5. Vedea-vor mulți și se vor teme și vor nădăjdui în Domnul.
6. Fericit bărbatul căruia nădejdea lui este numele Domnului și nu a privit la deșertăciuni și la nebunii mincinoase.
7. Multe ai făcut Tu, Doamne Dumnezeul meu, minunile Tale și cu gândurile Tale nu este cine să se asemene Ție.
8. Vestit-am și am grăit: înmulțitu-s-au peste număr.
9. Jertfă și prinos n-ai voit, dar trup mi-ai întocmit; arderi de tot și cele pentru păcat nu ai cerut.
10. Atunci am zis: iată vin; în capul cărții este scris despre mine.
11. Ca să fac voia Ta, Dumnezeul meu, am socotit și legea Ta în mijlocul pântecelui meu.
12. Bine am vestit dreptatea în adunare mare; iată, buzele mele nu le voi opri; Doamne, Tu ai cunoscut.
13. Dreptatea Ta nu am ascuns în inima mea, adevărul Tău și mântuirea Ta am spus.
14. Nu am ascuns mila Ta și adevărul Tău de către adunare multă.
15. Iar Tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările Tale de la mine; mila Ta și adevărul Tău de-a pururea să mă sprijinească.
16. Că m-au împresurat rele, căroră nu este număr; apuca-tu-m-au fărădelegile mele și nu am putut să văd.
17. Înmulțitu-s-au mai mult decât perii capului meu și inima mea m-a părăsit.
18. Binevoiește, Doamne, ca să mă izbăvești; Doamne, ca să-mi ajuți mie ia aminte!

19. Să se rușineze și să se înfrunte deodată cei ce caută sufletul meu ca să-l ia pe el!

20. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele!

21. Să-și poarte îndată rușinea lor cei ce-mi zic mie: bine, bine!

22. Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută, Doamne, și să zică pururea: Mărit să fie Domnul cei ce iubesc mântuirea Ta!

23. Iar eu sărac sunt și sărman; Domnul se îngrijește de mine.

24. Ajutorul meu și scutitorul meu ești Tu, Dumnezeul meu, nu zăbovi.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 40,

Întru sfârșit; Psalmul lui David.

1. Fericit cel ce ia seama la sărac și la sărman; în ziua cea rea îl va izbăvi pe el Domnul.

2. Domnul să-l păzească pe el și să-l vieze pe el și să-l fericească pe pământ și să nu-l dea în mâinile vrăjmașilor lui!

3. Domnul îi va ajuta lui pe patul durerii lui; tot așternutul lui l-ai întors în boala lui.

4. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am păcătuit Ție!

5. Vrăjmașii mei au zis rele mie: când va muri și va pieri numele lui?

6. Și intra să vadă, în deșert grăia inima lui, adunat-a fărădelege sieși.

7. Ieșea afară și grăia laolaltă.

8. Împotriva mea șopteau toți vrăjmașii mei, împotriva mea socoteau rele mie.

8. Cuvânt nelegiuit au pus asupra mea: Au doară cel ce doarme nu va adăuga a se scula?

9. Căci și omul păcii mele, în care am nădăjduit, cel ce mănâncă pâinile mele, a mărit asupra mea înșelăciune.

10. Dar Tu, Doamne, miluiește-mă și mă scoală și voi răsplăti lor!

11. Întru aceasta am cunoscut că m-ai voit, că nu se va bucura vrăjmașul meu de mine.

12. Și pentru nerăutatea mea m-ai sprijinit și m-ai întărit înaintea Ta în veac.

13. Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel, din veac și până în veac. Fie, fie.

PSALMUL 41,

Întru sfârșit; spre înțelegere fiilor lui Core.

1. În ce chip dorește cerbul spre izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu către Tine, Dumnezeule.

2. Însetat-a sufletul meu către Dumnezeul cel tare, cel viu. Când voi veni și mă voi arăta feței lui Dumnezeu?

3. Făcutu-mi-s-au lacrimile mele pâine ziua și noaptea, când mi se zicea mie în fiecare zi: Unde este Dumnezeul tău?

4. De acestea mi-am adus aminte și am revărsat spre mine sufletul meu, că voi trece în locul cortului cel minunat, până la casa lui Dumnezeu în glas de bucurie și de mărturisire a răsunetului ce prăznuiește.

5. Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu? Și pentru ce mă tulburi? Nădăjduiește în Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.

6. Spre mine însumi sufletul meu s-a tulburat; pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine din pământul Iordanului și al Ermonului, din munte mic.

7. Adânc pe adânc cheamă, întru glasul jgheaburilor Tale; toate înălțările Tale și valurile Tale peste mine au trecut.

8. Ziua va porunci Domnul mila Sa și noaptea cântare Lui de la mine, rugăciune Dumnezeului vieții mele.

9. Grăi-voi lui Dumnezeu: sprijinitorul meu ești; pentru ce m-ai uitat? Și pentru ce jeluindu-mă umblu, când mă necăjește vrăjmașul meu?

10. Când se sfărâmau oasele mele, mă ocărau vrăjmașii mei, când îmi spuneau ei mie în fiecare zi: unde este Dumnezeul tău?

11. Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu? Și pentru ce mă tulburi? Nădăjduiește în Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.

PSALMUL 42,

Psalmul lui David; nescris la evrei deasupra.

1. Judecă mie, Dumnezeule, și alege judecata mea de la neamul necuvios; de omul nedrept și viclean izbăvește-mă!

2. Că Tu ești, Dumnezeule, întărirea mea; pentru ce m-ai lepădat? Și pentru ce umblu mâhnindu-mă, când mă necăjește vrăjmașul meu?

3. Trimite lumina Ta și adevărul Tău; acestea m-au călăuzit și m-au adus la muntele cel sfânt al Tău și la lăcașurile Tale.

4. Și voi intra la jertfelnicul lui Dumnezeu, la Dumnezeul Cel ce veselește tinerețea mea. Mărturisi-mă-voi Ție întru alăută, Dumnezeule, Dumnezeul meu!

5. Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu? Și pentru ce mă tulburi? Nădăjduiește în Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 43,

Întru sfârșit; spre înțelegere fiilor lui Core.

1. Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit și părinții noștri ne-au vestit nouă lucrul pe care l-ai lucrat în zilele lor, în zilele cele de demult.

2. Mâna Ta neamuri a nimicit și i-ai sădit pe dânșii; chinuit-ai popoare și i-ai scos pe ei.

3. Că nu cu sabia lor au moștenit pământul și brațul lor nu i-a mântuit pe ei.

4. Ci dreapta Ta și brațul Tău și luminarea feței Tale, că bine ai voit întru ei.

5. Tu ești Însuți Împăratul meu și Dumnezeul meu, Cel ce poruncești mântuirile lui Iacov.

6. Cu Tine pe vrăjmașii noștri vom împunge cu cornul și întru numele Tău vom urgisi pe cei ce se scoală asupra noastră.

7. Căci nu în arcul meu voi nădăjdui și sabia mea nu mă va mântui.

8. Că ne-ai mântuit pe noi de cei ce ne necăjesc pe noi și pe cei ce ne urăsc i-ai rușinat.

9. Întru Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua și întru numele Tău ne vom mărturisi în veac.

10. Iar acum ne-ai lepădat și ne-ai rușinat pe noi și nu vei ieși, Dumnezeule, întru puterile noastre.

11. Întorsu-ne-ai pe noi înapoi de la vrăjmașii noștri și cei ce ne urau pe noi ne-au răpit loruși.

12. Datu-ne-ai pe noi ca oi de mâncare și între neamuri ne-ai risipit pe noi.

13. Vândut-ai pe poporul Tău fără de preț și nu era mulțime întru strigările noastre.

14. Pusu-ne-ai pe noi ocară vecinilor noștri, batjocură și râs celor dimprejurul nostru.

15. Pusu-ne-ai pe noi spre pildă între neamuri, clătinare de cap între popoare.

16. Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este și rușinarea feței mele m-a acoperit.

17. De către glasul celui ce ocărește și clevetește, de către fața vrăjmașului și a prigonitorului.

18. Acestea toate au venit peste noi și nu Te-am uitat și n-am nedreptățit întru legământul Tău.

19. Și nu s-a dat înapoi inima noastră și ai abătut cărările noastre de la calea Ta.

20. Că ne-ai smerit pe noi în locul dosădirii și ne-a acoperit pe noi umbra morții.

21. De am uitat numele Dumnezeului nostru și de am întins mâinile noastre către dumnezeu străin.

22. Au nu va cerca Dumnezeu acestea? Că El știe cele ascunse ale inimii.

23. Că pentru Tine ne omorâm toată ziua, socotitu-ne-am ca oi de junghiere.

24. Deșteaptă-Te, pentru ce dormi, Doamne? Scoală-Te și să nu ne lezezi până în sfârșit!

25. Pentru ce întorci fața Ta? Uiți de sărăcia noastră și de necazul nostru?

26. Că s-a plecat în țărână sufletul nostru, lipitu-s-a de pământ pânțelele nostru.

27. Scoală-Te, Doamne, ajută nouă și ne izbăvește pe noi pentru numele Tău!

PSALMUL 44,

**Întru sfârșit, pentru cei ce se vor schimba; fiilor lui Core spre înțelegere;
cântare pentru cel iubit.**

1. Răspuns-a inima mea cuvânt bun, grăiesc eu lucrurile mele Împăratului, limba mea este trestie de scriitor ce scrie degrab.

2. Împodobit cu frumusețea mai mult decât fiii oamenilor; vărsatu-s-a dar în buzele Tale, pentru aceasta Te-a binecuvântat pe Tine Dumnezeu în veac.

3. Încinge sabia Ta peste coasta Ta, Puternice, cu podoaba Ta și cu frumusețea Ta!

4. Și încordează și bine sporește și împărățește pentru adevăr și blândețe și dreptate și te va povățui minunat dreapta Ta.

5. Săgețile Tale ascuțite sunt, Puternice, popoarele sub Tine vor cădea, în inima vrăjmașilor împăratului.

6. Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiag de dreptate toiagul împărăției Tale.

7. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeule, Dumnezeul Tău cu untdelemnul bucuriei mai mult decât pe părtașii Tăi.

8. Smirna și mirul și casia din hainele Tale, din palate de fildeș, din care Te-au veselit. Fiice de împărați întru cinstea Ta.

9. Stătut-a înainte împărăteasa de-a dreapta Ta, îmbrăcată în haină aurită, împodobită.
10. Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău!
11. Și va pofti Împăratul frumusețea ta, că El este Domnul tău și te vei închina Lui.
12. Și fiica Tirului cu daruri; feței Tale se vor ruga bogății poporului.
13. Toată slava fiicei Împăratului – înăuntru, cu lanțuri de aur înfășurată, împodobită.
14. Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei; cele de aproape ale ei se vor aduce Ție.
15. Aduce-se-vor întru veselie și bucurie, aduce-se-vor în templul Împăratului.
16. În locul părinților tăi s-au născut fiii tăi; pune-vei pe dânșii căpetenii peste tot pământul.
17. Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul și neamul.
18. Pentru aceasta popoare se vor mărturisi Ție în veac și în veacul veacului.

PSALMUL 45,

Întru sfârșit, pentru cele ascunse, fiilor lui Core; Psalmul lui David.

1. Dumnezeu nostru este scăpare și putere, ajutor întru necazurile care ne-au aflat pe noi foarte.
2. Pentru aceasta nu ne vom teme când se va tulbura pământul și se vor muta munții în inimile mărilor.
3. Sunat-au și s-au tulburat apele lor, tulburatu-s-au munții întru tăria Lui.

4. Pornirile râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu; sfințit-a lăcașul Său Cel Preaînalt.

5. Dumnezeu e în mijlocul ei și nu se va clătina; îi va ajuta ei Dumnezeu dimineața către dimineață.

6. Tulburatu-s-au neamuri, plecatu-s-au împărății, dat-a glasul Său Cel Preaînalt, clătinatu-s-a pământul.

7. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacov.

8. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, pe care le-a pus minuni pe pământ; stricând războaie până la marginile pământului.

9. Arcul va sfărâma și va frânge arma și pavezele le va arde în foc.

10. Faceți-vă timp și cunoașteți că Eu sunt Dumnezeu; înălța-Mă-voi întru neamuri, înălța-Mă-voi pe pământ.

11. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacov.

Slavă... Și acum... Aliluia

DUPĂ A ȘASEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Apoi troparele, glasul al 3-lea:

Cântare Îți aduc Ție, Doamne, și greșalele mele toate le mărturisesc Ție,
Dumnezeule; ci Tu, întorcându-Te, miluiește-mă!

Slavă...

Mântuiește-mă, Dumnezeul meu, cum ai mântuit oarecând pe vameșul și lacrimile desfrânatei nu le-ai trecut cu vederea. Primește și suspinele

mele, Mântuitorul meu, și mă mântuiește!

Și acum...

Cu rugăciune acum mă apropii sub acoperământul tău, întru tot nevinovată! Ci mă Scoate, de Dumnezeu Născătoare, din tulburarea patimilor mele, ca ceea ce ai născut pe Pricinuitorul nepătimirii!

Apoi: Doamne, miluiește (de 40 de ori), și rugăciunea aceasta:

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, pentru toate ale Tale faceri de bine, pe care le-ai făcut nouă, nevrednicilor, din vârsta cea dintâi până întru aceasta de acum, pentru care le știm și pentru care nu știm, pentru cele arătate și pentru cele nearătate ce s-au făcut cu lucrul și cu cuvântul. Cel ce ne-ai iubit pe noi atâta, cât și pe Însuși Unul-Născut Fiul Tău L-ai dat pentru noi, învrednicește-ne și pe noi să ne facem vrednici dragostei Tale. Dă-ne întru cuvântul Tău înțelepciune și întru frica Ta insuflă-ne tărie cu puterea cea de la Tine! Și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, iartă-ne și nu le socoti! Și păzește sufletul nostru sfânt și-l pune pe el înaintea divanului Tău, având știință curată și sfârșit vrednic iubirii Tale de oameni. Și-Ți adu aminte, Doamne, de toți cei ce cheamă întru adevăr numele Tău. Adu-Ți aminte de toți cei ce ne vor nouă binele și de cei ce ne vor răul, că toți suntem oameni și deșertăciune este tot omul. Pentru aceea ne rugăm Ție, Doamne, dă-ne nouă mare mila milostivirii Tale.

CATISMA A ȘAPTEA

PSALMUL 46,

Întru sfârșit; Psalm pentru fiii lui Core.

1. Toate neamurile plesniți cu mâinile, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie!
2. Că Domnul este Preaînalt, înfricoșat, Împărat mare peste tot pământul.
3. Supus-a nouă popoare și neamuri sub picioarele noastre.
4. Ales-a nouă moștenire Sieși, frumusețea lui Iacov, pe care a iubit-o.
5. Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.
6. Psalmodiați Dumnezeului nostru, psalmodiați; psalmodiați Împăratului nostru, psalmodiați!
7. Că Împărat a tot pământul este Dumnezeu, psalmodiați cu înțelegere!
8. Împărățit-a Dumnezeu peste neamuri, Dumnezeu șade pe tronul cel sfânt al Său.
9. Căpeteniile popoarelor s-au adunat cu Dumnezeul lui Avraam, că ai lui Dumnezeu puternicii ai pământului, foarte s-au înălțat.

PSALMUL 47,

Psalmul cântării, fiilor lui Core, în a doua a Sâmbetei.

1. Mare este Domnul și laudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al Lui, cel bine-înrdăcinat cu bucuria a tot pământul.

2. Munții Sionului, coastele crivățului, cetatea Împăratului celui mare.
3. Dumnezeu în palatele ei Se cunoaște, când o sprijinește pe ea.
4. Că, iată, împărații pământului s-au adunat, strânsu-s-au laolaltă.
5. Aceștia, văzând așa, s-au mirat, s-au tulburat, s-au clătinat, cutremur i-a cuprins pe ei.
6. Acolo sunt dureri ca ale celeia ce naște; cu duh silnic vei sfârâma corăbiile Tarsisului.
7. Precum am auzit, așa am și văzut în cetatea Dumnezeului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru.
8. Dumnezeu a întemeiat-o pe ea în veac.
9. Primit-am, Dumnezeule, mila Ta în mijlocul poporului Tău.
10. După numele Tău, Dumnezeule, așa și lauda Ta peste marginile pământului; de dreptate plină e dreapta Ta.
11. Veselească-se muntele Sionului și să se bucure fiicele Iudeii pentru judecățile Tale, Doamne!
12. Înconjurați Sionul și-l cuprindeți pe el, povestiți întru turnurile lui!
13. Puneți inimile voastre întru puterea lui și împărțiți palatele lui, ca să povestiți la celălalt neam
14. Că Acesta este Dumnezeul nostru în veac și în veacul veacului; El ne paște pe noi în veci.

PSALMUL 48,

Întru sfârșit; Psalm fiilor lui Core.

1. Auziți acestea toate neamurile, luați în urechi toți care locuiți lumea,

2. Pământenii și fiii oamenilor, laolaltă bogatul și sărmanul!
3. Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele înțelegere.
4. Pleca-voi spre pildă urechea mea, deschide-voi în psaltire gândul meu.
5. Pentru ce să mă tem în ziua cea rea? Fărădelegea călcâiului meu mă va înconjura.
6. Cei ce se încred în puterea lor și cu mulțimea bogăției lor se fălesc,
7. Fratele nu izbăvește; au izbăvi-va un om?
8. Nu va da lui Dumnezeu împlânzire pentru sine și prețul răscumpărării sufletului său și s-a ostenit în veac și va fi viu întru sfârșit.
9. Nu va vedea stricăciune; când va vedea pe cei înțelepți murind.
10. Laolaltă cel fără minte și cel nepriceput vor pieri și vor lăsa străinilor bogăția lor.
11. Și mormintele lor – casele lor în veac, lăcașurile lor în neam și în neam; chemat-au numele lor pe pământurile lor.
12. Și omul, în cinste fiind, nu a priceput; alăturatu-s-a dobitoacelor celor fără de minte și s-a asemănat lor.
13. Această cale a lor sminteală le este lor și după acestea în gurile lor bine vor voi.
14. Ca niște oi în iad au fost puși, moartea îi va păstori pe ei.
15. Și-i vor stăpâni pe ei cei drepți dimineața și ajutorul lor se va învechi în iad, din slava lor au fost scoși.
16. Numai că Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mâna iadului când mă va apuca.
17. Să nu te temi când se va îmbogăți omul sau când se va înmulți slava casei lui.

18. Căci, când va muri el, nu va lua toate, nici nu se va pogori cu el slava lui.

19. Că sufletul lui în viața lui se va binecuvânta; se va mărturisi ție când vei face lui bine.

20. Intra-va până la neamul părinților lui, până în veac nu va vedea lumină.

21. Și omul, în cinste fiind, n-a priceput; alăturatu-s-a dobitoacelor celor fără de minte și s-a asemănat lor.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 49,

Psalmul lui Asaf.

1. Dumnezeu dumnezeilor, Domnul, a grăit și a chemat pământul de la răsăriturile soarelui până la apusuri.

2. Din Sion este bună-cuviința frumuseții Lui.

3. Dumnezeu în chip arătat va veni, Dumnezeu nostru, și nu va tăcea.

4. Foc înaintea Lui va arde și împrejurul Lui vifor foarte.

5. Chema-va cerul sus și pământul, ca să judece pe poporul Său.

6. Adunați-I Lui pe curioșii Lui, pe cei ce și-au pus legământul Lui pentru jertfe.

7. Și vor vesti cerurile dreptatea Lui, că Dumnezeu judecător este.

8. Ascultă, poporul Meu, și voi grăi ție, Israele, și-ți voi da ție mărturie: Dumnezeu, Dumnezeul tău sunt Eu.

9. Nu pentru jertfele tale te voi muștra, iar arderile de tot ale tale înaintea Mea sunt de-a pururea.

10. Nu voi primi din casa ta viței, nici din turmele tale iezi.
11. Că ale Mele sunt toate fiarele țarinii, dobitoacele în munți și boii.
12. Cunoscute-am toate păsările cerului și frumusețea țarinei cu Mine este.
13. De voi flămânzi, nu voi zice ție, că a Mea este lumea și plinirea ei.
14. Au doară voi mânca carne de tauri sau sânge de țapi voi bea?
15. Jertfește lui Dumnezeu jertfă de laudă și dă Celui Preaînalt rugile tale!
16. Și Mă cheamă pe Mine în ziua necazului și te voi scoate și Mă vei slăvi.
17. Iar păcătosului a zis Dumnezeu: pentru ce tu povestești dreptățile Mele și iei legământul Meu în gura ta?
18. Tu ai urât povața și ai lepădat cuvintele Mele înapoi.
19. De vedeai furul, alergai cu el și cu cel preacurvar partea ta puneai.
20. Gura ta a înmulțit răutate și limba ta a împletit vicleșuguri.
21. Șezând, împotriva fratelui tău vorbeai de rău și împotriva fiului maicii tale ai pus sminteală.
22. Acestea ai făcut și am tăcut; ai socotit fărădelege, că voi fi asemenea ție. Mostra-te-voi și voi pune înaintea feței tale păcatele tale.
23. Înțelegeți, dar, acestea, cei ce uitați pe Dumnezeu, ca nu cumva să răpească și să nu fie Cel ce izbăvește!
24. Jertfa de laudă Mă va slăvi și acolo e calea în care voi arăta lui mântuirea Mea.

PSALMUL 50,

Întru sfârșit; psalmul lui David, când a intrat la el Natan Proorocul,
când a intrat la Virsave, femeia lui Urie.

1. Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea!

2. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește!

3. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

4. Ție Unuia am păcătuit și rău înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptezi întru cuvintele Tale și să biruiști când vei judeca Tu.

5. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea.

6. Că, iată, adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie.

7. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

8. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite.

9. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le!

10. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept⁹ înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele!

11. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine!

12. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor¹⁰ mă întărește!

⁹ Drept cu sensul de în linie dreaptă.

¹⁰ Cărmuitor.

13. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce.

14. Izbăvește-mă de sânghiuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele, bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta!

15. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta.

16. Că, de-ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.

17. Jertfa lui Dumnezeu – duhul zdrobit; inima zdrobită și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

18. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta Sionului și să se zidească zidurile Ierusalimului!

19. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot;

20. Atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 51,

Întru sfârșit; al înțelegerii, lui David, când a venit Doic Idumeul și a vestit lui Saul și a zis lui: A venit David în casa lui Abimelec.

1. Ce te fălești întru răutate, puternice, cu fărădelege toată ziua?

2. Nedreptate a socotit limba ta, ca un brici ascuțit ai făcut vicleșug.

3. Iubit-ai răutatea mai mult decât bunătatea; nedreptatea mai vârtos decât a grăi dreptate.

4. Iubit-ai toate graiurile cufundării, limba cea vicleană.

5. Pentru aceasta Dumnezeu te va nimici până în sfârșit, te va smulge și te va muta din locașul tău și rădăcina ta din pământul celor vii.

6. Vedea-vor dreptii și se vor teme și de dânsul vor râde și vor grăi:

7. Iată om care n-a pus pe Dumnezeu ajutorul lui, ci a nădăjduit în mulțimea bogăției sale și s-a întărit întru deșertăciunea sa.

8. Iar eu, ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu, nădăjduit-am în mila lui Dumnezeu în veac și în veacul veacului.

9. Mărturisi-mă-voi Ție în veac că ai făcut și voi răbda numele Tău, că bun este înaintea celor cuvioși ai Tăi.

PSALMUL 52,

Întru sfârșit, pentru Maelet; al înțelegerii, lui David.

1. Zis-a cel fără de minte întru inima sa: Nu este Dumnezeu.

2. Stricatu-s-au și urâți s-au întinat întru fărădelegi; nu este cel ce face bine.

3. Dumnezeu din cer S-a uitat peste fiii oamenilor, ca să vadă de este cel ce înțelege sau cel ce caută pe Dumnezeu.

4. Toți s-au abătut, împreună s-au netrebnicit, nu este cel ce face bine, nu este până la unul.

5. Au nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fărădelegea, cei ce mănâncă pe poporul meu întru mâncare de pâine?

6. Pe Domnul nu L-au chemat; acolo s-au temut de frică, unde nu era frică.

7. Pentru că Dumnezeu a risipit oasele celor ce plac oamenilor; rușinatu-s-au, că Dumnezeu i-a urgisit pe ei.

8. Cine va da din Sion mântuirea lui Israel? Când va întoarce Dumnezeu robia poporului Său, bucura-se-va Iacov și se va veseli Israel.

PSALMUL 53,

Întru sfârșit, în laude; al înțelegerii, lui David, când au venit Zifeii și au zis lui Saul: Au nu s-a ascuns, iată, David la noi?

1. Dumnezeule, întru numele Tău mântuiește-mă și întru puterea Ta mă judecă!
2. Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea, ia în urechi graiurile gurii mele!
3. Că străinii s-au sculat asupra mea și cei tari au căutat sufletul meu și n-au pus pe Dumnezeu înaintea lor.
4. Că, iată, Dumnezeu ajută mie și Domnul e sprijinitorul sufletului meu.
5. Întoarce-va cele rele vrăjmașilor mei; întru adevărul Tău pierde-i pe ei!
6. De bună voie voi jertfi Ție; mărturisi-mă-voi numelui Tău, Doamne, că este bun.
7. Că din tot necazul m-ai izbăvit; și întru vrăjmașii mei a privit ochiul meu.

PSALMUL 54,

Întru sfârșit, în laude; al înțelegerii, lui David.

1. Ia în urechi, Dumnezeule, rugăciunea mea și nu trece cu vederea ruga mea; ia aminte la mine și mă ascultă!
2. Mâhnitu-m-am întru vorbăria mea și m-am tulburat de glasul vrăjmașului și de necazul păcătosului.

3. Că a abătut asupra mea fărădelege și întru mânie m-a vrăjmășit.
4. Inima mea s-a tulburat întru mine și frica morții a căzut peste mine.
5. Teamă și cutremur au venit asupra mea și m-a acoperit întunericul.
6. Și am zis: cine-mi va da mie aripi ca de porumbel și voi zbura și mă voi odihni?
7. Iată, m-am îndepărtat, fugind, și m-am sălășluit în pustie.
8. Așteptat-am pe Dumnezeu, Cel ce mă mântuiește de puținătatea sufletului și de vifor.
9. Cufundă-i, Doamne, și împarte limbile lor, că am văzut fărădelege și grăire-împotriva în cetate.
10. Ziua și noaptea o va înconjura pe ea la zidurile ei și fărădelege și osteneală în mijlocul ei și nedreptate și nu a lipsit din ulițele ei camătă și vicleșug.
11. Că, de m-ar fi ocărât vrăjmașul, aș fi răbdat; și, dacă cel ce mă urăște ar fi grăit mari asupra mea, m-aș fi ascuns de el.
12. Iar tu, omule, cel întocmai la suflet, cârmuitorul meu și cunoscutul meu,
13. Care împreună cu mine te-ai îndulcit de mâncări, în casa lui Dumnezeu am umblat cu un gând.
14. Să vină, dar, moartea peste ei și să se pogoare în iad de vii, că răutate este în lăcașurile lor, în mijlocul lor!
15. Eu către Dumnezeu am strigat și Domnul m-a auzit pe mine.
16. Seara și dimineața și la amiază spune-voi și voi vesti și va auzi glasul meu.
17. Izbăvi-va cu pace sufletul meu de cei ce se apropie de mine, că întru mulți erau împreună cu mine.

18. Auzi-va Dumnezeu și-i va smeri pe ei, Cel ce este mai înainte de veci.

19. Că nu este lor schimbare, că nu s-au temut de Dumnezeu.

20. Întins-a mâna Lui întru răsplătire; spurcat-au legământul Lui.

21. Împărțiți au fost de mânia feței Lui și s-au apropiat inimile lor.

22. Muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât untdelemnul și ele sunt săgeți.

23. Aruncă spre Domnul grija ta și El te va hrăni; nu va da în veac clătinare dreptului.

24. Iar Tu, Dumnezeule, îi vei pogorî pe ei în puțul stricăciunii.

25. Bărbații sânghiurilor și ai vicleșugului nu-și vor înjumătăți zilele lor; iar eu, Doamne, voi nădăjdui întru Tine.

Slavă... Și acum... Aliluia

DUPĂ A ȘAPTEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Apoi troparele,
glasul 1:

Când va șede Judecătorul pe scaunul Său și îngerii vor sta de față; când trâmbița va răsună și văpaia va arde, ce vei face, suflete al meu, ducându-te la judecată? Căci atunci răutățile tale vor sta de față și greșalele tale cele ascunse se vor vădi. Pentru aceea, mai înainte de sfârșit, strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostivește-Te spre mine și mă miluiește!

Slavă...

Toți să priveghem și pe Hristos să întâmpinăm cu mulțime de

untdelemn și cu candelile luminate ca să ne învrednicim înăuntrul cămării Mirelui. Că cel ce va apuca afară de ușă în deșert va striga lui Dumnezeu: miluiește-mă!

Și acum...

În patul a multe păcate zăcând eu, îmi jefuiesc nădejdea mântuirii mele. Că somnul lenevirii mele pricinuieste sufletului meu muncă. Ci, Dumnezeule, Care Te-ai născut din Fecioară, ridică-mă către cântarea Ta ca să Te slăvesc pe Tine.

Apoi: Doamne, miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul meu, ca un bun și de oameni Iubitor, multe mile ai făcut cu mine, pe care nu așteptam să le văd. Și ce voi răsplăti bunătățile Tale, Doamne al meu, Doamne? Mulțumesc numelui Tău celui mult lăudat; mulțumesc milostivirii Tale celei nepovestite ce o ai spre mine; mulțumesc îndelung răbdării Tale celei neasemănate. Și de acum înainte sprijinește-mă și-mi ajută și mă acoperă, Stăpâne al tuturor, ca să nu mai greșesc înaintea Ta! Că Tu cunoști alunecarea cea lesnicioasă a firii mele, Tu știi nepriceperea mea, Tu cunoști cele lucrate de mine, cele întru cunoștință și întru necunoștință, cele de voie și cele fără de voie, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul. Deci, ca un bun și Iubitor de oameni Dumnezeu, șterge-le, Preabunule Doamne, cu roua milei Tale și ne mântuiește, pentru sfânt numele Tău, cu judecățile care știi! Pentru că Tu ești lumina și adevărul și viața și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A OPTA

PSALMUL 55,

Întru sfârșit, pentru poporul cel ce se depărtase de la cele sfinte; lui David spre scriere pe stâlp, când l-au prins pe el cei de alt neam în Ghet.

1. Miluiește-mă, Dumnezeule, că m-a călcat omul, toată ziua, războindu-se, m-a necăjit.

2. Călcatu-m-au vrăjmașii mei toată ziua, că mulți sunt cei ce mă războiesc de la înălțime.

3. Ziua nu mă voi teme și eu voi nădăjdui în Tine.

4. În Dumnezeu voi lăuda cuvintele mele, în Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme, ce-mi va face mie trupul?

5. Toată ziua de cuvintele mele s-au scârbit, împotriva mea toate gândurile lor sunt spre rău.

6. Locui-vor și se vor ascunde; ei vor păzi călcâiul meu după cum au așteptat sufletul meu.

7. Pentru nimica nu-i vei mântui pe dâșii; întru mânie popoare vei surpa.

8. Dumnezeule, viața mea am vestit Ție; pus-ai lacrimile mele înaintea Ta, ca și în făgăduința Ta.

9. Întoarce-se-vor vrăjmașii mei înapoi în orice zi Te voi chema. Iată, am cunoscut că Dumnezeul meu ești Tu.

10. În Dumnezeu voi lăuda graiul, întru Dumnezeu voi lăuda cuvântul; în Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul.

11. Întru mine sunt, Dumnezeule, rugăciunile care voi răsplăti laudei Tale.

12. Că ai izbăvit sufletul meu din moarte, ochii mei de lacrimi și picioarele mele de alunecare; bine voi plăcea înaintea Domnului în lumina celor vii.

PSALMUL 56,

Întru sfârșit, să nu strici; lui David spre scriere pe stâlp,
când a fugit el de la fața lui Saul în peșteră.

1. Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă, că în Tine s-a încrezut sufletul meu și întru umbra aripilor Tale voi nădăjdui până ce va trece fărădelegea!

2. Striga-voi către Dumnezeul Cel Preaînalt, Dumnezeul Care mi-a făcut mie bine.

3. Trimis-a din cer și m-a mântuit, dat-a spre ocară pe cei ce mă calcă pe mine.

4. Trimis-a Dumnezeu mila Sa și adevărul Său și a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei; adormit-am tulburat.

5. Fiii oamenilor, dinții lor sunt arme și săgeți și limba lor sabie ascuțită.

6. Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul slava Ta!

7. Cursă au gătit picioarelor mele și au împilat sufletul meu.

8. Săpat-au înaintea feței mele groapă și au căzut într-însa.

9. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea; cânta-voi și voi lăuda întru slava mea.

10. Deșteaptă-te slava mea; deșteaptă-te, psaltire și alăută! Deștepta-mă-voi dimineața.

11. Mărturisi-mă-voi Ție întru popoare, Doamne, cânta-voi Ție întru neamuri.

13. Că s-a mărit până la ceruri mila Ta și până la nori adevărul Tău.

14. Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul slava Ta!

PSALMUL 57,

Întru sfârșit, să nu strici; lui David spre scriere pe stâlp.

1. De graiți adică într-adevăr dreptate, cele drepte judecați, fii ai oamenilor.
2. Căci și în inimă fărădelege lucrați pe pământ, nedreptate mâinile voastre împletesc.
3. Înstrăinatu-s-au păcătoșii din burtă, rătăcit-au din pânțece, graiți-au minciuni.
4. Urgia lor după asemănarea șarpelui, ca o aspidă surdă ce-și astupă urechile sale.
5. Care nu va auzi glasul descântătorilor; se vrăjește, vrăjindu-se, de la cel înțelept.
6. Dumnezeu va zdrobi dinții lor în gura lor; măselele leilor le-a sfărâmat Domnul.
7. Vor fi batjocoriți ca apa ce trece; întinde-va arcul Său până când vor slăbi.
8. Ca ceara ce se topește vor fi nimiciți; căzut-a foc peste ei și n-au văzut soarele.
9. Mai-nainte de a lua înăuntru ciulinii voștri spinul, ca pe niște vii, ca întru mânie îi va înghiți pe ei.
10. Veseli-se-va dreptul când va vedea răzbunare, mâinile sale și le va spăla în sângele păcătosului.
11. Și va zice omul: De este așadar roadă dreptului, este, dar, Dumnezeu Care-i judecă pe ei pe pământ.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 58,

Întru sfârșit, să nu strici; lui David spre scriere pe stâlp,
când a trimis Saul și a păzit casa lui ca să-l omoare.

1. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Dumnezeule, și de la cei ce se scoală asupra mea izbăvește-mă!
2. Izbăvește-mă de cei ce lucrează răutatea și de bărbații sânghiurilor mă mântuiește!
3. Că, iată, au vânat sufletul meu, pusu-s-au asupra mea cei tari.
4. Nici fărădelegea mea, nici păcatul meu, Doamne; fără de nelegiuire am alergat și m-am îndreptat; scoală-Te întru întâmpinarea mea și vezi!
5. Și Tu, Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israel, ia aminte să cercetezi toate neamurile; să nu Te înduri de toți cei ce lucrează fărădelegea!
6. Întoarce-se-vor către seară și vor flămânzi ca un câine și vor înconjura cetatea.
7. Iată, ei vor răspunde cu gura lor și sabie în buzele lor, că cine a auzit?
8. Și Tu, Doamne, vei râde de ei, urgisi-vei toate neamurile.
9. Tăria mea spre Tine o voi păzi; că Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu ești.
10. Dumnezeul meu, mila Lui mă va întâmpina; Dumnezeul meu îmi va arăta mie întru vrăjmașii mei.
11. Să nu-i omori pe ei, ca nu cândva să uite legea Ta!
12. Risipește-i pe ei întru puterea Ta și-i pogoară pe ei, scutitorul meu, Doamne!
13. Păcatul gurii lor, cuvântul buzelor lor și să se prindă întru mândria lor.
14. Și din blestem și din minciună se vor vesti întru sfârșit, întru mânia sfârșitului și nu vor fi.

15. Și vor cunoaște că Dumnezeu stăpânește pe Iacov și marginile pământului.

16. Întoarce-se-vor către seară și vor flămânzi ca un câine și vor înconjura cetatea.

17. Ei se vor risipi să mănânce; iar de nu se vor sătura, vor și murmura.

18. Iar eu voi cânta puterii Tale și mă voi bucura dimineața de mila Ta.

19. Că Te-ai făcut sprijinitorul meu și scăparea mea în ziua necazului meu.

20. Ajutorul meu ești, Ție-Ți voi cânta, că Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu ești, Dumnezeul meu, mila mea.

PSALMUL 59,

Întru sfârșit celor ce se vor schimba; spre scriere pe stâlp, lui David, spre învățătură, când a ars Soval Mesopotamia Siriei și Siria și s-a întors Ioav și a bătut pe Edom în Valea sărilor, douăsprezece mii.

1. Dumnezeule, lepădatu-ne-ai pe noi și ne-ai surpat, mâniatu-Te-ai și Te-ai milostivit spre noi.

2. Cutremurat-ai pământul și l-ai tulburat pe el; vindecă sfărâmările lui, că s-a clătinat!

3. Arătat-ai poporului Tău cele asprime, adăpatu-ne-ai pe noi cu vinul străpungerii!

4. Dat-ai celor ce se tem de Tine semn ca să fugă de la fața arcului.

5. Pentru ca să se izbăvească cei iubiți ai Tăi, mântuiește-mă cu dreapta Ta și mă auzi!

6. Dumnezeu a grăit întru cel sfânt al Său: Bucura-Mă-voi și voi împărți Sichima și valea corturilor voi măsura.

7. Al Meu este Galaad și al Meu este Manasi și Efrem tăria capului Meu, Iuda împăratul Meu,

8. Moav căldarea nădejdiei Mele; spre Idumeea voi întinde încălțămîntea Mea, Mie cei de alt neam s-au supus.

9. Cine mă va duce la cetatea îngrădirii? Sau cine mă va călăuzi până la Idumeea?

10. Nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pe noi? Și nu vei ieși, Dumnezeule, întru puterile noastre?

11. Dă-ne nouă ajutor din necaz și deșartă este mântuirea omului.

12. Întru Dumnezeu vom face putere și El va urgisi pe cei ce ne necăjesc pe noi.

PSALMUL 60,

Întru sfârșit, în laude; lui David.

1. Auzi, Dumnezeule, cererea mea; ia aminte la rugăciunea mea!

2. De la marginile pământului către Tine am strigat când s-a lăncezit inima mea; pe stâncă m-ai înălțat.

3. Călăuzitu-m-ai, că Te-ai făcut nădejdea mea, turn de tărie de la fața vrăjmașului.

4. Locui-voi întru lăcașul Tău în veci, acoperi-mă-voi cu acoperământul aripilor Tale.

5. Că Tu, Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele, dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău.

6. Zile la zilele împăratului vei adăuga; anii lui până în ziua neamului și a neamului.

7. Rămâne-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila și adevărul Lui cine le va căuta?

8. Așa voi cânta numelui Tău în veci, ca să dau eu rugăciunile mele zi de zi.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 61,

Întru sfârșit, pentru Iditum; Psalmul lui David.

1. Au nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Că de la El este mântuirea mea.

2. Pentru că El este Dumnezeul meu și Mântuitorul meu, sprijinitorul meu; nu mă voi clătina mai mult.

3. Până când vă puneți asupra omului? Ucideți voi toți ca pe un părete povârnit și gard surpat.

4. Numai că prețul meu s-au sfătuit să-l lepede, alergat-au cu sete; cu gura lor binecuvântau și cu inima lor blestemau.

5. Numai lui Dumnezeu supune-te, suflete al meu, că de la El este răbdarea mea.

6. Că El este Dumnezeul și Mântuitorul meu, sprijinitorul meu, nu mă voi muta.

7. Întru Dumnezeu este mântuirea mea și slava mea, Dumnezeul ajutorului meu, și nădejdea mea este în Dumnezeu.

8. Nădăjduiți în El toată adunarea poporului, revărsați înaintea Lui inimile voastre, că Dumnezeu este ajutorul nostru.

9. Numai că deșerti sunt fiii oamenilor, mincinoși sunt fiii oamenilor în cumpănă ca să facă ei strâmbătate din deșertăciune laolaltă.

10. Nu nădăjduiți spre nedreptate și spre răpire nu poftiți; bogăția de ar curge, nu vă lipiți inima.

11. Odată a grăit Dumnezeu, acestea două am auzit, că tăria e a lui Dumnezeu și a Ta, Doamne, este mila; că Tu vei răsplăti fiecăruia după faptele lui.

PSALMUL 62,

Psalmul lui David, când era el în pustia Iudeii.

1. Dumnezeule, Dumnezeul meu, către Tine mânc de dimineață.

2. Însetat-a de Tine sufletul meu, de câte ori trupul meu a fost cu Tine în pământ pustiu și neumblat și fără de apă.

3. Așa întru cel sfânt m-am arătat Ție ca să văd puterea Ta și slava Ta.

4. Că mai bună este mila Ta decât viețile; buzele mele Te vor lăuda.

5. Așa Te voi binecuvânta în viața mea și în numele Tău voi ridica mâinile mele.

6. Ca de seu și de grăsime să se îndestuleze sufletul meu și cu buze de bucurie va lăuda gura mea.

7. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat spre Tine,

8. Că Te-ai făcut ajutorul meu și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

9. Lipitu-s-a sufletul meu în urma Ta și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

10. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu; intra-vor în cele mai de jos ale pământului, da-se-vor în mâinile sabiei, părți vulpilor vor fi.

11. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

PSALMUL 63,

Întru sfârșit; Psalmul lui David.

1. Auzi, Dumnezeule, glasul meu, când mă rog către Tine; de la frica vrăjmașului scoate sufletul meu!

2. Acoperă-mă de răzvrătirea celor ce fac răutate, de mulțimea celor ce lucrează nedreptate, care și-au ascuțit ca o sabie limbile lor, întins-au arcul lor lucru amar

3. Ca să săgeteze întru ascunzișuri pe cel nevinovat; deodată îl vor săgeta pe el și nu se vor teme.

4. Întăritu-și-au loruși cuvânt rău; vorbit-au ca să ascundă cursă; zis-au: cine îi va vedea pe ei?

5. Iscodit-au fărădelege, stinsu-s-au iscodind iscodiri.

6. Apropia-se-va omul și inima adâncă și Se va înălța Dumnezeu.

7. Săgeată de prunci s-au făcut rănilor și au slăbit asupra lor limbile lor.

8. Tulburatu-s-au toți care i-au văzut pe ei și s-a temut tot omul.

9. Și au vestit lucrurile lui Dumnezeu și faptele Lui le-au înțeles.

10. Veseli-se-va cel drept întru Domnul și va nădăjdui spre Dânsul și se vor lăuda toți cei drepti la inimă.

Slavă... Și acum... Aliluia

DUPĂ A OPTA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Apoi troparele, glasul 1:

Furtuna deznădăjduirii mă viscolește pe mine, cel ce am alunecat întru adâncurile păcatului. Ci apucă înainte, Hristoase, ca un Atotputernic Ocârmuitor a toată lumea și la limanul nepătimirii cel lin mă îndreptează pentru milostivirea Ta, Mântuitorule, și mă miluiește!

Slavă...

Suflete, acestea de aici sunt vremelnice, iar cele de dincolo veșnice. Văd divanul și pe Judecătorul șezând pe scaun și tremur de hotărâre. Deci, suflete, întoarce-te, că neiertătoare este judecata.

Și acum...

Nădejdea celor deznădăjduiți, ajutorul celor neajutorați, sprijineala celor ce nădăjduiesc întru tine, Sfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, ajutorul tău trimite-l nouă!

Apoi Doamne, miluiește (de 40 de ori), și rugăciunea aceasta:

Doamne Îndurate și Milostive, ascultă rugăciunea mea și ia aminte la glasul rugăciunii mele: Fă cu mine semn spre bine, povățuiește-mă în calea Ta, ca să umblu întru adevărul Tău. Veselește inima mea ca să se teamă de numele Tău cel sfânt, că mare ești și faci minuni. Tu ești Singur Dumnezeu și nu este asemenea Ție între dumnezei, Doamne; puternic întru milă și bun întru tărie spre a ajuta și a mângâia și a mântui pe toți cei ce nădăjduiesc în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

CATISMA A NOUA

PSALMUL 64,

Întru sfârșit; Psalm al cântării, lui David. Cântarea lui Ieremia și a lui Iezechiel și a poporului pribegiei, când era să iasă.

1. Ție se cuvine cântare, Dumnezeu, în Sion și Ție se va da rugăciune în Ierusalim.
2. Auzi rugăciunea mea; către Tine tot trupul va veni.
3. Cuvintele celor fărădelege ne-au răpus pe noi și păgânătățile noastre Tu le vei curăți.
4. Fericit este pe care l-ai ales și l-ai primit; locui-va în curțile Tale.
5. Umplea-ne-vom de bunătățile casei Tale; sfânt este templul Tău, minunat întru dreptate.
6. Auzi-ne pe noi, Dumnezeu, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare departe!
7. Cel ce gătești munții întru tăria Ta, încins fiind cu putere, Cel ce tulburi sânul mării; sunetele valurilor ei cine le va suferi?
8. Tulbura-se-vor neamurile și se vor teme cei ce locuiesc marginile de semnele Tale; ieșirile dimineții și ale serii le vei veseli.
9. Cercetat-ai pământul și l-ai îmbătat pe el, înmulțit-ai a-l îmbogăți pe el.
10. Râul lui Dumnezeu s-a umplut de ape; gătit-ai hrana lor, că așa e gătirea.
11. Brazdele lui îmbată-le, înmulțește rodurile lui, întru picăturile lui veseli-se-va răsărind.
12. Bindecuvânta-vei cununa anului bunătății Tale și câmpii Tăi se vor umple de grăsime.

13. Îngrășa-se-vor cele frumoase ale pustiei și cu bucurie dealurile se vor încinge.

14. Îmbrăcatu-s-au berbecii oilor și văile vor înmulți grâul; striga-vor, căci vor și cânta.

PSALMUL 65,

Întru sfârșit, cântare de psalm, a învierii.

1. Strigați Domnului tot pământul, psalmodiați numelui Lui, dați slavă întru laudă Lui!

2. Ziceți lui Dumnezeu: cât sunt de înfricoșate lucrurile Tale; întru mulțimea puterii Tale, Te vor minți vrăjmașii Tăi.

3. Tot pământul să se închine Ție și să cânte Ție, să cânte numelui Tău, Preaînalte!

4. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, cât este de înfricoșat în sfaturi, mai mult decât fiii oamenilor!

5. Cel ce întoarce marea în uscat, prin râu vor trece cu piciorul.

6. Acolo ne vom veseli de Dânsul, de Cel ce stăpânește cu puterea Sa veacul.

7. Ochii Lui spre neamuri privesc; cei ce amărăsc să nu se înalțe întru sine!

8. Binecuvântați, neamuri, pe Dumnezeul nostru și faceți auzit glasul laudei Lui,

9. Al Celui ce a pus sufletul meu întru viață și n-a dat spre clătinare picioarele mele.

10. Că ne-ai cercat pe noi, Dumnezeule, ne-ai ars pe noi precum se arde argintul.

11. Băgatu-ne-ai pe noi în cursă, pus-ai neazuri pe șalele noastre; ridicat-ai oameni pe capetele noastre.

12. Trecut-am prin foc și prin apă și ne-ai scos pe noi întru răsuflare¹¹.

13. Intra-voi în casa Ta cu arderi de tot, da-voi Ție rugăciunile mele, pe care le-au osebit buzele mele și le-a grăit gura mea întru necazul meu!

14. Arderi de tot pline de măduvă¹² voi aduce Ție, cu tămâie și cu berbeci, aduce-Ți-voi boi cu țapi.

15. Veniți, auziți și voi povesti vouă, toți cei ce vă temeți de Dumnezeu, câte a făcut sufletului meu.

16. Către Dânsul cu gura mea am strigat și L-am înălțat cu limba mea.

17. Nedreptate de am văzut în inima mea, să nu mă audă Domnul.

18. Pentru aceasta m-a auzit Dumnezeu, luat-a aminte la glasul rugăciunii mele.

19. Binecuvântat este Dumnezeu, Care n-a lepădat rugăciunea mea și mila Sa de la mine.

PSALMUL 66,

Întru sfârșit, în laude; Psalmul cântării, lui David.

1. Dumnezeule, îndură-Te spre noi și ne binecuvintează, arată fața Ta peste noi și ne miluiește!

2. Ca să cunoaștem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta!

3. Mărturisească-se Ție popoarele, Dumnezeule, mărturisească-se Ție popoarele toate!

¹¹ Cu sensul de a trage sufletul sau odihnă, repaus.

¹² Sau esență, tărie, consistență.

4. Veselească-se și să se bucure neamurile, că vei judeca popoarele întru îndreptare și neamurile pe pământ vei călăuzi!

5. Mărturisească-se Ție popoarele, Dumnezeule, mărturisească-se Ție popoarele toate; pământul și-a dat rodul său!

6. Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru; binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeule, și să se teamă de Dânsul toate marginile pământului!

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 67,

Întru sfârșit; Psalmul cântării, lui David.

1. Să Se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul!

2. Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii de fața lui Dumnezeu!

3. Și dreptii să se veselească, să se bucure înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie!

4. Cântați lui Dumnezeu, psalmodiați numelui Lui; cale faceți Celui ce s-a suit peste apusuri, Domnul este numele Lui; și vă bucurați înaintea Lui!

5. Să se tulbure de fața Lui, a Părintelui orfanilor și a Judecătorului văduvelor; Dumnezeu este în locul cel sfânt al Său.

6. Dumnezeu sălășluiește pe cei de un fel în casă, scoțând pe cei din obezi cu bărbăție, așijderea pe cei amărâți, care locuiesc în morminte.

7. Dumnezeule, când ieșai Tu înaintea poporului Tău, când treceai Tu în pustie,

9. Pământul s-a cutremurat, căci și cerurile au picurat de către fața Dumnezeului Sinaiului, de către fața Dumnezeului lui Israel.

10. Ploaie de bună voie vei osebi, Dumnezeule, moștenirii Tale; și a slăbit, dar Tu ai întărit-o pe ea.

11. Vietățile Tale locuiesc într-însa; gătit-ai întru bunătatea Ta celui sărac, Dumnezeule.

12. Domnul va da grai celor ce binevestesc cu putere multă,

13. Împăratul puterilor celui iubit, cu înfrumusețarea casei să împartă prăzi!

14. De ați dormi în mijlocul sorților, aripi de porumbiță sunt cu argint poleite și partea ei dintre umeri cu strălucire de aur.

15. Când osebește Cel ceresc împărați peste dânsa, ca zăpada se vor albi în Selmon.

16. Munte al lui Dumnezeu, munte gras, munte închegat, munte gras

17. Pentru ce luați în gând, munți închegați, muntele în care a binevoit Dumnezeu a locui într-însul? Pentru că Domnul va locui întru sfârșit.

18. Carul lui Dumnezeu înmiit, mii de cei ce o duc bine; Domnul întru ei, în Sinai, în cel sfânt.

19. Suiu-Te-ai la înălțime, robii-ai robime, luat-ai¹³ daruri întru oameni, ca și pe cei ce nu se pleacă să-i sălășluiești.

20. Domnul Dumnezeu este binecuvântat, binecuvântat este Domnul zi de zi; să ne sporească nouă Dumnezeul mântuirilor noastre!

21. Dumnezeul nostru este Dumnezeul mântuirii și ale Domnului Dumnezeu sunt ieșirile morții.

22. Însă Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmașilor Săi, creștetul părului celor ce umblă întru greșalele lor.

23. Zis-a Domnul: Din Vasan voi întoarce, întoarce-voi întru adâncurile mării.

¹³ Poate fi și cu sensul de a primi.

24. Pentru ca să se întingă piciorul tău în sânge, limba câinilor tăi din vrăjmași de la dânsul.

25. Văzutu-s-au umbletele Tale, Dumnezeule, umbletele Dumnezeului meu, ale Împăratului din cel sfânt.

26. Mai-nainte au apucat căpeteniile ținându-se de cei ce psalmodiau, în mijlocul tinerelor celor ce cântau în timpane.

27. În adunări binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel.

28. Acolo – Veniamin cel mai tânăr întru uimire, căpeteniile lui Iuda, conducătorii lor, căpeteniile Zabulonului, căpeteniile Neftalimului.

29. Poruncește, Dumnezeule, puterii Tale; întărește, Dumnezeule, aceasta, ce ai făcut-o întru noi!

30. De la templul Tău, în Ierusalim, Ție vor aduce împărații daruri.

31. Ceartă fiarele trestiei; adunarea¹⁴ taurilor întru junincile popoarelor, ca să se încuie cei încercați cu argint.

32. Risipește neamurile cele ce voiesc războaie; veni-vor mijlociri din Egipt, Etiopia mai înainte va întinde mâna ei la Dumnezeu.

33. Împărățiile pământului, cântați lui Dumnezeu, psalmodiați Domnului, Celui ce s-a suit peste cerul cerului, la răsărituri; iată, va da cu glasul Său glas de putere.

34. Dați slavă lui Dumnezeu! Peste Israel mare cuviința Lui și puterea Lui în nori.

35. Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel; Însuși va da putere și întărire poporului Său. Binecuvântat este Dumnezeu.

Slavă... Și acum... Aliluia

¹⁴ Sinagoga.

PSALMUL 68,

Întru sfârșit, pentru cei ce se vor schimba.

1. Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu!
2. Afundatu-m-am în noroiul adâncului și nu este stare¹⁵; venit-am întru adâncurile mării și viforul m-a potopit.
3. Ostenit-am strigând, amorțit-a gâtlejul meu, slăbit-au ochii mei de la a nădăjdui eu spre Dumnezeul meu.
4. Înmulțitu-s-au mai presus decât perii capului meu cei ce mă urăsc pe mine în zadar.
5. Întăritu-s-au vrăjmașii mei, cei ce mă prigonesc pe mine pe nedrept; pe cele ce nu am răpit atunci [le-]am plătit.
6. Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea și greșalele mele de la Tine nu s-au ascuns.
7. Să nu fie rușinați pentru mine cei ce Te rabdă pe Tine, Doamne, Doamne al puterilor; nici să fie înfrunțați pentru mine cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeul lui Israel!
8. Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a înfruntarea fața mea.
9. Înstrăinat m-am făcut fraților mei și străin fiilor maicii mele.
10. Că râvna casei Tale m-a mâncat și ocările celor ce Te ocăresc pe Tine au căzut asupra mea.
11. Și am acoperit cu post sufletul meu și s-a făcut spre ocară mie.
12. Și am pus îmbrăcămintea mea sac și m-am făcut lor spre pildă.
13. Împotriva mea trăncăneau cei ce ședeau în porți și împotriva mea cântau cei ce beau vin.

¹⁵ Ipostas.

14. Iar eu cu rugăciunea mea către Tine, Doamne; vreme este de bună voință.

15. Dumnezeule, întru mulțimea milei Tale auzi-mă, întru adevărul mântuirii Tale!

16. Mântuiește-mă de tină, ca să nu mă afund; izbăvește-mă de cei ce mă urăsc și de adâncurile apelor!

17. Să nu mă înece pe mine viforul apei, nici să mă înghită adâncul, nici să-și închidă peste mine puțul gura sa!

18. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după mulțimea îndurărilor Tale caută spre mine!

19. Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta, că mă necăjesc, degrab mă auzi!

20. Ia aminte spre sufletul meu și-l izbăvește pe el, din pricina vrăjmașilor mei scoate-mă pe mine!

21. Că Tu cunoști ocară mea și rușinea mea și înfruntarea mea; înaintea Ta sunt toți cei ce mă necăjesc pe mine.

22. Ocară a așteptat sufletul meu și ticăloșie; și am așteptat pe cel ce s-ar mâhni cu mine și nu era și pe cel ce m-ar mângâia și nu am aflat.

23. Și au dat întru mâncarea mea fiere și în setea mea m-au adăpat cu oțet.

24. Facă-se masa lor înaintea lor spre cursă și spre răsplătire și spre sminteală!

25. Întunece-se ochii lor ca să nu vadă și spinarea lor pururea o gârbovește!

26. Varsă peste ei mânia Ta și furia mâniei Tale să-i cuprindă pe ei!

27. Facă-se curtea lor pustiită și în lăcașurile lor să nu fie locuitor!

28. Că pe care Tu l-ai bătut ei l-au gonit și la durerea rănilor mele au adăugat.

29. Aduagă fărădelege la fărădelegea lor și să nu intre întru dreptatea Ta!

30. Șteargă-se din cartea celor vii și cu cei dreپți să nu se scrie!

31. Sărac și îndurerat sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească!

32. Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare, Îl voi mări pe El întru laudă.

33. Și va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât vițelul tânăr, căruia-i răsar coarne și unghii.

34. Să vadă săracii și să se veselească; căutați pe Dumnezeu și va fi viu sufletul vostru.

35. Că a auzit pe cei sărmani Domnul și pe cei ferecați în obezi ai Săi nu i-a urgisit.

36. Să-L laude pe Dânsul cerul și pământul, marea și toate cele ce se târăsc într-înșă.

37. Că Dumnezeu va mântui Sionul și se vor zidi cetățile Iudeii și vor locui acolo și o vor moșteni pe ea.

38. Și sămânța robilor Tăi o vor stăpâni pe ea și cei ce iubesc numele Tău se vor sălășlui într-înșă.

PSALMUL 69,

Întru sfârșit; lui David, spre aducere aminte, ca să mă mântuiască pe mine Domnul.

1. Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte; Doamne, ca să-mi ajuți mie grăbește-Te!

2. Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu!

3. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele!

4. Întorcă-se îndată rușinându-se cei ce-mi grăiesc mie: bine, bine!

5. Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să spună pururea: Mărească-Se Domnul cei ce iubesc mântuirea Ta!

6. Iar eu sărac sunt și sărman; Dumnezeule, ajută-mi!

7. Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi!

Slavă... Și acum... Aliluia

DUPĂ A NOUA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru...

Apoi troparele, glasul al 2-lea:

Gândesc la ziua cea înfricoșată și plâng faptele mele cele rele. Cum voi răspunde Împăratului celui fără de moarte? Și cu ce îndrăznire voi căuta la Judecătorul eu, desfrânatul? Milostive Părinte, Fiule Unule-Născut și Duhule Sfinte, miluiește-mă!

Slavă...

În valea plângerii, la locul pe care ai rânduit, când vei șede, Milostive, să faci judecată dreaptă, să nu vădești cele ascunse ale mele, nici să mă rușinezi înaintea îngerilor, ci cruță-mă, Dumnezeule, și mă miluiește!

Și acum...

Nădejde și acoperământ tare al celor ce aleargă la tine, Bună de Dumnezeu Născătoare, părtinitoarea lumii, roagă întins împreună cu cei fără

de trup, pe Iubitorul de oameni Dumnezeu, pe Care L-ai născut, să izbăvească sufletele noastre de toată îngrozirea, cea singură binecuvântată!

Apoi Doamne, miluiește (de 40 de ori), și rugăciunea aceasta:

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care Singur știi suferința ticălosului meu suflet și leacul acestuia, tămăduiește-l cum știi, pentru mulțimea milei Tale și a îndurărilor Tale. Căci din faptele mele nu-i cu putință a pune peste el alifie, nici untdelemn, nici legături. Ci Tu, Care ai venit să chemi nu pe cei drepti, ci pe cei păcătoși la pocăință, fie-Ți milă, îndură-Te, milostivește-Te spre dânsul. Rupe zapisul faptelor mele celor multe și urâte și mă povățuiește la calea Ta cea dreaptă. Ca, umblând întru adevărul Tău, să pot scăpa de săgețile vicleanului și așa să stau fără de osândă înaintea înfricoșatului Tău divan, slăvind și laudând preasfântul Tău nume în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ZECEA

PSALMUL 70,

Lui David; Psalm al fiilor lui Ionadav și a celor ce s-au robit mai întâi;
necris deasupra la evrei.

1. În Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă rușinez în veac!
2. Întru dreptatea Ta izbăvește-mă și mă scoate, pleacă spre mine urechea Ta și mă mântuiește!
3. Fii mie Dumnezeu scutitor și loc tare ca să mă mântuiești, că întărirea mea și scăparea mea ești Tu!
5. Dumnezeul meu, izbăvește-mă din mâna păcătosului, din mâna celui fărădelege și a celui ce face strâmbătate!
6. Că Tu ești răbdarea mea, Doamne, Doamne, nădejdea mea din tinerețea mea.
7. Întru Tine m-am întărit din burtă; din pântecul maicii mele Tu ești Acoperitorul meu; întru Tine este cântarea mea de-a pururea.
8. Ca o minune m-am făcut multora și Tu ești ajutorul meu cel tare.
9. Să se umple gura mea de laudă ca să laud slava Ta, toată ziua mare cuviința Ta!
10. Să nu mă lepezi în vremea bătrâneților, când va lipsi tăria mea să nu mă lași pe mine!
11. Că au zis vrăjmașii mei mie și cei ce păzesc sufletul meu s-au sfătuit împreună, spunând: Dumnezeul l-a părăsit pe el, prizoniți-l și-l prindeți pe el, că nu este Cel ce izbăvește.
12. Dumnezeul meu, să nu Te depărtezi de mine; Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ia aminte!
13. Să se rușineze și să lipsească cei ce clevetesc sufletul meu; să se îmbrace cu rușine și cu înfruntare cei ce caută cele rele mie!

14. Iar eu pururea voi nădăjdui întru Tine și voi adăuga la toată lauda Ta.

15. Gura mea va vesti dreptatea Ta, toată ziua mântuirea Ta.

16. Că nu am cunoscut cărturării; intra-voi întru puterea Domnului; Doamne, aduce-mi-voi aminte numai de dreptatea Ta.

17. Dumnezeuul meu, cele pe care m-ai învățat din tinerețile mele și până acum, vesti-voi minunile Tale.

18. Și până la bătrânețe și căruntețe, Dumnezeuul meu, să nu mă părăsești, până voi vesti brațul Tău la tot neamul ce vine;

19. Puterea Ta și dreptatea Ta, Dumnezeule, până la cele înalte, măririle pe care le-ai făcut mie; Dumnezeule, cine este asemenea Ție?

20. Câte neazuri multe și rele mi-ai arătat mie și, întorcându-Te, m-ai făcut viu și din adâncurile pământului m-ai scos.

21. Înmulțit-ai asupra mea mărirea Ta și, întorcându-Te, m-ai mângâiat și din adâncurile pământului iarăși m-ai scos.

22. Că eu voi mărturisi Ție între popoare, Doamne, întru unelte de cântare, adevărul Tău, Dumnezeule; cânta-voi Ție în alăută, Sfântul lui Israel.

23. Bucura-se-vor buzele mele când voi cânta Ție și sufletul meu pe care l-ai izbăvit.

24. Dar încă și limba mea toată ziua se va îndeletnici cu dreptatea Ta, când se vor rușina și se vor înfrunta cei ce caută cele rele mie.

PSALMUL 71,

Întru sfârșit către Solomon; Psalmul lui David.

1. Dumnezeule, judecata Ta dă-o împăratului și dreptatea Ta fiului împăratului

2. Ca să judece pe poporul Tău întru dreptate și pe săracii Tăi întru judecată!
3. Să ia munții pace poporului și dealurile dreptate!
4. Judeca-va pe săracii poporului și va mântui pe fiii sărmanilor și va smeri pe cel clevetitor.
5. Și va rămânea cu soarele și mai înainte de luna neamului neamurilor.
6. Pogorî-se-va ca ploaia pe lână și ca o picătură ce picură pe pământ.
7. Răsări-va în zilele lui dreptate și mulțime de pace până când va dispărea luna.
8. Și va domni de la mare până la mare și de la râuri până la marginile lumii.
9. Înaintea lui vor cădea etiopienii și vrăjmașii lui țărâna vor linge.
10. Împărații Tarsisului și insulele daruri vor aduce; împărații arabilor și Sava daruri vor aduce.
11. Și se vor închina lui toate împărățiile pământului, toate neamurile vor sluji lui.
12. Că a izbăvit pe sărac de la cel puternic și pe sărmanul care nu avea ajutor.
13. Va cruța pe sărac și pe sărman și sufletele celor sărmani va mântui.
14. De camătă și de strâmbătate va izbăvi sufletele lor și cinstit va fi numele lui înaintea lor.
15. Și va fi viu și se va da lui din aurul Arabiei și se vor ruga pentru el de-a pururea, toată ziua îl vor binecuvânta pe el.
16. Fi-va întărire pe pământ peste vârfurile munților, înălța-se-va mai presus decât Libanul rodul lui și vor înflori din cetate ca iarba pământului.

17. Fi-va numele lui binecuvântat în veci, mai înainte de soare rămâne numele lui.

18. Și se vor binecuvânta întru el toate semințiile pământului, toate neamurile îl vor fericii pe el.

19. Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel, Singurul Care face minuni.

20. Și binecuvântat este numele slavei Lui în veac și în veacul veacului.

22. Și se va umple de slava Lui tot pământul; fie, fie.

Slavă... Și acum... Aliluia

Sfârșitu-s-au cântările lui David, fiului lui Iesei.

PSALMUL 72,

Psalmul lui Asaf.

1. Cât este de bun Dumnezeu cu Israel, cu cei drepti la inimă!
Iar mie puțin de nu mi s-au clătinat picioarele, puțin de nu s-au vărsat pașii mei.

2. Că am râvnit după cei fărădelege, văzând pacea păcătoșilor.

3. Că nu este scrutare întru moartea lor și întărire întru biciuirea lor.

4. Întru osteneli de-ale oamenilor nu sunt și cu oamenii nu vor fi biciuiți.

5. Pentru aceasta i-a apucat pe ei mândria lor întru sfârșit, îmbrăcatu-s-au cu nedreptatea și cu păgânătatea lor.

6. Ieși-va ca din seu nedreptatea lor, trecut-au în așezarea inimii.

7. Gândit-au și au grăit cu răutate, nedreptate spre înălțime au grăit.

8. Pus-au către cer gura lor și limba lor a străbătut pământul.
9. Pentru aceasta se va întoarce poporul meu aici și zile pline se vor afla întru dânșii.
10. Și au zis: Cum a cunoscut Dumnezeu? Și de este cunoștință întru Cel Preaînalt?
11. Iată, aceștia, păcătoșii și cei ce se îndestulează, în veac au cuprins bogăție.
12. Și am zis: Așadar în deșert am îndreptat inima mea și am spălat întru cei nevinovați mâinile mele
13. Și am fost biciuit toată ziua și mustrea mea în dimineți.
14. De grăiam: Voi spune așa, iată, aș fi trădat neamul fiilor Tăi.
15. Și am cugetat ca să cunosc; această osteneală este înaintea mea;
16. Până când voi intra la sfințitorul lui Dumnezeu și voi înțelege întru cele de pe urmă ale lor.
17. Însă pentru viclesugurile lor le-ai pus lor rele; doborâtu-i-ai pe ei când se ridicau.
18. Cum s-au făcut întru pustiire deodată! S-au stins, pierit-au pentru fărădelegea lor.
19. Ca visul celui ce se deșteaptă, Doamne, în cetatea Ta chipul lor de nimic îl vei face.
20. Că s-a aprins inima mea și rărunchii mei s-au schimbat; și eu am fost defăimat și nu am cunoscut;
21. Dobitoc m-am făcut la Tine; și eu de-a pururea sunt cu Tine.
22. Apucatu-m-ai de mâna mea cea dreaptă și întru sfatul Tău m-ai călăuzit și cu slavă m-ai primit.
23. Că ce-mi este mie în cer? Și de la Tine ce am voit pe pământ?

24. Stinsu-s-au inima mea și trupul meu, Dumnezeu inimii mele și partea mea, Dumnezeule, în veac.

25. Că, iată, cei ce se depărtează pe sineși vor pieri de la Tine, pierdut-ai de la Tine pe tot cel ce curvește.

26. Iar mie a mă lipi de Dumnezeu bine este, a pune în Domnul nădejdea mea ca să vestesc eu toate laudele Tale în porțile fetei Sionului.

PSALMUL 73,
Al înțelegerii, lui Asaf.

1. Pentru ce ne-ai lepădat, Dumnezeule, întru sfârșit? Aprinsu-s-a furia Ta peste oile pășunii Tale?

2. Adu-Ți aminte de adunarea¹⁶ Ta, pe care ai agonisit-o din început!

3. Izbăvit-ai toiagul moștenirii Tale, muntele Sionului acesta, întru care Te-ai sălășluit.

4. Ridică mâinile Tale asupra mândriilor lor întru sfârșit, cele câte a făcut cu răutate vrăjmașul în cel sfânt al Tău!

5. Și s-au fãlit cei ce Te urăsc pe Tine în mijlocul praznicului Tău.

6. Pus-au semnele lor drept semne și n-au cunoscut; ca în ieșirea de mai sus.

7. Ca într-o dumbravă de copaci cu topoare au tăiat ușile lui laolaltă, cu secure și cu bardă l-au surpat pe el.

8. Ars-au cu foc sfințitorul Tău, în pământ au spurcat lăcașul numelui Tău.

9. Zis-au întru inima lor rudeniile lor dimpreună: Veniți și să stingem toate praznicele lui Dumnezeu de pe pământ.

¹⁶ Sinagoga.

10. Semnele lor nu le-am văzut, nu mai este prooroc și pe noi nu ne va mai cunoaște.
11. Până când, Dumnezeule, va ocări vrăjmașul, va întărâta cel potrivit numele Tău până în sfârșit?
12. Pentru ce întorci mâna Ta și dreapta Ta din mijlocul sânelui Tău întru sfârșit?
13. Iar Dumnezeule, Împăratul nostru înainte de veac, a lucrat mântuire în mijlocul pământului.
14. Tu ai întărit cu puterea Ta marea, Tu ai zdrobit capetele balaurilor din ape.
15. Tu ai sfărâmat capul balaurului, datu-l-ai pe el mâncare popoarelor etiopiene.
16. Tu ai rupt izvoare și pâraie, Tu ai uscat râurile Itamului.
17. A Ta este ziua și a Ta este noaptea, Tu ai săvârșit zorile și soarele.
18. Tu ai făcut toate cele frumoase ale pământului; vara și primăvara Tu le-ai plăsmuit pe ele.
19. Adu-Ți aminte de aceasta: vrăjmașul a ocărat pe Domnul și poporul cel fără de minte a întărâtat numele Tău.
20. Să nu dai fiarelor sufletul ce se mărturisește Ție; sufletele săracilor Tăi să nu le uiți întru sfârșit!
21. Caută spre așezământul Tău, că s-au umplut cei întunecați ai pământului de locuințele fărădelegilor!
22. Să nu se întoarcă cel smerit și rușinat; săracul și sârmanul vor lăuda numele Tău!
23. Scoală, Dumnezeule, îndreptează dreptatea Ta; adu-Ți aminte de ocara Ta de la cel fără de minte toată ziua!
24. Nu uita glasul slugilor Tale! Mândria celor ce Te urăsc pe Tine se ridică pururi.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 74,

Întru sfârșit, să nu strici; Psalmul cântării, lui Asaf.

1. Mărturisi-ne-vom Ție, Dumnezeule, mărturisi-ne-vom Ție și vom chema numele Tău;
2. Povesti-voi toate minunile Tale. Când voi lua vreme, Eu voi judeca îndreptări.
3. Topitu-s-a pământul și toți cei ce locuiesc pe el; Eu am întărit stâlpii lui.
4. Zis-am celor nelegiuți: Nu faceți nelegiuiri! și celor ce păcătuiesc: Nu înălțați cornul!
5. Nu ridicați spre înălțime cornul vostru și nu grăiți împotriva lui Dumnezeu nedreptate!
6. Că nici de la ieșiri, nici de la apusuri, nici de la munții pustii,
7. Că Dumnezeu judecător este, pe acesta îl smerește și pe acesta îl înalță.
8. Că paharul este în mâna Domnului cu vin neamestecat, plin de amestecătură și a turnat din acesta în acesta,
9. Însă drojdiile lui nu s-au deșertat, bea-vor toți păcătoșii pământului.
10. Iar eu mă voi bucura în veac, cânta-voi Dumnezeului lui Iacov.
10. Și toate coarnele păcătoșilor voi zdrobi și se va înălța cornul dreptului.

PSALMUL 75,

Întru sfârșit, în laude; psalmul lui Asaf, cântare către asirian.

1. Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israel mare este numele Lui.

2. Și s-a făcut în pace locul Lui și lăcașul Lui în Sion.
3. Acolo a zdrobit țăriile arcurilor, arma și sabia și războiul.
4. Luminezi Tu minunat din munți veșnici; tulburatu-s-au toți cei nepricepuți la inimă.
6. Dormit-au somnul lor și n-au aflat nimic toți bărbații bogăției pentru mâinile lor.
7. De certarea Ta, Dumnezeule al lui Iacov, ațipit-au cei ce încălecaseră pe cai.
8. Tu înfricoșat ești și cine va sta Ție împotrivă? De atunci este mânia Ta.
9. Din cer auzită ai făcut judecată; pământul s-a temut și s-a liniștit când se va scula întru judecată Dumnezeu, ca să mântuiască pe toți blânzii pământului.
10. Că cugetul omului se va mărturisi Ție și rămășița cugetului va prăznuî Ție.
11. Faceți făgăduințe și împliniți Domnului Dumnezeului nostru; toți cei dimprejurul Lui vor aduce daruri
12. Celui înfricoșat și Care ia duhurile căpeteniilor, Celui înfricoșat mai mult decât împărații pământului.

PSALMUL 76,

Întru sfârșit, pentru Iditum; psalmul lui Asaf.

1. Cu glasul meu către Domnul am strigat, glasul meu către Dumnezeu și a luat aminte la mine.
2. În ziua necazului meu pe Dumnezeu am căutat, cu mâinile mele noaptea înaintea Lui și nu m-am înșelat;
3. Lepădatu-s-a a se mângâia sufletul meu; adusu-mi-am aminte de Dumnezeu și m-am veselit; pălăvrăgit-am și s-a împuținat duhul meu.

4. Apucat-au înainte străjile ochii mei, tulburatu-m-am și n-am grăit.
5. Gândit-am la zilele cele de demult și de anii cei veșnici mi-am adus aminte și cugetam.
6. Noaptea cu inima mea pălăvrăgeam și seca duhul meu.
7. Au doară în veci va lepăda Domnul și nu va mai adăuga a binevoi?
8. Sau întru sfârșit mila Sa o va tăia? Sfârșit-a grai din neam în neam?
9. Au doară va uita să Se îndure Dumnezeu? Sau va ține întru mânia Sa îndurările Sale?
10. Și am zis: Acum am început, aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt.
11. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului, că-mi voi aduce aminte din început de minunile Tale.
12. Și voi cugeta întru toate lucrurile Tale și întru isprăvile Tale voi pălăvrăgi.
13. Dumnezeule, întru cel sfânt este calea Ta; cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni.
14. Cunoscută ai făcut între popoare puterea Ta; izbăvit-ai cu brațul Tău pe poporul Tău, pe fiii lui Iacob și ai lui Iosif.
15. Văzutu-Te-au apele, Dumnezeule, văzutu-Te-au apele și s-au temut, tulburatu-s-au adâncurile.
16. Mulțimea sunetului apelor; glas au dat norii, că săgețile Tale trec.
17. Glasul tunetului Tău în roată, arătat-s-au fulgerele Tale lumii, clătinatu-s-a și cutremurat s-a făcut pământul.
18. În mare căile Tale și cărările Tale în ape multe și urmele Tale nu se vor cunoaște.

19. Călăuzit-ai ca pe niște oi pe poporul Tău cu mâna lui Moise și a lui Aaron.

Slavă... Și acum... Aliluia

DUPĂ A ZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Apoi troparele, glasul al 6-lea:

De înfricoșata zi a venirii Tale și de nemitarnicul județ temându-mă, Doamne, mă spăimântează și tremur, ca cel ce am mulțime de păcate. Ci, ca un milostiv Dumnezeu, mai-nainte de sfârșit, întoarce-mă și mă mântuiește, Mântuitorul meu, Mult-Milostive!

Slavă...

Când se vor pune scaunele la judecată, Doamne, și oamenii vor sta înaintea divanului Tău, atuncea nu va fi mai cinstit împăratul decât ostașul, nici nu va fi mai presus stăpânul decât robul; că fiecare din faptele sale, sau se va slăvi, sau se va rușina!

Și acum...

Preacurată Fecioară, Maica lui Hristos, numai tu singură te-ai învrednicit de mari daruri, căci ai născut cu trup pe Unul din Treime, pe Hristos, Dătătorul de viață, spre mântuirea sufletelor noastre.

Apoi: Doamne, miluiește (de 40 de ori), și rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul nostru, Cel bogat întru milă și necuprins întru îndurări, Care Singur ești din fire fără de păcat și pentru noi fără de păcat Te-ai făcut om, ascultă în ceasul acesta această dureroasă rugăciune a mea, că sărac și lipsit sunt eu de fapte bune și inima mea mi s-a tulburat întru

mine, iar Tu, Doamne, Preaînalte Împărate al cerului și al pământului, știi că toată tinerea mea în păcate o am cheltuit și, umblând după poftele trupului meu, m-am făcut cu totul bucurie dracilor și am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Că, întunecându-mi-se gândul din copilărie și până acum, niciodată nu am voit să fac voia Ta cea sfântă, ci, cu totul robindu-mă de poftele ce mă înconjură, m-am făcut răs și batjocură dracilor, nicidecum socotind în minte că-i nesuferită urgia îngrozirii Tale celei asupra păcătoșilor. Și, gătită fiind gheena focului și din această pricină în deznădăjduire căzând și nicidecum întru simțire de întoarcere viind, pustiu și gol de dragostea cea de la Tine m-am făcut. Că ce fel de păcat nu am făcut? Ce lucru drăcesc nu am lucrat? Ce faptă grozavă și înverșunată nu am săvârșit cu covârșire și cu sângețenie? Mîntea cu totul mi-am întinat prin cugete trupești; trupul mi-am spurcat prin amestecări; duhul cu totul mi l-am pângărit cu învoirea la păcat; toate mădularele ticălosului meu trup a lucra și a sluji la păcate le-am pornit. Și cine, dar, nu mă va plânge pe mine, ticăitul? Cine nu mă va tângui pe mine, osânditul? Pentru că singur eu, Stăpâne, am întărâtat mânia Ta, eu singur urgia Ta asupra mea o am ațâțat, eu singur răutate înaintea Ta am făcut, întrecând și covârșind pe toți păcătoșii cei din veac, fără de asemănare păcătuind și fără de iertare. Ci, de vreme ce ești Mult-Milostiv și Mult-Milosârd, Iubitorule de oameni, și aștepti întoarcerea oamenilor, iată, și eu mă arunc pe mine însumi înaintea înfricoșatului și nesuferitului Tău divan și, ca și cum m-aș atinge de preacuratele Tale picioare, din adâncul sufletului strig Ție: Milostivește-Te, Doamne, iartă-mă, Împărate, ajută neputinței mele, fă pleacă-Te nedumeririi mele, ia aminte la rugăciunea mea și lacrimile mele să nu le treci! Primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, și, rătăcit fiind, întoarce-mă și, întorcându-mă, îmbrățișează-mă și mă iartă, căci Ție mă rog. Pentru că nu ai pus pocăință dreptilor, nu ai pus iertare celor ce nu greșesc, ci ai pus pocăință asupra mea, păcătosul, pentru acelea ce spre întărâtarea Ta am lucrat. Gol și descoperit stau înaintea Ta, Cunoscătorule de inimi Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să caut, nici să privesc înălțimea cerului, fiind împilat de greutatea păcatelor mele. Deci luminează-mi ochii inimii mele și dă-mi mie umilință spre pocăință și zdrobire de inimă spre îndreptare ca cu bună nădejde și cu adevărată și deplină adevărire să pășesc spre lumea cea de acolo, laudând și binecuvântând totdeauna preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A UNSPREZECEA

PSALMUL 77, *Al înțelegerii, lui Asaf.*

1. Luați aminte, poporul meu, la legea mea, plecați urechea voastră la graiurile gurii mele!
2. Deschide-voi în pilde gura mea, spune-voi întâmplările cele din început.
3. Câte am auzit și le-am cunoscut și părinții noștri ni le-au povestit.
4. Nu s-au ascuns de la fiii lor întru celălalt neam.
5. Vestind laudele Domnului și puterile și minunile Lui, pe care le-a făcut.
6. Și a ridicat mărturie în Iacov și lege a pus în Israel.
7. Câte a poruncit părinților noștri ca să le facă cunoscute pe ele fiilor lor.
8. Ca să cunoască celălalt neam, fiii cei ce se vor naște și se vor scula și le vor vesti fiilor lor.
9. Ca să-și pună în Dumnezeu nădejdea lor și să nu uite lucrurile lui Dumnezeu și poruncile Lui să le caute.
10. Ca să nu se facă precum părinții lor, neam îndărătnic și amărător;
11. Neam care nu și-a îndreptat inima sa și nu și-a ținut cu Dumnezeu duhul său.
12. Fiii lui Efreim încordând și săgetând cu arcurile, întorsu-s-au în zi de război.
13. Nu au păzit așezământul lui Dumnezeu și în legea Lui nu au vrut să umble.

14. Și au uitat facerile Lui de bine și minunile Lui, pe care le-a arătat lor,
15. Înaintea părinților lor, minunile pe are le-a făcut în pământul Egiptului, în câmpia Taneos.
16. Despicat-a marea și i-a trecut pe ei, pus-a apele ca o piele.
17. Și i-a călăuzit pe ei cu nor ziua și toată noaptea cu lumină de foc.
18. Despicat-a stâncă în pustie și i-a adăpat pe ei ca într-un adânc mult.
19. Și le-a scos lor apă din stâncă și a coborât ape ca niște râuri.
20. Și au adăugat încă a păcătui Lui, amărât-au pe Cel Preaînalt în loc fără de apă.
21. Și au ispitit pe Dumnezeu în inimile lor a cere bucate sufletelor lor.
22. Și au grăit împotriva lui Dumnezeu și au zis: Au doară va putea să gătească Dumnezeu masă în pustie?
23. Pentru că a lovit stânca și au curs ape și pâraiele s-au umplut de apă.
24. Au doară și pâine poate să dea sau să gătească masă poporului Său?
25. Pentru aceasta a auzit Domnul și a mai răbdat și foc s-a aprins în Iacov și mânie s-a suit peste Israel.
26. Că nu au crezut în Dumnezeu, nici nu au nădăjduit în mântuirea Lui.
27. Și a poruncit norilor de deasupra și ușile cerului le-a deschis.
28. Și le-a plouat lor mană să mănânce și pâine din cer le-a dat lor.
29. Pâine a îngerilor a mâncat omul, mâncare le-a trimis lor spre săturare.

30. Ridicat-a austrul din cer și a adus întru puterea Sa [vântul] Libiei.
31. Și a plouat peste ei ca pulberea cărnuri și ca nisipul mării păsări zburătoare.
32. Și au căzut în mijlocul taberii lor, împrejurul corturilor lor.
33. Și au mâncat și s-au îndestulat foarte și pofta lor le-a adus lor; n-au fost lipsiți de pofta lor.
34. Încă fiind mâncarea în gura lor și mânia lui Dumnezeu s-a suit asupra lor
35. Și a omorât în mulțimile lor și pe cei aleși ai lui Israel i-a doborât.
36. Întru toate acestea au păcătuit încă și n-au crezut în minunile Lui.
37. Și s-au stins întru deșertăciune zilele lor și anii lor cu grabă.
38. Când îi omora pe ei, atunci Îl căutau și se întorceau și mânecau la Dumnezeu.
39. Și și-au adus aminte că Dumnezeu este ajutorul lor și Dumnezeu cel Preaînalt este Izbăvitorul lor.
40. Și L-au iubit cu gura lor și cu limba lor au mințit Lui.
41. Dar inima lor nu era dreaptă cu El, nici nu s-au încredințat întru așezământul Lui.
42. Dar El este îndurător și curățește păcatele lor și nu [îi] va strica.
43. Și va înmulți a întoarce furia Sa și nu va aprinde toată mânia Lui.
44. Și Și-a adus aminte că trup sunt, duh care trece și nu se întoarce.
45. De câte ori L-au amărât pe El în pustie, L-au mâniat în pământ fără de apă?

46. Și s-au întors și au ispitit pe Dumnezeu și pe Cel Sfânt al lui Israel L-au întăritat.
47. Și nu și-au adus aminte de mâna Lui în ziua în care i-a izbăvit pe ei din mâna celui ce necăjește,
48. Cum a pus în Egipt semnele Lui și minunile Lui în câmpia Taneos.
49. Și s-au întors în sânge râurile lor și șuvoaiele lor, ca să nu bea.
50. Trimis-a către ei muscă câinească și i-a mâncat pe ei și broască și i-a stricat pe ei.
51. Și a dat mălurei rodurile lor și ostenele lor lăcustei.
52. Ucis-a cu grindină via lor și duzii lor cu brumă.
53. Și a dat grindinii dobitoacele lor și averea lor focului.
54. Trimis-a către ei mânia urgiei Lui, urgie, mânie și necaz, trimitere prin îngeri răi.
55. Făcut-a cale mâniei Lui și n-a cruțat de moarte sufletele lor și dobitoacele lor în moarte le-a închis.
56. Și a bătut pe tot cel întâi născut în pământul Egiptului, începătura a toată osteneala lor în lăcașurile lui Ham.
57. Și a ridicat ca pe niște oi pe poporul Său și i-a dus pe ei ca pe o turmă în pustie.
58. Și i-a călăuzit pe ei cu nădejde și nu s-au înfricoșat și pe vrăjmașii lor i-a acoperit marea.
59. Și i-a băgat pe ei în muntele sfințeniei Sale, în muntele acesta pe care l-a agonisit dreapta Lui.
60. Și a izgonit de la fața lor neamuri și i-a împărțit pe ei prin sorți cu funii de împărțire.
61. Și a sălășluit în lăcașurile lor semințiile lui Israel.
62. Și au ispitit și au amărât pe Dumnezeul cel Preaînalt și mărturiile Lui nu le-au păzit.

63. Și s-au întors și s-au lepădat, ca și părinții lor, întorsu-s-au întru arc strâmb.
64. Și L-au mâniat pe El cu dealurile lor și întru cele cioplite ale lor L-au întărâtat pe El.
65. Auzit-a Dumnezeu și a trecut cu vederea și a batjocorit foarte pe Israel.
66. Și a lepădat cortul Silomului, lăcașul pe care l-a sălășluit între oameni.
67. Și a dat în robie tăria lor și frumusețea lor în mâinile vrăjmașilor.
68. Și a închis în sabie pe poporul Său și moștenirea Sa a trecut-o cu vederea.
69. Pe tinerii lor i-a mâncat focul și fecioarele lor nu s-au jelit.
70. Preoții lor de sabie au căzut și văduvele lor nu vor plânge.
71. Și S-a deșteptat ca cel ce doarme Domnul, ca un puternic amețit de vin.
72. Și a bătut pe vrăjmașii Lui dinapoi, ocară veșnică le-a dat lor.
73. Și a lepădat lăcașul lui Iosif și seminția lui Efrem n-a ales-o.
74. Și a ales seminția lui Iuda, muntele Sion, pe care l-a iubit.
75. Și a zidit ca a inorogului sfințenia Lui, pe pământ a întemeiat-o pe ea în veac.
76. Și a ales pe David robul Lui și l-a luat pe el de la turmele oilor,
77. De lângă cele ce fată l-a luat pe el ca să pască pe Iacov, robul Lui, și pe Israel, moștenirea Sa.
79. Și i-a păstorit pe ei întru nerăutatea inimii lui și întru priceperile mâinilor lui i-a călăuzit pe ei.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 78,

Psalmul lui Asaf.

1. Dumnezeu, venit-au neamuri în moștenirea Ta, spurcat-au templul cel sfânt al Tău, pus-au Ierusalimul ca o păzitoare de poame.
2. Pus-au stârvurile robilor Tăi mâncăruri păsărilor cerului, trupurile celor cuvioși ai Tăi fiarelor pământului.
3. Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului și nu era cine să-i îngroape.
4. Făcutu-ne-am ocară vecinilor noștri, batjocură și răs celor dimprejurul nostru.
5. Până când, Doamne, Te vei mânia, întru sfârșit se va aprinde ca focul râvna Ta?
6. Varsă mânia Ta peste neamurile care nu Te cunosc și peste împărățiile care n-au chemat numele Tău!
7. Că au mâncat pe Iacov și locul lui l-au pustiit.
8. Să nu pomenești fărădelegile noastre cele de demult; degrab să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte!
9. Ajută nouă, Dumnezeu, Mântuitorul nostru, pentru slava numelui Tău! Doamne, izbăvește-ne pe noi și curățește păcatele noastre, pentru numele Tău
10. Ca nu cândva să zică neamurile: Unde este Dumnezeul lor?
11. Și să se cunoască între neamuri, înaintea ochilor noștri, izbânda sângelui celui vărsat al robilor Tăi!
12. Să intre înaintea Ta suspinul celor ferecați; după măreția brațului Tău ocrotește pe fiii celor omorâți!
13. Răsplătește vecinilor noștri de șapte ori în sânul lor ocară lor, cu care Te-au ocărât pe Tine, Doamne!

14. Iar noi, poporul Tău și oile pășunii Tale, mărturisi-ne-vom Ție, Dumnezeule, în veac; în neam și în neam vom vesti lauda Ta.

PSALMUL 79,

Întru sfârșit, pentru cei ce se vor schimba;
mărturie lui Asaf, Psalm pentru asirian.

1. Cel ce păstorești pe Israel, ia aminte, Cel ce călăuzești ca pe o oaie pe Iosif!

2. Cel ce șezi pe heruvimi, arată-Te înaintea lui Efreim și Veniamin și Manasi!

3. Deșteaptă puterea Ta și vino ca să ne mântuiești pe noi!

4. Dumnezeule, întoarce-ne pe noi și arată fața Ta și ne vom mântui!

5. Doamne, Dumnezeul puterilor, până când Te vei mânia de rugăciunea robilor Tăi?

6. Ne vei hrăni pe noi cu pâine de lacrimi și ne vei adăpa cu lacrimi întru măsură?

7. Pusu-ne-ai pe noi spre împotrivire vecinilor noștri și vrăjmașii noștri ne-au batjocorit pe noi.

8. Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pe noi și arată fața Ta și ne vom mântui!

9. Via din Egipt ai mutat-o, izgonit-ai neamuri și ai răsădit-o pe ea.

10. Cale ai făcut înaintea ei și ai sădit rădăcinile ei și a umplut pământul.

11. Acoperit-a munții umbra ei și mlădițele ei cedrii lui Dumnezeu.

12. Întinsu-și-a vițele sale până la mare și până la râuri odrăslirile ei.

13. Pentru ce ai surpat gardul ei și o culeg pe ea toți cei ce trec pe cale?

14. A stricat-o pe ea vierul¹⁷ din pădure și porcul sălbatic a păscut-o pe ea.

15. Dumnezeu puterilor, întoarce-Te, dar, și caută din cer și vezi și cercetează via aceasta

16. Și o săvârșește pe ea, pe care a sădit-o dreapta Ta, și peste fiul omului, pe care l-ai întărit Ție!

17. Arsă fiind cu foc și săpată afară, de certarea feței Tale vor pieri.

18. Să fie mâna Ta peste bărbatul dreptei Tale și peste fiul omului, pe care l-ai întărit Ție!

19. Și nu ne vom depărta de la Tine; ne vei via pe noi și numele Tău vom chema.

20. Doamne, Dumnezeu puterilor, întoarce-ne pe noi și arată fața Ta și ne vom mântui!

PSALMUL 80,

Întru sfârșit, pentru teascuri; psalmul cântării, lui Asaf.

1. Bucurați-vă lui Dumnezeu, ajutorul nostru, strigați Dumnezeului lui Iacov!

2. Luați psalm și dați timpină, psaltire înfrumusețată cu alăută!

3. Trâmbițați la lună nouă cu trâmbiță, în ziua cea binevestită a sărbătorii noastre!

4. Că poruncă lui Israel este și judecată Dumnezeului lui Iacov.

5. Mărturie în Iosif a pus-o pe ea, când a ieșit pe el din Egipt; limba pe care nu o cunoștea a auzit-o.

¹⁷ Porc sălbatic.

6. Scos-a de sub sarcină spinarea lui, mâinile lui la coșniță au robit.

7. Întru necaz M-ai chemat și te-am izbăvit; auzitu-te-am întru ascunzime de vifor; cercatu-te-am la apa împotrivirii.

8. Ascultă, poporul Meu, și voi mărturisi ție, Israele: De Mă vei asculta pe Mine, nu va fi întru tine dumnezeu nou¹⁸, nici nu te vei închina unui dumnezeu străin.

10. Că Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Cel ce te-am scos din pământul Egiptului; lărgeste gura ta și o voi umple pe ea.

11. Și nu a ascultat poporul Meu glasul Meu și Israel n-a luat aminte la Mine.

12. Și i-am trimis pe ei după meșteșugirile inimilor lor, merge-vor întru meșteșugirile lor.

13. De M-ar fi ascultat poporul Meu, Israel de ar fi umblat în căile Mele,

14. Întru nimic aș fi smerit pe vrăjmașii lor și asupra celor ce-i necăjesc pe ei aș fi pus mâna Mea.

15. Vrajmașii Domnului au mințit Lui și va fi vremea lor în veac.

16. Și i-a hrănit pe ei din grăsimea grâului și cu miere din stâncă i-a săturat pe ei.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 81,

Psalmul lui Asaf.

1. Dumnezeu a stăut întru adunarea dumnezeilor și în mijloc pe dumnezei va judeca.

¹⁸ Fraged, de curând tăiat.

2. Până când judecați nedreptate și fețele păcătoșilor le primiți?
3. Judecați orfanului și săracului, îndreptați pe cel smerit și pe cel sărman!
4. Scoateți pe sărman și pe sărac, din mâna păcătosului izbăviți-l pe el!
5. Nu au cunoscut, nici n-au priceput, întru întuneric umblă; să se clatine toate temeliile pământului!
6. Eu am zis: dumnezei sunteți și fii ai Celui Preaînalt toți.
7. Iar voi ca niște oameni muriți și ca unul din căpetenii cădeți.
8. Scoală, Dumnezeule, judecă pământul, că Tu vei moșteni în toate neamurile!

PSALMUL 82,

Cântare de Psalm lui Asaf.

1. Dumnezeule, cine se va asemena Ție? Să nu taci, nici să Te îmblânzești, Dumnezeule!
2. Că, iată, vrăjmașii Tăi au răsunat și cei ce Te urăsc pe Tine au ridicat capul.
3. Asupra poporului Tău au uneltit gând și s-au sfătuit împotriva sfinților Tăi.
4. Zis-au: Veniți și să-i pierdem pe ei dintre neamuri și să nu se mai pomenească numele lui Israel.
5. Că s-au sfătuit într-o unire dimpreună, împotriva Ta așezământ au pus lăcașurile idumeilor și ismailitenii,
7. Moab și agarenii, Gheval și Amon și Amalic, cei de alt neam cu cei ce locuiesc în Tir.

8. Că și Assur a venit împreună cu ei, făcutu-s-au spre ajutor fiilor lui Lot.

9. Fă-le lor ca lui Madiam și Sisarii, ca lui Iavin la pâraul Chisson!

10. Pierit-au în Endor, făcutu-s-au ca gunoiul la pământ.

11. Pune pe căpeteniile lor ca pe Oriv și Ziv și Zeveè și Salmana, pe toate căpeteniile lor,

12. Care au zis: Să moștenim nouă jertfelnicul¹⁹ lui Dumnezeu.

13. Dumnezeul meu, pune-i pe ei ca pe o roată, ca trestia în fața vântului!

14. Ca focul care pârjolește pădurea, ca văpaia care arde munții,

15. Așa-i vei goni pe ei în viforul Tău și întru mânia Ta îi vei tulbura pe ei.

16. Uplete fețele lor de necinste și vor căuta numele Tău, Doamne!

17. Să se rușineze și să se tulbure în veacul veacului și să fie înfrunțați și să piară!

18. Și să cunoască [ei] că numele Îți este Domnul, Tu Singur ești Preaînalt peste tot pământul!

PSALMUL 83,

Întru sfârșit, pentru teascuri; Psalm fiilor lui Core.

1. Cât de iubite sunt lăcașurile Tale, Doamne al puterilor; dorește și se sfârșește sufletul meu spre curțile Domnului.

2. Inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeul cel viu.

¹⁹ Sfințitorul.

3. Că pasărea și-a aflat sieși casă și turtureaua cuib sieși, unde își va pune puii ei,

4. Altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu și Dumnezeuul meu.

5. Fericiți cei ce locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor Te vor lăuda.

6. Fericit este bărbatul căruia îi este sprijin lui de la Tine; suișuri în inima sa a pus, în valea plângerii, în locul pe care l-a pus;

7. Că binecuvântare va da Cel ce pune lege; merge-vor din putere în putere, vedea-Se-va Dumnezeuul dumnezeilor în Sion.

8. Doamne, Dumnezeuul puterilor, auzi rugăciunea mea, ascultă, Dumnezeuul lui Iacov!

9. Scutitorul nostru, vezi, Dumnezeule și caută la fața unsului Tău.

10. Că mai bună este o zi în curțile Tale decât mii.

11. Ales-am a fi lepădat în casa Dumnezeului meu mai vârtos decât a locui eu în lăcașurile păcătoșilor.

12. Că mila și adevărul iubește Domnul, Dumnezeu dar și slavă va da; Domnul nu va lipsi de bunătăți pe cei ce umblă întru nerăutate.

13. Doamne, Dumnezeuul puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduiește în Tine.

PSALMUL 84,

Întru sfârșit; Psalm fiilor lui Core.

1. Bine ai voit, Doamne, pământului Tău, întors-ai robirea lui Iacov.

2. Iertat-ai poporului Tău fărădelegile, acoperit-ai toate păcatele lor.
3. Potolit-ai toată mânia Ta, întorsu-Te-ai de către mânia urgiei Tale.
4. Întoarce-ne pe noi, Dumnezeul mântuirilor noastre, și-Ți întoarce urgia Ta de la noi.
5. Au doară în veci Te vei mânia spre noi? Sau vei întinde mânia Ta din neam în neam?
6. Dumnezeule, Tu, întorcându-te, ne vei via pe noi și poporul Tău se va veseli de Tine.
7. Arată nouă, Doamne, mila Ta și mântuirea Ta dă-o nouă!
8. Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu, că va grăi pace peste poporul Său și peste cei cuvioși ai Săi și peste cei ce-și întorc inima spre Dânsul.
9. Însă aproape este de cei ce se tem de Dânsul mântuirea Lui ca să se sălășluiască slava în pământul nostru.
11. Mila și adevărul s-au întâmpinat, dreptatea și pacea s-au sărutat.
12. Adevărul din pământ a răsărit și dreptatea din cer a privit.
13. Că Domnul va da bunătate și pământul nostru își va da rodul său.
14. Dreptatea înaintea Lui va merge și va pune în cale pașii Săi.

Slavă... Și acum... Aliluia

DUPĂ A UNSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Apoi troparele, glasul al 7-lea:

Având, suflete al meu, doctoria pocăinței, apropie-te, lăcrimând, cu

suspine, strigând către Doctorul sufletelor și al trupurilor: Slobozește-mă, Iubitorule de oameni, de greșelile mele și mă numără împreună cu desfrânata și cu tâlharul și cu cel desfrânat. Și-mi dăruiește, Dumnezeule, iertare păcatelor mele și mă mântuiește!

Slavă...

Pocăința vameșului n-am râvnit-o și lacrimile desfrânatei nu le-am câștigat; că sunt lipsit din orbire de astfel de îndreptare. Ci, cu milostivirea Ta, mântuiește-mă, Hristoase Dumnezeule, ca un Iubitor de oameni!

Și acum...

Preacurată Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, roagă pe Fiul tău împreună cu puterile cele de sus, ca să ne dăruiască iertare de păcate, mai înainte de sfârșit și mare milă!

Apoi: Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Strălucește în inimile noastre, Iubitorule de oameni Doamne, lumina cea nestrăicătoare a cunoștinței Dumnezeirii Tale și deschide ochii cugetului nostru spre cunoștința evangheliceștilor Tale propovăduiri. Pune întru noi și frica fericitelor Tale porunci ca, poftele trupești cu totul călcându-le, viața duhovnicească să petrecem, toate cele ce sunt spre plăcerea Ta cugetându-le și făcându-le. Că Tu ești luminarea și sfințirea și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A DOUĂSPREZECEA

PSALMUL 85, Rugăciunea lui David.

1. Pleacă, Doamne, urechea Ta și mă auzi, că sărac și sărman sunt eu!
2. Păzește sufletul meu, căci cuvios sunt; mântuiește pe robul Tău, Dumnezeul meu, pe cel ce nădăjduiește în Tine!
3. Miluiește-mă, Doamne, căci către Tine voi striga toată ziua; veselește sufletul robului Tău, căci către Tine am ridicat sufletul meu!
4. Că Tu, Doamne, bun și blând ești și mult milostiv tuturor celor ce Te cheamă pe Tine.
5. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte glasul cererii mele.
6. În ziua necazului meu am strigat către Tine, că m-ai auzit.
7. Nu este asemenea Ție întru dumnezei, Doamne, și nu sunt ca faptele Tale.
8. Toate neamurile câte le-ai făcut veni-vor și se vor închina înaintea Ta, Doamne, și vor slăvi numele Tău.
9. Că mare ești Tu și Cel ce faci minuni, Tu ești Singur Dumnezeu.
10. Călăuzește-mă, Doamne, în calea Ta și voi merge întru adevărul Tău; veselească-se inima mea ca să se teamă de numele Tău!
11. Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, Dumnezeul meu, cu toată inima mea și voi slăvi numele Tău în veac.
12. Că mila Ta mare este asupra mea și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos.

13. Dumnezeu, nelegiuții s-au sculat asupra mea și adunarea celor tari a căutat sufletul meu și nu Te-au pus pe Tine înaintea lor.

14. Și Tu, Doamne, Dumnezeul meu, îndurat și milostiv ești, îndelung răbdător și mult milostiv și adevărat.

15. Caută spre mine și mă miluiește, dă tăria Ta slugii Tale și mântuiește pe fiul slujnicei Tale.

16. Fă cu mine semn spre bine și să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, că Tu, Doamne, mi-ai ajutat mie și m-ai mângâiat.

PSALMUL 86,

Fiilor lui Core, Psalm al cântării.

1. Temeliile lui în munții cei sfinți; iubește Domnul porțile Sionului mai mult decât toate locașurile lui Iacov.

2. Lucruri slăvite s-au grăit pentru tine, cetatea lui Dumnezeu.

3. Aduce-mi-voi aminte de Raav și de Babilon celor ce mă cunosc pe mine; și, iată, cei de altă seminție și Tirul și poporul etiopienilor, aceștia s-au născut acolo.

4. „Maică Sion”, va grăi omul și om s-a născut într-însul și Însuși cel Preaînalt l-a întemeiat pe el.

5. Domnul va povesti în scriptura popoarelor și a căpeteniilor acestora ce s-au născut într-însul.

6. Că locașul tuturor celor ce se veselesc este în tine.

PSALMUL 87

Cântare de Psalm fiilor lui Core, într-o sfârșit, pentru maelet, ca să fie osândit cuvântul; al înțelegerii, lui Etam israeliteanul.

1. Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta.

2. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea, pleacă urechea Ta spre ruga mea!
3. Că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat.
4. Socotit am fost cu cei ce se pogoară în groapă, făcându-m-am ca un om neajutorat, între cei morți liber.
5. Ca niște răniți ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și ei de la mâna Ta au fost lepădați.
6. Pusu-m-au în groapa cea mai jos, într-o cele întunecate și în umbra morții.
7. Asupra mea s-a întărit urgia Ta și toate înălțările Tale le-ai dus peste mine.
8. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, pusu-m-au urâciune loruși.
9. Vândut am fost²⁰ și n-am ieșit; ochii mei au slăbit de sărăcie.
10. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua, întins-am către Tine mâinile mele.
11. Au doară morților vei face minuni? Sau doctorii [se] vor scula și se vor mărturisi Ție?
12. Au doară va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău într-o pierzare?
13. Au doară se vor cunoaște într-o întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat?
14. Și eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
15. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu, întorci fața Ta de la mine?
16. Sărac sunt eu și într-o osteneală din tinerețea mea, iar înălțându-mă, m-am smerit și m-am nedumerit.

²⁰ Am fost predat, dar prizonier.

17. Peste mine au trecut mâniile Tale, înfricoșările Tale m-au tulburat.

18. Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins împreună.

19. Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe aproape și pe cunoscuții mei de ticăloșia [mea].

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 88,

Al înțelegerii, lui Etam israeliteanul.

1. Milele Tale, Doamne, în veac voi lăuda, în neam și în neam voi vesti adevărul Tău cu gura mea.

2. Că ai zis: în veac mila se va zidi, în ceruri se va găti adevărul Tău.

3. Pus-am așezământ celor aleși ai Mei, juratu-M-am lui David, robul Meu: Până în veac voi găti sămânța ta și voi zidi în neam și în neam scaunul tău.

4. Mărturisi-vor cerurile minunile Tale, Doamne, și adevărul Tău în adunarea sfinților.

5. Că cine va fi pe potrivă în nori cu Domnul? Și cine se va asemăna cu Domnul între fiii lui Dumnezeu?

6. Dumnezeu cel slăvit în sfatul sfinților mare și temut este peste toți cei dimprejurul Lui.

7. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine este asemenea Ție? Puternic ești, Doamne și adevărul Tău împrejurul Tău.

8. Tu stăpânești tăria mării și pornirea valurilor ei Tu o potolești.

9. Tu ai smerit ca pe un rănit pe cel mândru, cu brațul puterii Tale ai risipit pe vrăjmașii Tăi.
10. La Tine sunt cerurile și al Tău este pământul, lumea și plinirea ei Tu ai întemeiat-o.
11. Miazănoapte și marea Tu ai zidit-o, Taborul și Ermonul întru numele Tău se vor bucura.
12. Brațul Tău este cu putere, să se întărească mâna Ta, înalță-se dreapta Ta!
13. Dreptatea și judecata sunt gătirea scaunului Tău, mila și adevărul vor merge înaintea Feței Tale.
14. Fericit este poporul care știe strigare; Doamne, întru lumina feței Tale vor merge
15. Și întru numele Tău se vor bucura toată ziua și întru dreptatea Ta se vor înălța.
16. Că lauda puterii lor Tu ești și întru bunăvrea Ta se va înălța cornul nostru.
17. Că a Domnului este sprijineala și a Sfântului lui Israel, Împăratul nostru.
18. Atunci ai grăit în vedenie fiilor Tăi și ai zis: Pus-am ajutor peste cel puternic, înălțat-am pe cel ales din poporul Meu.
19. Aflat-am pe David, robul Meu, cu untdelemn sfânt al Meu l-am uns pe el.
20. Pentru că mâna Mea îl va sprijini pe el și brațul Meu îl va întări pe el.
21. Nu se va folosi vrăjmașul întru el și fiul fărădelegii nu va adăuga a-i face lui rău.
22. Și voi tăia de la fața lui pe vrăjmașii lui și pe cei ce-l urăsc pe el îi voi înfrânge.
23. Și adevărul Meu și mila Mea cu el [vor fi] și întru numele Meu se va înălța cornul lui.
24. Și voi pune în mare mâna lui și în râuri dreapta lui.

25. Acela Mă va chema pe Mine: Tatăl meu ești Tu, Dumnezeu meu și sprijinitorul mântuirii mele.

26. Și Eu întâi născut îl voi pune pe el, înalt mai mult decât împărații pământului.

27. În veac voi păzi lui mila Mea și așezământul Meu – credincios lui.

28. Și voi pune în veacul veacului sămânța lui și scaunul lui ca zilele cerului.

29. De vor părăsi fiii lui legea Mea și după judecățile Mele nu vor umbla,

30. De vor spurca dreptățile Mele și poruncile Mele de nu le vor păzi,

31. Cerceta-voi cu toiag fărădelegile lor și cu biciuiri nedreptățile lor.

32. Iar mila Mea nu o voi risipi de la ei, nici nu voi face strâmbătate întru adevărul Meu,

33. Nici nu voi spurca așezământul Meu și cele ce ies din buzele Mele nu le voi lepăda.

34. Odată m-am jurat întru cel sfânt al Meu, de voi minți lui David: Sămânța lui în veac va rămâne

35. Și scaunul lui ca soarele înaintea Mea și ca luna săvârșită în veac și martor în cer credincios.

36. Dar Tu ai lepădat și ai defăimat, zăbovit-ai pe unsul Tău.

37. Surpat-ai așezământul robului Tău, spurcat-ai în pământ sfințenia lui.

38. Stricat-ai toate gardurile lui, pus-ai întăriturile lui înfricoșare.

39. Jefuitu-l-au pe el toți cei ce călătoreau pe cale, făcutu-s-a ocară vecinilor lui.

40. Înălțat-ai dreapta celor ce-l necăjesc pe el, veselit-ai pe toți vrăjmașii lui.

41. Întors-ai ajutorul sabiei lui și nu l-ai sprijinit pe el în război.
42. Stricatu-l-ai din curățenia lui, scaunul lui în pământ l-ai surpat.
43. Micșorat-ai zilele timpului lui, vărsat-ai asupra lui rușine.
44. Până când, Doamne, Te întorci într-un sfârșit, se va aprinde ca focul mânia Ta?
45. Adu-Ți aminte care este statul meu; că doară în deșert ai zidit pe toți fiii oamenilor?
46. Cine este omul, care va fi viu și nu va vedea moarte? Își va izbăvi sufletul său din mâna iadului?
47. Unde sunt milele Tale cele din început, Doamne, cu care Te-ai jurat lui David într-un adevărul Tău?
48. Adu-Ți aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi, pe care am ținut-o în sân de la multe neamuri,
49. Cu care au ocărât vrăjmașii Tăi, Doamne, cu care au ocărât schimbarea unsului Tău!
50. Binecuvântat este Domnul în veac; fie, fie!

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 89,

Rugăciunea lui Moise, omul lui Dumnezeu.

1. Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam.
2. Mai înainte de a se face munții și a se plăsmui pământul și lumea și din veac și până în veac Tu ești.
3. Nu întoarce pe om într-un smerenie și ai zis: Întoarceți-vă, fii ai oamenilor!

4. Că o mie de ani în ochii Tăi, Doamne, ca ziua de ieri care a trecut și straja în noapte.
5. Urgisire vor fi anii lor; dimineața ca iarba va trece.
6. Dimineața va înflori și va trece, seara va cădea, învârtoșă-se-va și se va usca.
7. Că ne-am sfârșit întru mânia Ta și întru urgia Ta ne-am tulburat.
8. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea Ta; veacul nostru întru luminarea feței Tale.
9. Că toate zilele noastre s-au sfârșit și întru mânia Ta ne-am stins.
10. Anii noștri ca pânza de păianjen s-au socotit; zilele anilor noștri întru ei șaptezeci de ani.
11. Iar de [vor fi] în puteri – optzeci de ani și ce este mai mult decât aceștia – osteneală și durere.
12. Că a venit blândețe peste noi și vom fi povățuiți²¹.
13. Cine cunoaște puterea mâniei Tale și de frica Ta urgia Ta să o numere?
14. Dreapta Ta așa cunoscută fă-o mie și pe cei povățuiți cu inima întru înțelepciune.
15. Întoarce-Te, Doamne! Până când? Și mângâie pe robii Tăi!
16. Umplutu-ne-am dimineața de mila Ta, Doamne și ne-am bucurat și ne-am veselit în toate zilele noastre.
17. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pe noi, pentru anii întru care am văzut rele.
18. Și caută spre robii Tăi și peste lucrurile Tale și călăuzește pe fiii lor!

²¹ Învățați.

19. Și să fie strălucirea Domnului Dumnezeuului nostru peste noi și lucrurile mâinilor noastre le îndreptează spre noi și lucrul mâinilor noastre îl îndreptează!

PSALMUL 90,

Laudă de cântare lui David; nescris deasupra la evrei.

1. Cel ce locuiește întru ajutorul Celui Preaînalt întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui.

2. Va grăi Domnului: Sprijinitorul meu ești și scăparea mea, Dumnezeul meu și voi nădăjdui întru El.

3. Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător.

4. Cu spatele Lui va umbri ție și sub aripile Lui vei nădăjdui; cu armă te va înconjura adevărul Lui.

5. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua,

6. De lucrul ce umblă întru întuneric, de întâmplare și de demonul cel de amiază.

7. Cădea-vor despre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta ta și de tine nu se vor apropia.

8. Însă cu ochii tăi vei lua seama și răsplătirea păcătoșilor vei vedea.

9. Că Tu, Doamne, ești nădejdea mea; pe Cel Preaînalt ai pus scăpare a ta.

10. Nu vor veni către tine rele și biciuire nu se va apropia în lăcașul tău.

11. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine, ca să te păzească întru toate căile tale.

12. Pe mâini te vor ridica, ca nu cândva să împiedici de piatră piciorul tău.

13. Peste aspidă și vasilisc vei încăleca și vei călca pe leu și pe balaur.

14. Că întru Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el, acoperi-l-voi pe el, că a cunoscut numele Meu.

15. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el, cu dânsul sunt în necaz, scoate-l-voi pe dânsul și-l voi slăvi.

16. Cu lungime de zile îl voi umple pe el și-i voi arăta lui mântuirea Mea.

Slavă... Și acum... Aliluia

DUPĂ A DOUĂSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Apoi troparele, glasul al 7-lea:

Doamne, Cel ce ai primit lacrimile desfrânatei și ale lui Petru și pe vameșul, care dintru adânc a suspinat, l-ai îndreptat, și pe mine, care cu umilință cad înaintea Ta, îndură-Te, Mântuitorule, și mă mântuiește!

Slavă...

Milostivește-Te spre mine ca spre vameșul, Dumnezeule, și ca pe desfrânata mă curățește, Stăpâne, și ca pe canaaneanca mă miluiește, după mare mila Ta.

Și acum...

Maica Luminii, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să răsară dimineață și mare milă sufletelor noastre.

Apoi: Doamne, miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, Cel ce ești Singur bun și de oameni Iubitor, Cel Singur bun și blând, Singur adevărat și drept, Singur Îndurat și Milostiv, Dumnezeul nostru, să vină puterea Ta peste mine, netrebnicul robul Tău, și să mă întărească cu bună-vestirea dumnezeieștii Tale învățături! Așa, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Iubitorule de bine și Iubitorule de milostivire, luminează-mi cele dinăuntru ale mele și toate mădularele cu voința Ta! Curățește-mă de toată răutatea și păcatul! Păzește-mă neîntinat și fără de prihană de toată spurcarea și de lucrarea diavolului! Și dăruiește-mi după bunătatea Ta: ale Tale să gândesc și ale Tale să cuget și întru voile Tale să petrec, de frica Ta să mă tem ca să fac cele bine plăcute Ție până la răsufierea mea cea mai de pe urmă. Ca după mila Ta cea nepovestită să-mi păzești dimpreună trupul și sufletul, mintea și cugetul meu biserică nespurcată de toate cursele a potrivnicului. Doamne al meu, Doamne, acoperă-mă cu milostivirea Ta și să nu mă părăsești pe mine, păcătosul, necuratul și nevrednicul robul Tău! Că Tu ești Sprijinitorul meu, Doamne, și întru Tine este lauda mea totdeauna și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A TREISPREZECEA

PSALMUL 91,

Psalm al cântării, la ziua Sâmbetei.

1. Bine este a se mărturisi Domnului și a psalmodia numelui Tău, Preaînalte!
2. A vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în noapte în psaltire cu zece strune, cu cântare în alăută.
3. Că m-ai veselit, Doamne, întru făptura Ta și întru lucrul mâinilor Tale mă voi bucura.
4. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, foarte s-au adâncit gândurile Tale.
5. Bărbatul fără de minte nu va cunoaște și cel neînțelegător nu va înțelege acestea
6. Când răsar păcătoșii ca iarba și s-au ivit toți cei ce lucrează fărădelegea, ca să piară în veacul veacului.
7. Iar Tu Preaînalt ești în veac, Doamne.
8. Că, iată, vrăjmașii Tăi, Doamne, că, iată, vrăjmașii Tăi vor pieri și se vor risipi toți cei ce lucrează fărădelegea.
9. Și se va înălța ca al inorogului cornul meu și bătrânețile mele în untdelemn gras.
10. Și a privit ochiul meu întru vrăjmașii mei și întru cei răi ce se scoală asupra mea va auzi urechea mea.
11. Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înmulți.
12. Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.
13. Încă se vor înmulți întru bătrânețe unsă și bine petrecând vor fi ca să vestească:

14. Drept este Domnul Dumnezeu nostru și nu este nedreptate întru Dânsul.

PSALMUL 92,

La ziua cea mai înainte de Sâmbătă, când s-a locuit pământul;
laudă de cântare lui David.

1. Domnul a împărățit, întru bună cuviință s-a îmbrăcat, îmbrăcatu-s-a Domnul întru putere și s-a încins.
2. Pentru că a întărit lumea care nu se va clătina.
3. Gata este scaunul Tău de atunci, din veac ești Tu.
4. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor.
5. Ridicat-au râurile valurile lor, de glasuri de ape multe.
6. Minunate sunt înălțările mării, minunat este întru cele înalte Domnul.
7. Mărturiile Tale s-au încredințat foarte, casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

PSALMUL 93,

Psalmul lui David, întru a patra a Sâmbetei.

1. Dumnezeuul izbândirilor, Domnul, Dumnezeuul izbândirilor cu îndrăzneală a stătut.
2. Înalță-Te, Cel ce judeci pământul, răsplătește răsplătire celor mândri!
3. Până când păcătoșii, Doamne, până când păcătoșii se vor făli?
4. Spune-vor și vor grăi nedreptate, grăi-vor toți cei ce lucrează fărădelegea?

5. Pe poporul Tău, Doamne, l-au smerit și moștenirea Ta au împilat-o.
6. Pe văduvă și pe orfan au omorât și pe cel străin l-au ucis.
7. Și au zis: nu va vedea Domnul, nici va înțelege Dumnezeuul lui Iacov!
8. Înțelegeți, dar, cei fără de minte din popor, și, nebunilor, cugetați odată!
9. Cel ce a sădit urechea, au nu aude? Sau Cel ce a plăsmuit ochiul, au nu ia seama?
10. Cel ce povățuiește neamurile, au nu va mustra? Cel ce învață pe om cunoștință,
11. Domnul, cunoaște gândurile oamenilor, că sunt deșarte.
12. Fericit este omul pe care-l vei povățui, Doamne, și din legea Ta îl vei învăța pe el
13. Ca să-l îmblânzești pe el din zile rele, până ce se va săpa păcătoșului groapă.
14. Că nu va lepăda Domnul pe poporul Său și moștenirea Sa nu o va părăsi
15. Până ce dreptatea se va întoarce la judecată și toți cei dreپți cu inima, care se țin de dânsa.
16. Cine se va scula cu mine asupra celor ce fac răutate? Sau cine va sta împreună cu mine asupra celor ce lucrează fărădelegea?
17. De nu mi-ar fi ajutat mie Domnul, puțin de nu s-ar fi sălășluit în iad sufletul meu.
18. De am zis: s-a clătinat piciorul meu, mila Ta, Doamne, mi-a ajutat mie.
19. După mulțimea durerilor mele în inima mea, mângâierile Tale au veselit sufletul meu.
20. Să nu fie împreună cu tine scaunul fărădelegii, care zidește osteneală peste poruncă.

21. Vâna-vor asupra sufletului dreptului și sânge nevinovat vor osândi.

22. Și s-a făcut mie Domnul spre scăpare și Dumnezeuul meu spre ajutorul nădejzii mele.

23. Și le va răsplăti lor Domnul fărădelegea lor și după răutatea lor îi va face nevăzuți pe ei Domnul Dumnezeu.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 94,

Lauda cântării, lui David; nescris deasupra la evrei.

1. Veniți să ne bucurăm Domnului și să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru,

2. Să întâmpinăm fața Lui întru mărturisire și în psalmi să strigăm Lui!

3. Că Dumnezeuul mare este Domnul și Împărat mare peste tot pământul.

4. Că în mâna Lui sunt marginile pământului și cele înalte munților ale Lui sunt.

5. Că a Lui este marea și El a făcut-o pe ea și uscatul mâinile Lui l-au plăsmuit.

6. Veniți să ne închinăm și să cădem Lui și să plângem înaintea Domnului Care ne-a făcut pe noi.

7. Că El este Dumnezeuul nostru și noi poporul pășunii Lui și oile mâinii Lui.

8. Astăzi de veți auzi glasul Lui, să nu vă învârtoșați inimile voastre, ca întru amărăciune, ca în ziua ispitirii în pustie!

9. Unde M-au ispitit părinții voștri, încercatu-M-au și au văzut lucrurile Mele.

10. Patruzeci de ani am urât neamul acesta și am zis: pururea se amăgesc cu inima.

11. Dar ei n-au cunoscut căile Mele, că M-am jurat întru mânia Mea, de vor intra întru odihna Mea.

PSALMUL 95,

**Lauda cântării, lui David, când s-a zidit casa după robie;
nescris deasupra la evrei.**

1. Cântați Domnului cântare nouă, cântați Domnului tot pământul!

2. Cântați Domnului, binecuvântați numele Lui, binevestiți din zi în zi mântuirea Lui!

3. Vestiți întru neamuri slava Lui, în toate popoarele minunile Lui!

4. Că mare este Domnul și lăudat foarte, înfricoșat este mai presus decât toți dumnezeii.

5. Că toți dumnezeii păgânilor sunt demoni; iar Domnul cerurile a făcut.

6. Mărturisire și frumusețe este înaintea Lui, sfințenie și mare cuviință întru sfințirea Lui.

7. Aduceți Domnului, țările neamurilor, aduceți Domnului slavă și cinste; aduceți Domnului slavă numelui Lui!

8. Ridicați jertfe și intrați în curțile Lui; închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui!

9. Să se clatine de fața Lui tot pământul; ziceți întru neamuri că Domnul a împărășit!

10. Pentru că a întărit lumea care nu se va clătina; judeca-va popoarele întru dreptate.

11. Să se veselească cerurile și să se bucure pământul, să se clatine marea și plinirea ei; bucura-se-vor câmpiile și toate cele ce sunt întru ele.

12. Atunci se vor bucura toți copacii dumbrăvii de fața Domnului, că vine, vine să judece pământul.

13. Judeca-va lumea întru dreptate și popoarele întru adevărul Său.

PSALMUL 96,

Lui David, când pământul i s-a reșezat; nescris deasupra la evrei.

1. Domnul a împărățit, să se bucure pământul, veselească-se insule multe!

2. Nor și negură împrejurul Lui, dreptatea și judecata este îndreptarea scaunului Lui.

3. Foc înaintea Lui va merge și va pârloli împrejur pe vrăjmașii Lui.

4. Arătat-u-s-au fulgerele Lui lumii, văzut-a și s-a clătinat pământul.

5. Munții ca ceara s-au topit de fața Domnului, de fața Domnului a tot pământul.

6. Vestit-au cerurile dreptatea Lui și au văzut toate popoarele slava Lui.

7. Să se rușineze toți cei ce se închină celor ciopliți, cei ce se laudă cu idoli lor!

8. Închinați-vă Lui toți îngerii Lui!

9. Auzit-a și s-a veselit Sionul și s-au bucurat fiicele Iudeii pentru judecățile Tale, Doamne.

10. Că Tu, Domnul Preaînalt peste tot pământul, foarte Te-ai prea înălțat mai presus decât toți dumnezeii.

11. Cei ce iubiți pe Domnul, urâți cele rele; păzește Domnul sufletele cuvioșilor Săi, din mâna păcătosului va izbăvi pe dânșii.
12. Lumină a răsărit dreptului și celor drepti cu inima veselie.
16. Veseliți-vă, dreptilor, întru Domnul și vă mărturisiți pomenirii sfințeniei Lui.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 97,
Psalmul lui David.

1. Cântați Domnului cântare nouă, că minunate a făcut Domnul!
2. Mântuitu-l-a pe el dreapta Lui și brațul cel sfânt al Lui.
3. Cunoscută a făcut Domnul mântuirea Lui, înaintea neamurilor a descoperit dreptatea Lui.
4. Adusu-Și-a aminte de mila Sa lui Iacov și de adevărul Său casei lui Israel.
5. Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.
6. Strigați lui Dumnezeu, tot pământul, cântați și vă bucurați și psalmodiați!
7. Psalmodiați Domnului cu alăută, cu alăută și cu glas de psalm; cu trâmbițe ferecate și cu glas de trâmbiță de corn, strigați înaintea Împăratului-Domnului!
8. Să se clatine marea și plinirea ei, lumea și toți cei ce locuiesc într-însa.
9. Râurile vor bate cu mâna deodată²², munții se vor bucura de fața Domnului, că vine, sosește să judece pământul.

²² Sau laolaltă.

11. Judeca-va lumea întru dreptate și popoare întru îndreptare!

PSALMUL 98,

Psalmul lui David.

1. Domnul a împărățit, să se mânie popoare; Cel ce șade pe heruvimi, să se clatine pământul!

2. Domnul în Sion este mare și înalt peste toate popoarele.

3. Mărturisească-se numelui Tău celui mare, că înfricoșat și sfânt este!

4. Și cinstea împăratului iubește judecată; Tu ai gătit îndreptări, judecată și dreptate în Iacov Tu ai făcut.

5. Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este!

6. Moise și Aaron – între preoții Lui și Samuil – între cei ce cheamă numele Lui.

7. Chemat-au pe Domnul și El i-a auzit pe ei; în stâlp de nor grăia către dânșii.

8. Că păzeau mărturiile Lui și poruncile Lui, pe care le-a dat lor.

9. Doamne, Dumnezeul nostru, Tu i-ai auzit pe ei; Dumnezeule, Tu milostiv Te-ai făcut lor și izbândind spre toate uneltirile lor.

10. Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați în muntele cel sfânt al Lui, că sfânt este Domnul Dumnezeul nostru!

PSALMUL 99,

Psalmul lui David, spre mărturisire.

1. Strigați lui Dumnezeu tot pământul, robiți²³ Domnului întru veselie, intrați înaintea Lui întru bucurie!
2. Cunoașteți că Domnul, El este Dumnezeul nostru, El ne-a făcut pe noi și nu noi; iar noi – poporul Lui și oile pășunii Lui.
3. Intrați în porțile Lui întru mărturisire, în curțile Lui întru laude mărturisiți-vă Lui!
4. Lăudați numele Lui, că bun este Domnul! În veac este mila Lui și până în neam și în neam adevărul Lui.

PSALMUL 100,

Psalmul lui David.

1. Milă și judecată voi cânta Ție, Doamne; psalmodia-voi și voi înțelege în cale fără prihană; când vei veni la mine?
2. Umblat-am întru nerăutatea inimii mele în mijlocul casei mele.
3. N-am pus înaintea ochilor mei lucru nelegiuit, pe cei ce făceau călcări de lege i-am urât.
4. Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel rău, care se abate de la mine, nu l-am cunoscut.
5. Pe cel ce clevea întru ascuns pe aproapele său, pe acela l-am gonit.
6. Cu cel mândru cu ochiul și cu cel nesățios cu inima, cu acesta n-am mâncat.

²³ Slujiți.

7. Ochii mei peste credincioșii pământului ca să șadă ei împreună cu mine; cel ce umblă în cale fără prihană, acesta îmi slujea.

8. Nu va locui în mijlocul casei mele cel ce face mândrie; cel ce grăiește nedreptăți nu s-a îndreptat înaintea ochilor mei.

10. În dimineți am omorât pe toți păcătoșii pământului ca să nimicesc din cetatea Domnului pe toți cei ce lucrează fărădelegea.

Slavă... Și acum... Aliluia

DUPĂ A TREISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Apoi troparele, glasul al 4-lea:

Cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea, căci câte puțin viața mea se cheltuiește și din fapte nu-mi este mie mântuire. Pentru aceasta mă rog: Cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea și mă mântuiește.

Slavă...

Ca și cum ar fi de față Judecătorul grijește-te, suflete, și-ți adu aminte de ceasul înfricoșatei zile, că judecata este nemilostivă celor ce n-au făcut milă. Deci strigă către Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greșit-am, mai-nainte până nu mă osândești, miluiește-mă!

Și acum...

Luând aminte, Hristoase, la ziua și ceasul judecății Tale celei înfricoșate, groaznice și nemitarnice, tremur ca un făcător de rele, căci am lucruri de rușine și fapte rele, pe care eu singur cu sârguință le-am lucrat. Pentru aceea, cad cu frică înaintea Ta, strigând cu durere: Pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine, Mult-Milostive, mântuiește-mă!

Apoi: Doamne, miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Doamne Sfinte, Cel ce locuiești întru cele înalte și cu ochiul Tău cel a toate văzător privești spre toată zidirea, Ție am plecat grumajii sufletului și ai trupului și Ție ne rugăm, Sfinte al sfinților: Tinde-Ți mâna Ta cea nevăzută din sfânt locașul Tău și ne binecuvintează pe noi, pe toți. Și orice Ți-am greșit cu voie sau fără de voie, ca un bun și Iubitor de oameni Dumnezeu, iartă, dăruindu-ne nouă și bunătățile Tale cele din lume! Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A PAISPREZECEA

PSALMUL 101,

Rugăciunea săracului când se lăncezește și înaintea Domnului varsă rugăciunea sa.

1. Doamne, auzi rugăciunea mea și strigarea mea la Tine să vină!

2. Să nu întorci fața Ta de la mine, orice zi mă necăjesc pleacă spre mine urechea Ta; în orice zi Te voi chema degrab mă auzi!

3. Că s-au stins ca fumul zilele mele și oasele ca uscăciunea s-au uscat.

4. Rănit [am fost] ca iarba și s-a uscat inima mea, că am uitat a mânca pâinea mea.

5. De glasul suspinului meu, s-a lipit osul meu de carnea mea.

6. Asemănatu-m-am cu pelicanul de pustie, făcutu-m-am ca corbul de noapte în loc nelocuit.

7. Privegheat-am și m-am făcut ca o pasăre singuratică pe acoperiș.

8. Toată ziua m-au ocărât vrăjmașii mei și cei ce mă laudau împotriva mea se jurau.

9. Că cenușă ca pâinea am mâncat și băutura mea cu plângere am amestecat-o; de către fața mâniei Tale și a urgiei Tale, că, înălțându-mă [Tu], m-ai surpat.

11. Zilele mele ca umbra s-au plecat și eu ca iarba m-am uscat.

12. Iar Tu, Doamne, în veac rămâi și pomenirea Ta în neam și în neam.

13. Tu, sculându-Te, Te vei îndura de Sion, că vremea este a Te îndura de el, că a sosit vremea.

14. Că bine au voit robii Tăi pietrelor lui și de țărâna lui se vor îndura.
15. Și se vor teme neamurile de numele Tău, Doamne, și toți împărații pământului de slava Ta.
16. Că va zidi Domnul Sionul și Se va arăta întru slava Sa.
17. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriți și n-a defăimat cererea lor.
18. Să se scrie aceasta pentru celălalt neam și poporul ce se zidește va lăuda pe Domnul.
19. Că a privit dintru înălțimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer pe pământ s-a uitat
20. Ca să audă suspinul celor ferecați, să dezlege pe fiii celor omorâți,
21. Ca să vestească în Sion numele Domnului și lauda Lui în Ierusalim
22. Când se vor aduna popoarele dimpreună și împărații ca să robească²⁴ Domnului.
23. Răspuns-a Lui în calea tăriei Lui: Puținătatea zilelor mele vestește-o mie!
24. Nu mă lua pe mine întru înjumătățirea zilelor mele! În neamul neamurilor anii Tăi.
25. Din început Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat și lucrurile mâinilor Tale sunt cerurile.
26. Acestea vor pieri, iar Tu rămâi; și toți ca o haină se vor învechi și ca un veșmânt vei înveli²⁵ pe ei și se vor schimba.
27. Iar Tu Același ești și anii Tăi nu vor lipsi.
28. Fiii robilor Tăi se vor sălășlui și sămânța lor în veac se va îndrepta.

²⁴ Slujească.

²⁵ Rula.

PSALMUL 102,

Lui David.

1. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și, toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui!

2. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile Lui!

3. Pe Cel ce curățește²⁶ toate fărădelegile tale, pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

4. Pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta, pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

5. Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta, înnoi-se-va ca a vulturului tinerețea ta.

6. Cel ce face milostenii – Domnul și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate.

7. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel – voile Sale.

8. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv; nu până în sfârșit se va mânia, nici în veac Se va mohoři.

9. Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă, nici după păcatele noastre a răsplătit nouă.

10. Că după înălțimea cerului de la pământ a întărit Domnul mila Sa spre cei ce se tem de El.

11. Pe cât se țin deosebi răsăriturile de apusuri depărtat-a de la noi fărădelegile noastre.

12. După cum se îndură tatăl de fii S-a îndurat Domnul de cei ce se tem de Dânsul, că El a cunoscut plăsmuirea noastră, adu-su-Și-a aminte că țărână suntem.

²⁶ Dezinfectează, tămăduiește, face bine.

13. Omul – ca iarba zilele lui, ca floarea câmpului – așa va înflori.

14. Că duh a trecut într-însul și nu va fi și nu-și va mai cunoaște încă locul său.

15. Iar mila Domnului din veac și până în veac spre cei ce se tem de Dânsul.

16. Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc așezământul Lui și-și aduc aminte de poruncile Lui ca să le facă pe ele.

17. Domnul în cer a gătit scaunul Său și împărăția Lui pe toți stăpânește.

18. Binecuvântați pe Domnul, toți îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui ca să auziți glasul cuvintelor Lui!

19. Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui, slujitorii Lui, care faceți voia Lui!

20. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile Lui, în tot locul stăpânirii Lui; binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul!

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 103,

Lui David, pentru facerea lumii.

1. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

2. Întru mărturisire și în mare cuviință Te-ai îmbrăcat, îmbrăcându-Te cu lumina ca și cu o haină;

3. Întinzând cerul ca o piele, Cel ce acoperă cu ape cele mai pe deasupra ale Lui,

4. Cel ce pune nori suirea Sa, Cel ce umblă peste aripile vânturilor;
5. Cel ce face pe îngerii Săi duhuri și pe slujitorii Săi pară de foc.
6. Cel ce întemeiază pământul peste întărirea lui, nu se va pleca în veacul veacului.
7. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea lui, peste munți vor sta ape.
8. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa.
9. Se suie munți și se pogoară câmpii în locul în care le-ai întemeiat pe ele.
10. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece, nici nu se vor întoarce să acopere pământul.
11. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape.
12. Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, aștepta-vor asinii întru setea lor.
13. Peste acelea păsările cerului se vor sălășlui, din mijlocul stâncilor vor da glas.
14. Cel ce adăpi munții din cele mai pe deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul.
15. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și pășune spre slujba oamenilor
16. Ca să scoată pâine din pământ; și vinul veselește inima omului
17. Ca să înveselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește.
18. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului, pe care i-ai sădit.

19. Acolo păsările se vor încuiba, lăcașul bătlanului le conduce pe ele.
20. Munții cei înalți – cerbilor, stânca scăpare iepurilor.
21. Făcut-a luna spre vremi, soarele a cunoscut apusul său.
22. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte; întru aceasta vor trece toate fiarele dumbrăvii.
23. Puii leilor – răcnind ca să răpească și să caute de la Dumnezeu mâncare lor.
24. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca.
25. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara.
26. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne; toate întru înțelepciune le-ai făcut, umplutu-s-a pământul de zidirea Ta!
27. Marea aceasta este mare și largă; acolo sunt târătoare, cărora nu este număr, vietăți mici cu mari.
28. Acolo corăbiile umblă, balaurul acesta, pe care l-ai plăsmuit a se juca cu ea.
29. Toate către Tine așteaptă să le dai hrana lor la bună vreme; dându-le Tu lor, vor aduna.
30. Deschizând Tu mâna, toate se vor umplea de bunătate, dar, întorcându-Ți Tu fața, se vor tulbura.
31. Lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărâna lor se vor întoarce.
32. Trimite-vei Duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului.
33. Fie slava Domnului în veci, veseli-Se-va Domnul de lucrurile Sale.
34. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de tremură, Cel ce Se atinge de munți și fumează.
35. Cânta-voi Domnului în viața mea, psalmodia-voi Dumnezeului meu până ce voi fi.

36. Îndulcească-se Lui vorba mea și eu mă voi veseli de Domnul.

37. Lipsească păcătoșii de pe pământ și cei fărădelege ca să nu fie ei. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul!

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 104,

Aliluia.

1. Mărturisiți-vă Domnului și chemați numele Lui, vestiți între neamuri lucrurile Lui!

2. Cântați-I și psalmodiați Lui, povestiți toate minunile Lui!

3. Lăudați-vă întru numele cel sfânt al Lui, veselească-se inima celor ce caută pe Domnul!

4. Căutați pe Domnul și vă întăriți, căutați fața Lui pururi!

5. Aduceți-vă aminte de minunile Lui, pe care le-a făcut, de minunățiile Lui și de judecățile gurii Lui!

6. Sămânța lui Avraam – robii Lui, fiii lui Iacov – aleșii Lui.

7. El este Domnul Dumnezeuul nostru, în tot pământul judecățile Lui.

8. Adusu-Și-a aminte în veac de așezământul Lui, de cuvântul pe care l-a poruncit într-o mie de neamuri,

9. Pe care l-a așezat lui Avraam, și de jurământul Său lui Isaac.

10. Și l-a pus pe el lui Iacov spre poruncă și lui Israel spre legătură veșnică,

11. Zicând: Ție îți voi da pământul lui Canaan, funia moștenirii voastre.

12. Când erau ei la număr puțini, împuținați și nemernici într-însul
13. Și au trecut din neam în neam și de la o împărăție la alt popor,
14. Nu a lăsat om să le facă strâmbătate și a muștrat pentru dânșii împărați:
15. Nu vă atingeți de unșii Mei și întru proorocii Mei nu faceți rău.
16. Și a chemat foamete pe pământ, toată întărirea pâinii a sfârâmat-o.
17. Trimis-a înaintea lor om, rob a fost vândut Iosif.
18. Smerit-a în obezi picioarele lui, prin fier a trecut sufletul lui până să vină cuvântul Lui.
19. Cuvântul Domnului l-a aprins pe el; trimis-a împăratul și l-a slobozit pe el, căpetenia poporului și l-a lăsat pe el.
20. Pusu-l-a pe el domn al casei lui și căpetenie a toată agonisita lui.
21. Ca să povățuiască pe căpeteniile lui ca pe sine însuși și pe bătrânii lui să-i înțeleptească.
22. Și a intrat Israel în Egipt și Iacov a nemernicit în pământul lui Ham.
23. Și a crescut pe poporul Său foarte și l-a întărit pe el mai mult decât pe vrăjmașii lui.
24. Întors-a inima lui ca să urască pe poporul Lui, ca să viclenească întru robii Lui.
25. Trimis-a pe Moise, robul Său, pe Aaron, pe care l-a ales Sieși.
26. Pus-a întru dânșii cuvintele semnelor Lui și ale minunilor Sale în pământul lui Ham.
27. Trimis-a întuneric și i-a întunecat, căci au amărât cuvintele Lui.

28. Întors-a apele lor în sânge și a omorât peștii lor.
 29. Scos-a pământul lor broaște în cămarile împăraților lor.
 30. Zis-a și au venit muscă câinească și mușiță²⁷ în toate hotarele lor.
 31. Pus-a ploile lor grindină, foc arzător în pământul lor.
 32. Și a bătut viile lor și smochinii lor și a sfărâmat tot pomul hotarului lor.
 33. Zis-a și au venit lăcustă și omidă, cărora nu era număr.
 34. Și au mâncat toată iarba în pământul lor și au mâncat tot rodul pământului lor.
 35. Și a bătut pe tot cel întâi-născut în pământul lor, începătura a toată osteneala lor.
 36. Și i-a scos pe ei cu argint și cu aur și nu era întru semințiile lor neputincios.
 37. Veselitu-s-a Egiptul întru ieșirea lor, căci căzuse frica lor peste ei.
 38. Întins-a nor spre acoperirea lor și foc ca să lumineze lor noaptea.
 39. Cerut-au și au venit prepelițe și cu pâine cerească i-a îndestulat pe ei.
 40. Despicat-a stâncă și au curs ape, trecut-au râuri întru cele fără de ape.
 41. Că Și-a adus aminte de cuvântul cel sfânt al Lui, cel către Avraam, robul Lui.
 42. Și a scos pe poporul Său întru bucurie și pe cei aleși ai Săi întru veselie.
 43. Și le-a dat lor țările neamurilor și ostenelele popoarelor au moștenit.
 44. Ca să păzească dreptățile Lui și legea Lui să o caute.

Slavă... Și acum... Aliluia

²⁷ Omidă.

DUPĂ A PAISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Apoi troparele, glasul al 8-lea:

Ca desfrânata cad înaintea Ta ca să iau iertare și, în loc de mir, îți aduc lacrimi din inimă ca să mă miluiești ca și pe dânsa, Mântuitorule, și să-mi dai iertare păcatelor, căci și eu, ca și dânsa, strig către Tine: Izbăvește-mă de întinăciunea faptelor mele.

Slavă...

Pentru ce nu-ți aduci aminte, suflete al meu, de moarte? Pentru ce nu te întorci de acum către îndreptare, mai-nainte până nu strigă trâmbița la judecată? Căci atunci nu va mai fi vreme de pocăință. Adu-ți aminte de vameșul și de desfrânată, care strigau: Greșit-am, Doamne, miluiește-mă!

Și acum...

De Dumnezeu Născătoare și Pururea-Fecioară, ca ceea ce ai întrecut cu adevărat cu nașterea ta și puterile cerești, noi, care prin tine ne-am îmbogățit în Dumnezeire, neîncetat pe tine te mărim.

Apoi: Doamne, miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Îți mulțumim, Doamne, Dumnezeuul mântuirilor noastre, căci toate le faci pentru binele vieții noastre și că ne-ai odihnit pe noi întru măsura nopții ce a trecut și ne-ai sculat pe noi din așternuturile noastre și ne-ai pus la închinarea cinstului și slăvitului Tău nume. Pentru aceasta ne rugăm, Doamne, dă-ne dar și putere să ne învrednicim a-Ți cânta Ție cu înțelegere și a ne ruga de-a pururea și totdeauna la Tine a căuta, Mântuitorule și Făcătorule de bine al sufletelor noastre, lucrând cu frică și cu cutremur mântuirea noastră. Ascultă-ne, dar, și ne miluiește pe noi, Îndurate! Zdrobește sub picioarele noastre pe nevăzuții și războinicii noștri vrăjmași! Primește cele după putere ale noastre mulțumiri! Dă-ne nouă dar și putere întru deschiderea gurii noastre și ne învață pe noi îndreptările Tale, că nu știm să ne rugăm precum se cuvine de nu ne vei povățui Tu, Doamne, cu

Duhul Tău cel Sfânt. Și orice am greșit până întru acest ceas, cu cuvântul sau cu lucrul sau cu gândul, cu voie sau fără de voie slobozește, lasă, și iartă, Doamne. Că de Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea, de la Tine este izbăvirea, Tu Singur ești Sfânt, ajutor puternic și Sprijinitor al vieții noastre și pe Tine Te binecuvântăm întru toți vecii. Amin.

CATISMA A CINCISPREZECEA

PSALMUL 105,

Aliluia.

1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui!
2. Cine va grăi puterile Domnului, auzite va face toate laudele Lui?
3. Fericiți cei ce păzesc judecata și fac dreptate în toată vremea.
4. Adu-Ți aminte de noi, Doamne, întru bunăvoința poporului, cercetează-ne pe noi cu mântuirea Ta
5. Ca să vedem bunătatea aleșilor Tăi, ca să ne veselim cu veselia neamului Tău, ca să ne lăudăm cu moștenirea Ta!
6. Păcătuit-am cu părinții noștri, nelegiuit-am, făcut-am strâmbătate.
7. Părinții noștri în Egipt n-au înțeles minunile Tale și nu și-au adus aminte de mulțimea milei Tale și [Te-]au amărât suindu-se la marea Roșie.
8. Și i-a mântuit pe ei pentru numele Său ca să facă cunoscută puterea Lui.
9. Și a certat marea Roșie și a secat-o și i-a călăuzit pe dânșii întru adânc ca în pustiu.
10. Și i-a mântuit pe ei din mâna celui ce-i ura și i-a izbăvit pe ei din mâna vrăjmașilor.
11. Acoperit-a apa pe cei ce îi necăjeau pe ei, unul din ei n-a rămas.
12. Și au crezut cuvântului Lui și au cântat lauda Lui.
13. Grăbitu-s-au, uitat-au lucrurile Lui, n-au suferit sfatul Lui.

14. Și au poftit poftă în pustie și au ispășit pe Dumnezeu în loc fără de apă.
15. Și le-a dat lor cererea lor și a trimis îndestulare pentru sufletele lor.
16. Și au mâniat pe Moise în tabără, pe Aaron, sfântul Domnului.
17. S-a deschis pământul și a înghițit pe Datan și a acoperit la adunare pe Aviron.
18. Și s-a aprins foc întru adunarea lor, văpaie a ars pe păcătoși.
19. Și au făcut vițel în Horev și s-au închinat celui cioplit.
20. Și au schimbat slava Lui întru asemănare de vițel ce mănâncă iarbă.
21. Și au uitat pe Dumnezeu, Care i-a mântuit pe ei, Care a făcut mari în Egipt, minunate în pământul lui Ham, înfricoșate la Marea Roșie.
22. Și a zis să-i piardă pe dânșii, de nu ar fi stătut Moise, alesul Lui, întru zdrobire înaintea Lui, ca să întoarcă urgia Lui ca să nu-i piardă pe ei.
23. Și au defăimat pământul cel dorit, n-au crezut cuvântului Lui.
24. Și au cârtit în sălașele lor, n-au ascultat glasul Domnului.
25. Și a ridicat mâna Sa asupra lor ca să-i doboare pe ei în pustie
26. Și ca să doboare sămânța lor între neamuri și să-i risipească prin țări.
27. Și au jertfit lui Beelfegor și au mâncat jertfele morților.
28. Și L-au întărâtat pe El întru meșteșugirile lor și s-a înmulțit între ei căderea.
29. Și a stătut Finees și L-a îmblânzit și a încetat bătaia.

30. Și i s-a socotit lui întru dreptate, în neam și în neam până în veac.
31. Și L-au mâniat pe El la apa împotrivirii și a fost dosădit Moise pentru ei; că au amărât Duhul Lui și au deosebit întru buzele lor.
32. Nu au nimicuit neamurile de care a zis lor Domnul.
33. Și s-au amestecat între neamuri și au deprins lucrurile lor; și au slujit celor ciopliți ai lor și li s-a făcut lor spre sminteală.
34. Și au jertfit pe fiii lor și pe fetele lor demonilor.
35. Și au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor lor și al fetelor, pe care i-au jertfit celor ciopliți ai lui Canaan
36. Și a fost ucis pământul întru sânziuri și s-a spurcat de faptele lor și au curvit întru meșteșugirile lor.
37. Și S-a mâniat cu furie Domnul asupra poporului Său și S-a scârbit de moștenirea Sa.
38. Și i-a dat pe ei în mâinile neamurilor și i-au stăpânit pe ei cei ce-i urau pe ei.
39. Și i-au necăjit pe ei vrăjmașii lor și i-au smerit sub mâinile lor.
40. De multe ori i-a izbăvit pe dânșii, dar ei L-au amărât pe El cu sfatul lor și au fost smeriți întru fărădelegile lor.
41. Și a văzut Domnul când se necăjeau ei, când a auzit El cererea lor.
42. Și Și-a adus aminte de așezământul Lui și S-a căit, după mulțimea milei Sale.
43. Și i-a dat pe ei spre îndurare înaintea tuturor celor ce-i robiseră pe ei.
44. Mântuiește-ne pe noi, Doamne, Dumnezeuul nostru, și ne adună dintre neamuri
45. Ca să ne mărturisim numelui Tău cel sfânt, ca să ne fălim cu lauda Ta!

46. Binecuvântat este Domnul Dumnezeului lui Israel din veac și până în veac; și va grăi tot poporul: fie, fie!

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 106,

Aliluia.

1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui!

2. Să zică cei izbăviți de Domnul, pe care i-a izbăvit din mâna vrăjmașului

3. Și din țări i-a adunat pe dânșii, de la răsărituri și de la apusuri și de la miazănoapte și de la mare!

4. Rătăcit-au în pustie în pământ fără de apă, cale de cetate de locuit n-au aflat.

5. Flămânzind și însetând, sufletul lor într-înșii se sfârșea.

6. Și au strigat către Domnul când se necăjeau ei și din nevoile lor i-a izbăvit pe dânșii.

7. Și i-a călăuzit pe ei la cale dreaptă ca să meargă spre cetate de locuit.

8. Mărturisească-se Domnului milele Lui și minunile Lui fiilor oamenilor!

9. Că a săturat suflet deșert și suflet flămând a umplut de bunătați.

10. Șezând [ei] în întuneric și în umbra morții, fiind ferecați cu sărăcie și cu fier.

11. Că au amărât cuvintele lui Dumnezeu și sfatul Celui Preaînalt l-au întărit.

12. Și a fost smerită întru ostenele inima lor, slăbit-au și nu era cine să le ajute.

13. Și au strigat către Domnul când se necăjeau ei și din nevoile lor i-a mântuit pe dânșii.

14. Și i-a scos pe ei dintru întuneric și din umbra morții și legăturile lor le-a rupt.

15. Mărturisească-se Domnului milele Lui și minunile Lui fiilor oamenilor!

16. Că a sfărâmat porți de aramă și zăvoare de fier a frânt.

17. Sprijinitu-i-a pe ei din calea fărădelegii lor, căci pentru fărădelegile lor au fost smeriți.

18. De toată mâncarea s-a scârbit sufletul lor și s-au apropiat până la porțile morții.

19. Și au strigat către Domnul când se necăjeau ei și din nevoile lor i-a mântuit pe dânșii.

20. Trimis-a cuvântul Său și i-a vindecat pe ei și i-a izbăvit din stricăciunile lor.

21. Mărturisească-se Domnului milele Lui și minunile Lui fiilor oamenilor!

22. Și să jertfească Lui jertfă de laudă și să vestească lucrurile Lui întru bucurie.

23. Cei ce se pogoară la mare în corăbii, cei ce fac lucrare în ape multe.

24. Aceia au văzut lucrurile Domnului și minunile Lui întru adânc.

25. Zis-a și a stătut duhul viforului și s-au înălțat valurile ei.

26. Se suie până la ceruri și se pogoară până la adâncuri, sufletul lor întru rele se topea.

27. Tulburatu-s-au, clătinatu-s-au ca cel ce se îmbată și toată înțelepciunea lor s-a înghițit.

28. Și au strigat către Domnul când se necăjeau ei și din nevoile lor i-a scos pe dânșii.

29. Și a poruncit viforului și a stăut întru liniște și au tăcut valurile ei.

30. Și s-au veselit că s-au liniștit și i-a călăuzit pe ei la limanul voii Lui.

31. Mărturisească-se Domnului milele Lui și minunile Lui fiilor oamenilor!

32. Să-L înalțe pe Dânsul întru adunarea poporului și în scaunul bătrânilor să-L laude pe El!

33. Pus-a râurile întru pustie și izvoarele apelor întru sete;

34. Pământul cel roditor întru sărătură de la răutatea celor ce locuiesc pe el.

35. Pus-a pustiu întru lacuri de ape și pământ fără de apă întru izvoare de ape.

36. Și a sălășluit acolo pe cei flămânzi și au așezat cetăți de locuit.

37. Și au semănat țarine și au sădit vii și au făcut rod de sămânță.

38. Și i-a binecuvântat pe ei și s-au înmulțit foarte și dobitoacele lor nu le-a împuținat.

39. Și s-au împuținat și au fost dosădiți de necazul celor rele și de durere.

40. Vărsatu-s-a urgisire peste căpeteniile lor și i-a rătăcit în loc necălcat și nu în cale.

41. Și a ajutat sărmanului din sărăcie și [l-]a pus ca pe niște oi de țară.

42. Vedea-vor cei drepti și se vor veseli și toată fărădelegea își va astupa gura sa.

43. Cine este înțelept și va păzi acestea și va pricepe milele Domnului?

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 107,

Cântare de Psalm lui David.

1. Gata este inima mea, Dumnezeu, gata este inima mea, cânta-voi și voi psalmodia întru slava mea.
2. Deșteaptă-te, slava mea; deșteaptă-te, psaltire și alăută! Deștepta-mă-voi dimineața.
3. Mărturisi-mă-voi Ție între popoare, Doamne, cânta-voi Ție între neamuri.
4. Că mare este deasupra cerurilor mila Ta și până la nori adevărul Tău.
5. Înălță-Te peste ceruri, Dumnezeu, și peste tot pământul slava Ta
6. Pentru ca să se izbăvească cei iubiți ai Tăi, mântuiește-mă cu dreapta Ta și mă auzi!
7. Dumnezeu a grăit în cel sfânt al Său: Înălța-Mă-voi și voi împărți Sichima și valea corturilor o voi măsura.
8. Al Meu este Galaad și al Meu este Manasi și Efrem – sprijinirea capului Meu, Iuda – împăratul Meu.
9. Moab – vasul²⁸ nădejzii Mele, spre Idumeea voi pune încălțăminte Mea, Mie cei de alt neam s-au supus.
10. Cine mă va duce la cetatea îngrădirii? Sau cine mă va călăuzi până la Idumeea?
11. Nu Tu, Dumnezeu, Cel ce ne-ai lepădat pe noi? Și nu vei ieși, Dumnezeu, întru puterile noastre?
12. Dă-ne nouă ajutor din necaz și deșartă este mântuirea omului!
13. Întru Dumnezeu vom face putere și El va batjocori pe vrăjmașii noștri.

²⁸ De spălat.

PSALMUL 108,

Întru sfârșit; Psalmul lui David.

1. Dumnezeu, lauda mea să nu o taci, că gura păcătosului și gura vicleanului asupra mea s-au deschis!
2. Grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană și cu cuvinte de ură m-au înconjurat și s-au războit cu mine de prisos²⁹.
3. În loc ca să mă iubească, mă clevețeau, iar eu mă rugam.
4. Și au pus împotriva mea rele în loc de bune și ură în locul iubirii mele.
5. Pune peste el pe cel păcătos și diavolul să stea de-a dreapta lui!
6. Când se va judeca el, să iasă osândit și rugăciunea lui să se facă întru păcat!
7. Fie zilele lui puține și episcopia lui să o ia altul!
8. Să fie fiii lui orfani și femeia lui văduvă!
9. Clătinându-se, să se strămute fiii lui și să ceară, să fie scoși din bătăturile caselor lor!
10. Să cotrobăiască cămătarul toate câte sunt ale lui și să răpească străinii ostenele lui!
11. Să nu-i fie lui sprijinitor, nici să-i fie îndurător spre orfanii lui!
12. Să fie feciorii lui întru nimicire, într-un neam să se stingă numele lui!
13. Pomenească-se fărădelegea părinților lui înaintea Domnului și păcatul maicii lui să nu se șteargă!
14. Să fie înaintea Domnului pururea și să fie nimicită de pe pământ pomenirea lor!
15. Pentru că nu și-au adus aminte a face milă și a prigonit pe omul sărman și sărac și umilit la inimă ca să-l omoare.

²⁹ Fără temei.

16. Și a iubit blestemul și-i va veni lui; și n-a voit binecuvântarea și se va depărta de la el.

17. Și s-a îmbrăcat cu blestemul ca cu o haină și a intrat ca apa în mațele lui și ca untdelemnul în oasele lui.

18. Să-i fie lui ca o haină cu care se îmbracă și ca o cingătoare cu care pururea se încinge!

19. Acesta este lucrul celor ce mă clevesc pe mine la Domnul și al celor ce grăiesc rele împotriva sufletului meu.

20. Și Tu, Doamne, Doamne, fă cu mine pentru numele Tău, că bună este mila Ta!

21. Izbăvește-mă, că sărac și sărman sunt eu și inima mea s-a tulburat înlăuntrul meu!

22. Ca umbra când se abate ea, m-am luat în lături, scutura-tu-m-am ca lăcustele.

23. Genunchii mei au slăbit de post și carnea mea s-a schimbat pentru untdelemn.

24. Și eu m-am făcut ocară lor, văzutu-m-au, clătinat-au capetele lor.

25. Ajută mie, Doamne, Dumnezeuul meu, și mă mântuiește după mila Ta!

26. Și să cunoască că mâna Ta este aceasta și Tu, Doamne, ai făcut-o pe ea!

27. Blestema-vor ei și Tu vei binecuvânta; cei ce se scoală asupra mea să se rușineze; iar robul Tău se va veseli.

28. Să se îmbrace-se cei ce mă clevesc pe mine cu înfruntare și ca și cu un veșmânt să se învelescă cu rușinea lor!

29. Mărturisi-mă-voi Domnului foarte cu gura mea și în mijlocul multora Îl voi lăuda pe El.

30. Că a stătut de-a dreapta sărmanului ca să mântuiască de cei ce prigonesc sufletul meu.

Slavă... Și acum... Aliluia

DUPĂ A CINCISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Apoi troparele, glasul 1:

Cât este de mult noianul greșalelor mele, Mântuitorule, și rău mă afund în păcatele mele. Dă-mi mâna, ca lui Petru, Dumnezeule, și mă mântuiește!

Slavă...

Pentru că pentru gânduri și fapte rele am fost osândit, Mântuitorule, dăruiește-mi gând de întoarcere, Dumnezeule, ca să strig: Miluiește-mă, Făcătorule de bine, Bunule, și mă mântuiește!

Și acum...

De Dumnezeu fericită Fecioară și întru tot nevinovată, curățește-mă pe mine, ticălosul, care sunt întinat și pângărit de faptele mele cele fără de cale și de gânduri spurcate, Precurată și Preacinstită și întru tot Sfântă Maică și Fecioară!

Apoi: Doamne, miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Tu ești ajutorul meu, în mâinile Tale sunt eu, ajută-mi mie, nu mă lăsa să greșesc Ție, că sunt rătăcit. Nu mă lăsa să umblu după voia trupului meu, nu mă trece cu vederea, Doamne, că sunt bolnav. Tu cunoști ce-mi este mie de folos, nu mă lăsa să pier pentru păcatele mele! Nu mă părăsi, Doamne, nici Te depărta de la mine, că spre Tine am nădăjduit! Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu! Vindecă-mi sufletul, că am greșit Ție! Mântuiește-mă pentru mila Ta, că înaintea Ta sunt toți cei ce mă necăjesc pe mine! Și nu-mi este mie altă scăpare fără numai Tu, Doamne. Să se rușineze, dar, toți cei ce se scoală asupra mea, cei ce caută sufletul meu ca să-l piardă pe el! Că numai Tu Singur ești puternic, Doamne, întru toate și a Ta este slava, în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ȘAISPREZECEA

PSALMUL 109,

Psalmul lui David.

1. Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi de-a dreapta Mea până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut al picioarelor Tale!
2. Toiag de putere va trimite Ție Domnul din Sion și vei stăpâni în mijlocul vrăjmașilor Tăi.
3. Cu Tine este începătura în ziua puterii Tale, întru strălucirile sfinților Tăi.
4. Din pântece mai înainte de luceafăr Te-am născut. Jura-tu-S-a Domnul și nu-I va părea rău: Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec.
5. Domnul este de-a dreapta Ta, sfărâmat-a în ziua mâniei Sale împărați.
6. Judeca-va între neamuri, va umple de stârvuri, zdrobi-va capetele multora pe pământ.
7. Din pârâu în cale va bea, pentru aceasta va înălța capul.

PSALMUL 110,

Aliluia.

1. Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea, în sfatul celor drepti și întru adunare.
2. Mari sunt lucrurile Domnului, căutate întru toate voile Lui.
3. Mărturisire și mare cuviință este lucrul Lui și dreptatea Lui rămâne în veacul veacului.
4. Pomenire a făcut de minunile Sale, milostiv și îndurat este Domnul.

5. Hrană a dat celor ce se tem de Dânsul, Își va aduce aminte în veac de așezământul Său.

6. Tăria lucrurilor Sale a vestit-o poporului Său ca să le dea lor moștenirea neamurilor.

7. Lucrurile mâinilor Lui – adevăr și judecată; credincioase sunt toate poruncile Lui,

8. Întărite în veacul veacului, făcute într-o adevăr și într-o îndreptare.

9. Izbăvire a trimis poporului Său; poruncit-a în veac așezământul Său; sfânt și înfricoșat este numele Lui.

10. Începutul înțelepciunii este frica Domnului și înțelegere bună este tuturor celor ce o fac pe ea; lauda Lui rămâne în veacul veacului.

PSALMUL 111,

Aliluia. [Înțelegerea lui Angheu și a Zahariei].

1. Fericit bărbatul care se teme de Domnul; într-o poruncile Lui va voi foarte.

2. Puternică pe pământ va fi sămânța lui, neamul celor drepti se va binecuvânta.

3. Slavă și bogăție în casa lui; și dreptatea lui va rămâne în veacul veacului.

4. Răsărit-a în întuneric luminează celor drepti Cel milostiv și îndurat și drept.

5. Bun este bărbatul care se îndură și împrumută; își va iconomisi cuvintele sale cu judecată.

6. Că în veac nu se va clătina; într-o pomenire veșnică va fi dreptul.

7. De auzul rău nu se va teme; gata este inima lui a nădăjdui în Domnul.

8. Întăritu-s-a inima lui; nu se va teme până ce va privi asupra vrăjmașilor săi.

9. Risipit-a, dat-a sărmanilor, dreptatea lui rămâne în veacul veacului, cornul lui se va înălța întru slavă.

10. Păcătosul va vedea și se va mânia, cu dinții săi va scrâșni și se va topi; pofta păcătosului va pieri.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 112,

Aliluia. [Pentru poporul cel nou].

1. Lăudați, slugi³⁰, pe Domnul, lăudați numele Domnului!

2. Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac!

3. De la răsăriturile soarelui până la apusuri lăudat este numele Domnului.

4. Înalt este peste toate neamurile Domnul, peste ceruri – slava Lui.

5. Cine este ca Domnul Dumnezeu nostru, Cel ce locuiește întru cele înalte și spre cele smerite privește, în cer și pe pământ?

6. Cel ce scoală de la pământ pe sărac și din gunoi înalță pe cel sărman

7. Ca să-l așeze pe el cu căpeteniile, cu căpeteniile poporului Său?

8. Cel ce sălășluiește pe cea stearpă în casă ca o mamă ce se veselește de feciori?

³⁰ Se mai poate traduce și prin: copii.

PSALMUL 113,

Aliluia.

1. La ieșirea lui Israel din Egipt, a casei lui Iacov dintr-un popor barbar,
2. Făcutu-s-a Iudeea sfințirea Lui, Israel stăpânirea Lui.
3. Marea a văzut și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi.
4. Munții au săltat ca berbecii și dealurile ca miei oilor.
5. Ce-ți este ție mare, că ai fugit? Și ție, Iordane, că te-ai întors înapoi?
6. Munților, că ați săltat ca berbecii și, dealurilor, ca miei oilor?
7. De fața Domnului s-a clătinat pământul, de fața Dumnezeului lui Iacov,
8. A Celui ce a întors piatra în iezere de apă și cea vârtoasă în izvoare de ape.
9. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui Tău dă slavă, pentru mila Ta și adevărul Tău.
10. Ca nu cândva să zică neamurile: Unde este Dumnezeul lor?
11. Iar Dumnezeul nostru – în cer și pe pământ; toate câte a vrut a făcut.
12. Idolii neamurilor – argint și aur, lucruri de mâini de-ale oamenilor.
13. Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea.
14. Urechi au și nu vor auzi, nări au și nu vor mirosi.
15. Mâini au și nu vor pipăi, picioare au și nu vor umbla, nu vor glăsui cu gâtlejul lor.
16. Asemenea lor să fie cei ce-i fac pe ei și toți cei ce se încred în ei.

17. Casa lui Israel a nădăjduit în Domnul; ajutorul și scutitorul lor este.

18. Casa lui Aaron a nădăjduit în Domnul; ajutorul și scutitorul lor este.

19. Cei ce se tem de Domnul au nădăjduit în Domnul; ajutorul și scutitorul lor este.

20. Domnul, aducându-Și aminte de noi, ne-a binecuvântat pe noi; binecuvântat-a casa lui Israel, binecuvântat-a casa lui Aaron.

21. Binecuvântat-a pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici cu cei mari.

22. Să adauge Domnul la voi, la voi și la fiii voștri!

23. Binecuvântați sunteți voi Domnului, Celui ce a făcut cerul și pământul.

24. Cerul cerului – Domnului, iar pământul l-a dat fiilor oamenilor.

25. Nu morții Te vor lăuda pe Tine, Doamne, nici toți cei ce se pogoară în iad,

26. Ci noi, cei vii, vom binecuvânta pe Domnul de acum și până în veac.

PSALMUL 114,

Aliluia.

1. Iubit-am, că va auzi Domnul glasul rugăciunii mele,

2. Că a plecat urechea Sa mie și în zilele mele Îl voi chema.

3. Împresuratu-m-au durerile morții, primejdiile iadului m-au aflat.

4. Necaz și durere am aflat și numele Domnului am chemat.
O, Doamne, izbăvește sufletul meu!

5. Milostiv este Domnul și drept și Dumnezeuul nostru miluiește.

6. Cel ce păzește pe prunci este Domnul; smeritu-m-am și m-a mântuit.

7. Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul ți-a făcut ție bine!

8. Că a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi și picioarele mele din alunecare.

9. Bine voi plăcea înaintea Domnului în ținutul celor vii.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 115,

Aliluia.

1. Crezut-am, pentru aceea am grăit; iar eu m-am smerit foarte.

2. Iar eu am zis întru uimirea mea: Tot omul este mincinos.

3. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate care mi-a dat mie?

4. Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema.

5. Rugăciunile mele le voi da Domnului înaintea a tot poporului Lui.

6. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

7. O, Doamne, eu sunt robul Tău, eu sunt robul Tău și fiul slujnicei Tale; rupt-ai legăturile mele.

8. Ție Îți voi jertfi jertfă de laudă și întru numele Domnului voi chema.

9. Rugăciunile mele le voi da Domnului, înaintea a tot poporului Lui, în curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

PSALMUL 116,

Aliluia.

1. Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El, toate popoarele!

2. Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac.

PSALMUL 117,

Aliluia.

1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui!

2. Să zică, dar, casa lui Israel că este bun, că în veac este mila Lui!

3. Să zică, dar, casa lui Aaron că este bun, că în veac este mila Lui!

4. Să zică, dar, toți cei ce se tem de Domnul că este bun, că în veac este mila Lui!

5. Din necaz am chemat pe Domnul și m-a auzit întru lărgime.

6. Domnul este ajutor mie și nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul.

7. Domnul este ajutor mie și eu voi privi pe vrăjmașii mei.

8. Bine este a te încrede în Domnul, decât a te încrede în om.

9. Bine este a nădăjdui în Domnul, decât a nădăjdui în căpetenie.

10. Toate neamurile m-au înconjurat și cu numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

11. Înconjurând, m-au înconjurat și cu numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

12. Înconjuratu-m-au ca albinele fagurele și s-au aprins ca focul în spini și cu numele Domnului i-am înfrânt pe ei.
13. Împins fiind, m-am povârnit să cad și Domnul m-a sprijinit.
14. Tăria mea și cântarea mea este Domnul și S-a făcut mie spre mântuire.
15. Glas de bucurie și de mântuire în corturile dreptilor.
16. Dreapta Domnului a făcut putere, dreapta Domnului m-a înălțat, dreapta Domnului a făcut putere.
17. Nu voi muri, ci voi via și voi povesti lucrurile Domnului.
18. Certând, m-a certat Domnul și morții nu m-a dat.
19. Deschideți mie porțile dreptății; intrând într-însele, mă voi mărturisi Domnului.
20. Aceasta este poarta Domnului, dreptii vor intra într-înșa.
21. Mărturisi-mă-voi Ție, că m-ai auzit și Te-ai făcut mie spre mântuire.
22. Piatra pe care au nesocotit-o ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului.
23. De la Domnul s-a făcut aceasta³¹ și este minunată întru ochii noștri.
24. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul; să ne bucurăm și să ne veselim într-înșa!
25. O, Doamne, mântuiește! O, Doamne, sporește!
26. Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului; binecuvântatu-v-am pe voi din casa Domnului.
27. Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; așezați sărbătoare întru cele dense până la coarnele altarului.
28. Dumnezeul meu ești Tu și mă voi mărturisi Ție; Dumnezeul meu ești Tu și Te voi înălța.

³¹ Piatra.

29. Mărturisi-mă-voi Ție că m-ai auzit și Te-ai făcut mie spre mântuire.

30. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui!

Slavă... Și acum... Aliluia

DUPĂ A ȘAISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Apoi troparele, glasul 1:

Altă lume te așteaptă, suflete, și Judecătorul, Care va să vădească cele ascunse ale tale și rele. Deci nu rămâne întru acestea de aici, ci apucă mai-nainte de strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostiv fii mie și mă mântuiește!

Slavă...

Pentru că sunt înconjurat de multe păcate, Mântuitorule, și de rane fără de număr ale greșalelor, rogu-mă Ție, Milostive Hristoase, Doctorul celor bolnavi, cercetează, tămăduiește-mă și mă mântuiește!

Și acum...

Suflete al meu, pentru ce zaci fără de grijă, lenevindu-te? Pentru ce nu porți grijă de răutățile ce ai făcut în această viață? Nevoiește de te îndreptează mai-nainte până nu-ți închide ușa Domnul. Aleargă la Născătoarea de Dumnezeu, cazî înaintea ei și strigă: Nădejdea deznădăjduiților, mântuiește-mă pe mine, care mult ți-am greșit, Preacurată Stăpână.

Apoi: Doamne, miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cele smerite privești și cu ochiul Tău cel a toate văzător cauți spre toată zidirea, Ție am plecat grumazul sufletului și al trupului și Ție ne rugăm, Sfinte al sfinților: Tinde mâna Ta cea nevăzută din sfânt locașul Tău și ne binecuvintează pe noi pe toți și ne iartă nouă toată greșeala cea de voie și cea fără de voie, cea cu cuvântul sau cu lucrul. Dăruiește-ne nouă, Doamne, umilință, dăruiește-ne lacrimi duhovnicești din suflet spre spălarea păcatelor noastre celor multe! Dăruiește mare mila Ta peste toată lumea Ta și peste noi, nevrednicii robii Tăi. Că binecuvântat și preaslăvit este numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ȘAPTESPREZECEA

PSALMUL 118,

Aliluia.

1. Fericiți cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.
2. Fericiți cei ce cercetează mărturiile Lui, cu toată inima Îl vor căuta pe Dânsul.
3. Că nu cei ce lucrează fărădelegea au umblat în căile Lui.
4. Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte.
5. O, de s-ar îndrepta căile mele ca să păzesc dreptățile Tale!
6. Atunci mă voi rușina, când voi căuta eu spre toate poruncile Tale.
7. Mărturisi-mă-voi Ție întru îndreptarea inimii, întru deprinderea judecăților dreptății Tale.
8. Dreptățile Tale voi păzi, nu mă părăsi până peste poate³².
9. Întru ce-și va îndrepta tânărul calea sa? Întru a păzi cuvintele Tale.
10. Cu toată inima mea Te-am căutat pe Tine, să nu mă lepezi de la poruncile Tale!
11. Întru inima mea am ascuns cuvintele Tale ca să nu păcătuiesc Ție.
12. Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă dreptățile Tale!
13. Cu buzele mele am vestit toate judecățile gurii Tale.
14. În calea mărturiilor Tale m-am bucurat³³ ca de toată bogăția.

³² Să nu mă părăsești până foarte.

³³ Desfătat.

15. Întru poruncile Tale voi pălăvrăgi și voi înțelege căile Tale.
16. Întru dreptățile Tale mă voi deprinde, nu voi uita cuvintele Tale.
17. Răsplătește robului Tău; viază-mă și voi păzi cuvintele Tale!
18. Descoperă ochii mei și voi înțelege minunile din legea Ta!
19. Pribeag sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale!
20. Însetat-a sufletul meu ca să dorească de judecățile Tale în toată vremea.
21. Certat-ai pe cei mândri; blestemați cei ce se abat de la poruncile Tale.
22. Ia de la mine ocară și defăimarea, că mărturiile Tale am căutat!
23. Pentru că au șezut căpeteniile și împotriva mea clevețeau, iar robul Tău se îndeletnicea întru dreptățile Tale.
24. Că mărturiile Tale cugetarea mea sunt și sfaturile mele – dreptățile Tale.
25. Lipitu-s-a de pământ sufletul meu, viază-mă după cuvântul Tău!
26. Căile mele am vestit și m-ai auzit; învață-mă dreptățile Tale!
27. Calea dreptăților Tale fă să o înțeleg și mă voi deprinde întru minunile Tale!
28. Adormit-a sufletul meu de akedie³⁴, întărește-mă întru cuvintele Tale!
29. Calea nedreptății depărtează-o de la mine și cu legea Ta mă miluiește!
30. Calea adevărului am ales și judecățile Tale nu le-am uitat.

³⁴ Năucire, trândăvie, negrijire.

31. Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă rușinezi!
32. Pe calea poruncilor Tale am alergat, când ai lărgit inima mea.
33. Lege pune-mi mie, Doamne, în calea dreptăților Tale și o voi căuta totdeauna!
34. Fă-mă să înțeleg și voi cerceta legea Ta și o voi păzi pe ea cu toată inima mea!
35. Călăuzește-mă în cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit!
36. Pleacă inima mea spre mărturiile Tale și nu spre lăcomie!
37. Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea, în calea Ta mă viază!
38. Pune robului Tău cuvântul Tău întru frica Ta!
39. Șterge ocară mea de care îmi pare rău, că judecățile Tale sunt bune!
40. Iată, am dorit de poruncile Tale, întru dreptatea Ta mă viază!
41. Și să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta după cuvântul Tău!
42. Și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit întru cuvintele Tale.
43. Și să nu iei din gura mea cuvântul adevărului până peste poate, că întru judecățile Tale am nădăjduit!
44. Și voi păzi legea Ta de-a pururea, în veac și în veacul veacului.
45. Și am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat.
46. Și am grăit întru mărturiile Tale înaintea împăraților și nu m-am rușinat.
47. Și am cugetat întru poruncile Tale, pe care le-am iubit foarte.

48. Și am ridicat mâinile mele spre poruncile Tale, pe care le-am iubit și m-am deprins întru dreptățile Tale.

49. Pomenește cuvintele Tale către robul Tău, cu care m-ai nădăjduit.

50. Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, că cuvântul Tău m-a viat.

51. Cei mândri au nelegiuit până peste poate, dar de la legea Ta nu m-am abătut.

52. Adusu-mi-am aminte de judecățile Tale cele din veac, Doamne, și m-am mângâiat.

53. Descurajare m-a cuprins de la cei păcătoși, care părăsesc legea Ta.

54. Cântate erau mie dreptățile Tale în locul pribegiei mele.

55. Adusu-mi-am aminte noaptea de numele Tău, Doamne, și am păzit legea Ta.

56. Aceasta s-a făcut mie, că dreptățile Tale am căutat.

57. Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta.

58. Rugatu-m-am feței Tale cu toată inima mea: Miluiește-mă după cuvântul Tău!

59. Gândit-am la căile Tale și am întors picioarele mele la mărturiile Tale.

60. Gătitu-m-am și nu m-am tulburat ca să păzesc poruncile Tale.

61. Funiile păcătoșilor s-au înfășurat împrejurul meu și legea Ta n-am uitat.

62. La miezul nopții m-am sculat să mă mărturisesc Ție, pentru judecățile dreptății Tale.

63. Părtaș sunt eu cu toți cei ce se tem de Tine și cu cei ce păzesc poruncile Tale.

64. De mila Ta, Doamne, este plin pământul; dreptățile Tale mă învață!

65. Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău.
66. Bunătate și povață și cunoștință mă învață, că poruncilor Tale am crezut!
67. Mai înainte de a mă smeri eu am greșit, pentru aceasta cuvântul Tău am păzit.
68. Bun ești Tu, Doamne, și întru bunătatea Ta mă învață dreptățile Tale!
69. Înmulțitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri, iar eu cu toată inima voi cerceta poruncile Tale.
70. Închegatu-s-a ca laptele inima lor, iar eu la legea Ta am cugetat.
71. Bine este mie că m-ai smerit, ca să mă deprind dreptățile Tale.
72. Bună este mie legea gurii Tale, mai presus decât mii de aur și de argint.

Slavă... Și acum... Aliluia

73. Mâinile Tale m-au făcut și m-au plăsmuit, fă-mă să înțeleg și mă voi învăța poruncile Tale!
74. Cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor veseli, că întru cuvintele Tale am nădăjduit.
75. Cunoscute-am, Doamne, că dreptate sunt judecățile Tale și întru adevăr m-ai smerit.
76. Facă-se, dar, mila Ta ca să mă mângâie, după cuvântul Tău robului Tău!
77. Să vină mie îndurările Tale și voi via, că legea Ta cugetarea mea este!
78. Să se rușineze cei mândri, că cu nedreptate au nelegiuit asupra mea! Iar eu mă voi deprinde întru poruncile Tale.

79. Să mă întorcă pe mine cei ce se tem de Tine și cei ce cunosc mărturiile Tale!

80. Să fie inima mea fără prihană întru dreptățile Tale ca să nu mă rușinez!

81. Se sfârșește după mântuirea Ta sufletul meu, întru cuvintele Tale am nădăjduit.

82. Sfârșitu-s-au ochii mei după cuvântul Tău, zicând: Când mă vei mângâia?

83. Că m-am făcut ca o piele în brumă, dreptățile Tale nu le-am uitat.

84. Câte sunt zilele robului Tău? Când vei face mie judecată de către cei ce mă prigonesc?

85. Spusu-mi-au mie cei nelegiuți palavre, ci nu sunt ca legea Ta, Doamne.

86. Toate poruncile Tale sunt adevărul; pe nedrept m-au prigonit, ajută mie!

87. Puțin de nu m-au sfârșit pe mine pe pământ, iar eu n-am părăsit poruncile Tale.

88. După mila Ta viază-mă și voi păzi mărturiile gurii Tale!

89. În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer,

90. În neam și în neam adevărul Tău; întemeiat-ai pământul și rămâne.

91. Cu rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt roabe Ție.

92. Că de nu ar fi fost legea Ta gândirea mea, atunci ar fi pierit întru smerenia mea.

93. În veac nu voi uita dreptățile Tale, că într-însele m-ai viat.

STAREA A DOUA (ÎNJUMĂTĂȚIRE)

94. Al Tău sunt eu, mântuiește-mă, că dreptățile Tale am căutat!

95. Pe mine m-au așteptat păcătoșii ca să mă piardă; mărturiile Tale am înțeles.

96. La toată desăvârșirea am văzut margine, largă e porunca Ta foarte.

97. Cât am iubit legea Ta, Doamne, toată ziua cugetarea mea este.

98. Mai mult decât pe vrăjmașii mei m-ai înțeleptit cu porunca Ta, că în veac a mea este.

99. Mai mult decât toți cei ce mă învață am înțeles, că mărturiile Tale sunt cugetarea mea.

100. Mai mult decât cei bătrâni am înțeles, că poruncile Tale am căutat.

101. De la toată calea rea am oprit picioarele mele ca să păzesc cuvintele Tale.

102. De la judecățile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie lege.

103. Cât sunt de dulci gâtlejului meu cuvintele Tale, mai mult decât mierea gurii mele!

104. Din poruncile Tale am înțeles, pentru aceasta am urât calea nedreptății.

105. Făclie picioarelor mele este legea Ta și luminează cărărilor mele.

106. Juratu-m-am și am pus ca să păzesc judecățile dreptății Tale.

107. Smerit am fost până peste poate; Doamne, viază-mă după cuvântul Tău!

108. Cele de bună voie ale gurii mele binevoiește-le, Doamne, și judecățile Tale mă învață!

109. Sufletul meu în mâinile Tale este de-a pururea și legea Ta n-am uitat.

110. Pus-au păcătoșii cursă mie și de la poruncile Tale n-am rătăcit.

111. Moștenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie a inimii mele sunt.

112. Plecat-am inima mea ca să facă dreptățile Tale în veac pentru răsplătire.

113. Pe cei nelegiuiți i-am urât și legea Ta am iubit!

114. Ajutorul meu și Sprijinitorul meu ești Tu, întru cuvintele Tale am nădărdit.

115. Depărtați-vă de la mine, cei ce faceți răutate, și voi cerceta poruncile Dumnezeului meu!

116. Apără-mă după cuvântul Tău și mă viază și să nu mă rușinezi de la așteptarea mea!

117. Ajută-mi și mă voi mântui și voi cugeta întru dreptățile Tale pururi!

118. Defăimat-ai pe toți cei ce se leapădă³⁵ de dreptățile Tale, că nedrept este gândul lor.

119. Călcători de lege am socotit pe toți păcătoșii pământului, pentru aceasta am iubit mărturiile Tale.

120. Pătrunde cu frica Ta cărnurile mele, că de judecățile Tale m-am temut!

121. Făcut-am judecată și dreptate, nu mă da pe mine celor ce-mi fac strâmbătate!

122. Primește pe robul Tău întru bunătate, să nu mă clevetească cei mândri!

123. Ochii mei s-au stins după mântuirea Ta și după cuvântul dreptății Tale.

124. Fă cu robul Tău după mila Ta și dreptățile Tale mă învață!

³⁵ Apostaziază.

125. Robul Tău sunt eu; fă-mă să înțeleg și voi cunoaște mărturiile Tale!

126. Vremea este Domnului a face, stricat-au³⁶ legea Ta.

127. Pentru aceasta am iubit poruncile Tale, mai mult decât aurul și topazul.

128. Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât.

129. Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu.

130. Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțește pe prunci.

131. Gura mea am deschis și am tras duh, că poruncile Tale am dorit.

Slavă... Și acum... Aliluia

132. Caută spre mine și mă miluiește, după judecata celor ce iubesc numele Tău!

133. Pașii mei îndreptează-i după cuvântul Tău și să nu mă stăpânească nici o fărădelege³⁷!

134. Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale!

135. Fața Ta arată-o peste robul Tău și mă învață dreptățile Tale!

136. Izvoare de ape au izvorât ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta.

137. Drept ești, Doamne, și îndreptate sunt judecățile Tale.

138. Poruncit-ai cu dreptate mărturiile Tale și cu adevăr foarte.

³⁶ Împrăștiat-au.

³⁷ Literal: toată fărădelegea.

139. Topitu-m-a râvnirea Ta, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei.

140. Cu foc lămurit³⁸ este cuvântul Tău foarte și robul Tău l-a iubit pe el.

141. Mai tânăr sunt eu și defăimat, dreptățile Tale nu le-am uitat.

142. Dreptatea Ta este dreptate în veac și legea Ta adevărul.

143. Necazuri și nevoi m-au aflat, poruncile Tale sunt cugetarea mea.

144. Dreptate sunt mărturiile Tale în veac; fă-mă să înțeleg și voi via!

145. Strigat-am cu toată inima mea: Auzi-mă, Doamne, dreptățile Tale voi căuta!

146. Strigat-am către Tine, mântuiește-mă și voi păzi mărturiile Tale!

147. Apucat-am înainte fără de vreme și am strigat, întru cuvintele Tale am nădăjduit.

148. Apucat-au înainte ochii mei către dimineață ca să cuget la cuvintele Tale.

149. Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta, după judecata Ta mă viază!

150. Apropiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu fărădelege, dar de la legea Ta s-au îndepărtat.

151. Aproape ești Tu, Doamne, și toate căile Tale sunt adevărul.

152. Din început am cunoscut dintru mărturiile Tale că în veac le-ai întemeiat pe ele.

153. Vezi smerenia mea și mă scoate, că legea Ta n-am uitat!

154. Judecă judecata mea și mă izbăvește, pentru cuvântul Tău mă viază!

³⁸ Sau ars, încins, aprins.

155. Departe este de la păcătoși mântuirea, că dreptățile Tale n-au căutat.

156. Îndurările Tale multe sunt, Doamne; după judecata Ta mă viază!

157. Mulți sunt cei ce mă prigonesc și mă necăjesc; de la mărturiile Tale nu m-am abătut.

158. Văzut-am pe cei neînțelegători și mă topeam, că cuvintele Tale nu le-au păzit.

159. Vezi, că poruncile Tale am iubit; Doamne, întru mila Ta mă viază!

160. Începutul cuvintelor Tale este adevărul și în veac toate judecățile dreptății Tale.

161. Căpeteniile m-au prigunit pe degeaba și de cuvintele Tale s-a înfricoșat inima mea.

162. Bucura-mă-voi eu de cuvintele Tale ca cel ce află prăzi multe.

163. Nedreptatea am urât și m-am scârbit, iar legea Ta am iubit.

164. De șapte ori în zi Te-am lăudat pentru judecățile dreptății Tale.

165. Pace multă este celor ce iubesc legea Ta și nu este lor sminteală!

166. Așteptat-am mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit.

167. Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale și le-a iubit foarte.

168. Păzit-am poruncile Tale și mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne.

169. Să se apropie cererea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău fă-mă să înțeleg!

170. Să intre vrednicia mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă izbăvește!

171. Răspunde-vor buzele mele laudă, când mă vei învăța dreptățile Tale.

172. Spune-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt dreptate.

173. Fie mâna Ta ca să mă mântuiască, pentru că poruncile Tale am ales!

174. Dorit-am de mântuirea Ta, Doamne, și legea Ta cugetarea mea este.

175. Va via sufletul meu și Te va lăuda și judecățile Tale îmi vor ajuta mie.

176. Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat!

Slavă... Și acum... Aliluia

DUPĂ A ȘAPTESPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeu... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Apoi troparele, glasul al 2-lea:

Greșit-am Ție, Mântuitorule, ca și fiul cel desfrânat; primește-mă, Părinte, pe mine, cel ce mă pocăiesc, și mă miluiește, Dumnezeu!

Slavă...

Strig Ție, Hristoase Mântuitorule, glasul vameșului: Milostiv fii mie ca și acelaia și mă miluiește, Dumnezeu!

Și acum...

De Dumnezeu Născătoare, să nu mă treci cu vederea pe mine, cel ce am trebuință de sprijineala cea de la tine, că spre tine a nădăjduit sufletul meu, miluiește-mă!

Apoi: Doamne, miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Stăpâne Doamne, Atotputernice și Făcătorule a toate, Părintele îndurărilor și Dumnezeuul milei, Cel ce ai zidit pe om din pământ și l-ai arătat pe el după chipul și asemănarea Ta ca și prin el să se slăvească pe pământ mare cuviința numelui Tău; și, fiind el căzut jos cu călcarea poruncilor Tale, zidindu-l iarăși a doua oară pe el spre mai bine întru Hristosul Tău, l-ai suit în ceruri. Mulțumescu-Ți că ai înmulțit spre mine mărirea Ta și nu m-ai dat pe mine vrăjmașilor mei, care caută să mă tragă desăvârșit jos, în prăpastia iadului, nici nu m-ai lăsat să pier împreună cu fărădelegile mele. Deci acum, Mult-Milostive și Iubitorule de bine Doamne, Care nu voiești moartea păcătosului, ci aștepti întoarcerea lui și-l primești; Cel ce ridici pe oamenii cei căzuți și tămăduiești pe cei zdrobiți, întoarce-mă și pe mine la pocăință și, căzut fiind jos, mă ridică, și, zdrobit fiind, mă vindecă. Adu-Ți aminte de îndurărilor Tale și de cea din veci a Ta necuprinsă bunătate, și uită cele nenumărate ale mele fărădelegi, pe care cu lucrul și cu cuvântul și cu cugetul le-am săvârșit. Dezleagă împietrirea inimii mele și-mi dă lacrimi de umilință pentru curățirea spurcăciunii cugetului meu! Ascultă, Doamne, ia aminte, Iubitorule de oameni, milostivește-Te, Îndurate, și de tirania patimilor care împărățesc întru mine slobozește ticălosul meu suflet. Și să nu mă mai biruiască păcatul, nici să mă mai silnicească de acum vrăjmașul diavol, nici să mă mai ducă la voile lui. Ci cu mâna Ta cea tare mă răpește de sub stăpânirea lui și împărățește Tu întru mine, Bunule și Iubitorule de oameni Doamne. Și cu totul să fiu al Tău și bine voiește să viețuiesc de acum după voia Ta și prin a Ta bunătate negrăită dă-mi curățire a inimii, pază a gurii, îndreptare faptelor, cuget smerit, pace gândurilor, liniște sufleteștilor mele puteri, bucurie duhovnicească, dragoste curată, îndelungă-răbdare, bunătate, blândețe, credință nefățarnică și înfrânare prea cuprinzătoare și mă umple de roadele tuturor bunătăților cu darul Preasfântului Tău Duh. Și să nu mă ridici pe mine întru înjumătățirea zilelor mele, nici să-mi răpești sufletul meu neîndreptat și negătit; ci mă fă desăvârșit cu desăvârșirea Ta și așa mă scoate din această viață. Ca, trecând cu darul Tău fără de opreală începătoriile și stăpâniile întunericului, să privesc și eu frumusețea cea nepovestită a neapropiatei slavei Tale împreună cu toți sfinții Tăi, întru care s-a sfințit și s-a proslăvit întru tot cinstitul și de mare cuviință numele Tău, în veci. Amin.

CATISMA A OPTSPREZECEA

PSALMUL 119,

Cântare a treptelor.

1. Către Domnul, când mă necăjeam, am strigat și m-a auzit.
2. Doamne, izbăvește sufletul meu de buze nedrepte și de limbă vicleană!
3. Ce se va da ție și ce se va adăuga ție la limba vicleană?
4. Săgețile Celui puternic ascuțite cu cărbuni pustnicești.
5. Vai mie, că pribegia mea s-a îndelungat, sălășluitu-m-am cu sălașele lui Chedar; mult a pribegit sufletul meu.
6. Cu cei ce urau pacea eram pașnic; când grăiam lor se războiau cu mine degeaba.

PSALMUL 120,

Cântarea treptelor.

1. Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu.
2. Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul.
3. Să nu dai spre clătinare piciorul tău, nici să dormiteze Cel ce te păzește!
4. Iată, nu va dormita, nici va dormi Cel ce păzește pe Israel.
5. Domnul te păzește pe tine, Domnul te acoperă pe tine cu mâna cea dreaptă a Lui.
6. Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.
7. Domnul te va păzi pe tine de tot răul, păzi-va sufletul tău Domnul.

7. Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta de acum și până în veac.

PSALMUL 121,

Cântarea treptelor.

1. Veselitu-m-am de cei ce au grăit mie: În casa Domnului vom merge.

2. Stăteau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime.

3. Ierusalimul, cel ce se zidește ca o cetate, a cărui împărtășire a lui este dimpreună.

4. Că acolo s-au suit semințiile, semințiile Domnului, mărturie lui Israel, ca să se mărturisească numelui Domnului.

5. Că acolo au șezut scaunele la judecată, scaunele pentru casa lui David.

6. Întrebați, dar, cele spre pacea Ierusalimului și îndestulare celor ce te iubesc pe Tine.

7. Fie pace întru puterea ta și îndestulare întru întăririle turnurilor tale!

8. Pentru frații mei și pentru cei de aproape ai mei grăiam pace despre tine.

9. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru am căutat cele bune ție.

PSALMUL 122,

Cântarea treptelor.

1. Către Tine am ridicat ochii mei, Cel ce locuiești în cer.

2. Iată, precum sunt ochii slugilor la mâinile stăpânilor lor, precum sunt ochii slujnicei la mâinile stăpânei sale, așa sunt ochii

noștri către Domnul Dumnezeu nostru până ce Se va îndura de noi.

3. Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că prea mult ne-am umplut de defăimare.

4. Prea mult s-a umplut sufletul nostru, ocară celor ce sunt întru îndestulare și defăimare celor mândri.

PSALMUL 123,
Cântarea treptelor.

1. De nu ar fi că Domnul era întru noi, să zică, dar, Israel; de nu ar fi că Domnul era întru noi,

2. Când s-au ridicat oameni asupra noastră, așadar de vii ne-ar fi înghițit pe noi.

3. Când s-a iuțit urgia lor asupra noastră, așadar apa ne-ar fi înecat pe noi.

4. Pârâu a trecut sufletul nostru; așadar a trecut sufletul nostru apa cea fără de stare³⁹.

5. Binecuvântat este Domnul, Care nu ne-a dat pe noi spre vânare dinților lor.

6. Sufletul nostru ca o pasăre s-a izbăvit din cursa vânătorilor; cursa s-a sfârșit și noi ne-am izbăvit.

7. Ajutorul nostru este întru numele Domnului, Celui ce a făcut cerul și pământul.

Slavă... Și acum... Aliluia

³⁹ Fără ipostas, fără consistență, probabil nematerială.

Catisma a XVIII-a
PSALMUL 124,
Cântarea treptelor.

1. Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului; nu se va clătina în veac cel ce locuiește în Ierusalim.
2. Munți sunt împrejurul său și Domnul împrejurul poporului Său de acum și până în veac.
3. Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor peste soarta dreptilor ca să nu-și tindă dreptii întru fărădelegi mâinile lor.
4. Fă bine, Doamne, celor buni și celor dreți⁴⁰ cu inima!
5. Iar pe cei ce se abat la îndărătnicii îi va duce Domnul cu cei ce lucrează fărădelegea. Pace peste Israel.

PSALMUL 125,
Cântarea treptelor.

1. Când a întors Domnul robirea Sionului, făcutu-ne-am ca niște mângâiați.
2. Atunci s-a umplut de bucurie gura noastră și limba noastră de veselie.
3. Atunci vor grăi între neamuri: Mărit-a Domnul a face cu dânșii.
4. Mărit-a Domnul a face cu noi, fost-am veselindu-ne.
5. Întoarce, Doamne, robirea noastră ca pâraiele în austri!
6. Cei ce seamănă cu lacrimi cu bucurie vor secera.
7. Mergând, mergeau și plângeau, aruncând semințele lor,
8. Dar, venind, vor veni cu bucurie ridicând snopii lor.

⁴⁰ Netezi, fără ocolișuri.

Catisma a XVIII-a
PSALMUL 126,
Cântarea treptelor.

1. De nu va zidi Domnul casa, în deșert s-ar osteni cei ce o zidesc.
2. De nu va păzi Domnul cetatea, în deșert ar priveghea cel ce o păzește.
3. În deșert este vouă a mâneca, a vă scula după ce ați șezut, cei ce mâncați pâinea durerii, când va da celor iubiți ai Săi somn.
4. Iată, moștenirea Domnului – fiii, plata rodului pântecelui.
5. Ca niște săgeți în mâna celui puternic, așa sunt fiii celor scuturați.
6. Fericit este cel ce-și va plini pofta sa dintr-înșii; nu se vor rușina când vor grăi vrăjmașilor lor în porți.

PSALMUL 127,
Cântarea treptelor.

1. Fericiți toți care se tem de Domnul, care umblă în căile Lui.
2. Ostenelile roadelor tale vei mânca, fericit ești și bine-ți va fi.
3. Femeia ta ca o vie îndestulată în laturile casei tale; fiii tăi ca niște odrasle tinere de măslin împrejurul mesei tale.
4. Iată, așa se va binecuvânta omul care se teme de Domnul.
5. Să te binecuvinteze Domnul din Sion și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale!
6. Și vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel.

PSALMUL 128,

Cântarea treptelor.

1. De multe ori m-au războit din tinerețea mea, să zică, dar, Israel.
2. De multe ori m-au războit din tinerețea mea și nu m-au biruit.
3. Peste spatele meu au lucrat păcătoșii, îndelungat-au fărădelegea lor.
4. Domnul cel drept a tăiat grumajii păcătoșilor.
5. Să se rușineze și să se întoarcă înapoi toți cei ce urăsc Sionul!
6. Facă-se ca iarba de pe acoperișuri, care mai înainte de a fi smulsă s-a uscat!
7. De care nu și-a umplut mâna sa cel ce seceră și sânul său cel ce adună snopii.
8. Și n-au zis cei ce treceau: Binecuvântarea Domnului peste voi, binecuvântat-am pe voi întru numele Domnului.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 129,

Cântarea treptelor.

1. Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne; Doamne, auzi glasul meu!
2. Fie urechile Tale luând aminte la glasul cererii mele!
3. De vei lua seama la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi! Că la Tine este milostivirea.

4. Pentru numele Tău Te-am răbdat, Doamne; răbdat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădădui-a sufletul meu în Domnul.

5. Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții să nădăduiască Israel în Domnul.

6. Că la Domnul este mila și multă izbăvire la El și El va izbăvi pe Israel de toate fărădelegile lui.

PSALMUL 130,

Cântarea treptelor.

1. Doamne, nu s-a înălțat inima mea, nici nu s-au ridicat ochii mei,

2. Nici n-am umblat întru cele mari, nici întru cele minunate mai presus de mine.

2. De n-am cugetat smerit ca cel înțărcat spre maica lui, ci am înălțat sufletul meu, atunci vei răsplăti asupra sufletul meu!

3. Să nădăduiască Israel în Domnul de acum și până în veac!

PSALMUL 131,

Cântarea treptelor.

1. Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toată blândețea lui,

2. Că s-a jurat Domnului, s-a făgăduit Dumnezeului lui Iacov:

3. De voi intra în lăcașurile casei mele, de mă voi sui pe patul așternutului meu,

4. De voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare și odihnă tâmplilor mele,

5. Până ce voi afla locul Domnului, lăcașul Dumnezeului lui Iacov!

6. Iată, am auzit pe el în Efrata, aflatu-l-am pe el în câmpiile dumberăvii.

7. Intra-vom în lăcașurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stătut picioarele Lui.

8. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale!

9. Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura.

10. Pentru David, robul Tău, să nu întorci fața unsului Tău!

11. Juratu-S-a Domnul lui David adevărul și nu-l va lepăda: Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău.

12. De vor păzi fiii tăi așezământul Meu și mărturiile acestea ale Mele, pe care le voi învăța pe ei,

13. Și fiii lor până în veac vor șede pe scaunul tău.

14. Că a ales Domnul Sionul, ridicatu-l-a pe el spre lăcaș Sieși.

15. Aceasta este odihna Mea în veacul veacului, aici voi locui, că l-am ridicat pe el.

16. Vânatul lui binecuvântând îl voi binecuvânta, pe săracii lui îi voi sătura de pâine.

17. Pe preoții lui îi voi îmbrăca cu mântuire și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura.

18. Acolo voi răsări cornul lui David, gătit-am făclie unsului Meu.

18. Pe vrăjmașii lui voi îmbrăca cu rușine, iar peste el va înflori sfințenia Mea.

Catisma a XVIII-a
PSALMUL 132,
Cântarea treptelor.

1. Iată, dară, ce este bun sau ce este frumos, fără numai a locui frații laolaltă?
2. Ca mirul pe cap, care se pogoară pe barbă, pe barba lui Aaron, care se pogoară pe marginea îmbrăcăminții lui.
3. Ca roua Ermonului, ce se pogoară pe munții Sionului.
4. Că acolo a poruncit Domnul binecuvântarea, viață până în veac.

PSALMUL 133,
Cântarea treptelor.

1. Iată, dară, binecuvântați pe Domnul toți robii Domnului, care stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.
2. Noaptea ridicați mâinile voastre spre cele sfinte și binecuvântați pe Domnul.
3. Să te binecuvinteze Domnul din Sion, Cel ce a făcut cerul și pământul!

Slavă... Și acum... Aliluia

DUPĂ A OPTSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Apoi troparele, glasul al 2-lea :

Mai-nainte până a nu mă osândi, Doamne al meu, Doamne, dă-mi întoarcere și îndreptare păcatelor mele celor multe. Dă-mi umilință duhovnicească pentru ca să strig către Tine: milostive, Iubitorule de oameni,

Dumnezeul meu, miluiește-mă!

Slavă...

Cu dobitoacele cele fără de minte asemănându-mă eu, desfrânatul, m-am însoțit cu ele. Dăruiește-mi întoarcere, Hristoase, ca să iau de la Tine mare milă!

Și acum...

Nu-ți întoarce, Stăpână, fața ta de către mine, care mă rog ție, ci, ca o milostivă Maică a Înduratului Dumnezeu, sârguiește mai-nainte de sfârșit de-mi dă întoarcere ca să mă mântuiesc prin tine. Că tu ești mântuirea mea și nădejdea mea cea nerușinată, Doamna mea.

Apoi: Doamne, miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți! Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu celui viu, miluiește-mă pe mine, păcătosul, săracul, golul, lenevosul, netrebnicul, lipsitul, ticălosul, curvarul și preacurvarul, malahianul, sodomitul, întinatul, desfrânatul, necunoscătorul, nemilostivul, împietritul, bețivul, aprinsul, obraznicul, îndrăznețul, cel fără de răspuns, nevrednicul de iubirea Ta de oameni și vrednicul de toată munca și de gheenă și de pedeapsă. Și, pentru mulțimea atâtor greșale ale mele, nu mă pune sub mulțimea muncilor, Izbăvitorule, ci mă miluiește, că sunt neputincios și cu sufletul și cu trupul, și cu socoteala, și cu gândul, și mă mântuiește pe mine, nevrednicul robul Tău, cu judecățile care știi, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților, care din veci bine Ți-au plăcut Ție. Că binecuvântat ești întru toți vecii. Amin.

CATISMA A NOUĂSPREZECEA

PSALMUL 134,

Aliluia.

1. Lăudați numele Domnului, lăudați, robi, pe Domnul,
2. Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru!
3. Lăudați pe Domnul, că este bun Domnul; psalmodiați numelui Lui, că este bun(frumos)!
5. Că pe Iacov l-a ales Sieși Domnul, pe Israel spre moștenire Sieși.
6. Că eu am cunoscut că este mare Domnul și Domnul nostru peste toți dumnezeii.
7. Toate câte a vrut Domnul a făcut, în cer și pe pământ, în mări și în toate adâncurile.
8. Ridicând nori de la marginea pământului, fulgere spre ploaie a făcut Cel ce scoate vânturile din vistieriile Sale.
9. Cel ce a bătut cei întâi-născuți ai Egiptului, de la om până la dobitoc.
10. Trimis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte, întru Faraon și toți robii lui.
11. Cel ce a bătut neamuri multe și a omorât împărați tari.
12. Pe Seon, împăratul Amoreilor, și pe Og, împăratul Vasanului, și toate împărățiile Canaanului.
13. Și a dat pământul lor moștenire, moștenire lui Israel, poporului Său.
14. Doamne, numele Tău este în veac și pomenirea Ta în neam și în neam.

15. Că va judeca Domnul pe poporul Său și spre robii Săi Se va umili.

16. Idolii neamurilor – argint și aur, lucruri de mâini de-ale oamenilor.

17. Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea.

18. Urechi au și nu vor auzi, că nici nu este duh în gura lor.

19. Asemenea lor să fie cei ce fac pe ei și toți cei ce se încred într-înșii!

20. Casa lui Israel, binecuvântați pe Domnul; casa lui Aaron, binecuvântați pe Domnul; casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul;

21. Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe Domnul!

22. Binecuvântat este Domnul din Sion, Cel ce locuiește în Ierusalim.

PSALMUL 135,

Aliluia.

1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui!

2. Mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezeilor, că în veac este mila Lui!

3. Mărturisiți-vă Domnului domnilor, că în veac este mila Lui!

4. Singurului Care face minuni mari, că în veac este mila Lui!

5. Celui ce a făcut cerurile cu înțelegere, că în veac este mila Lui!

6. Celui ce a întărit pământul peste ape, că în veac este mila Lui!

7. Celui Singur Care a făcut luminătorii cei mari, că în veac este mila Lui!

8. Soarele spre stăpânirea zilei, că în veac este mila Lui!
9. Luna și stelele spre stăpânirea nopții, că în veac este mila Lui!
10. Celui ce a bătut Egiptul cu cei întâi-născuți ai lor, că în veac este mila Lui!
11. Și a scos pe Israel din mijlocul lor, că în veac este mila Lui!
12. Cu mână tare și cu braț înalt, că în veac este mila Lui!
13. Celui ce a împărțit Marea Roșie întru despărțituri, că în veac este mila Lui!
14. Și a trecut pe Israel prin mijlocul ei, că în veac este mila Lui!
15. Și a scuturat pe Faraon și puterea lui în Marea Roșie, că în veac este mila Lui!
16. Celui ce a trecut pe poporul Lui în pustie, că în veac este mila Lui!
17. Celui ce a bătut împărați mari, că în veac este mila Lui!
18. Și a omorât împărați tari, că în veac este mila Lui!
19. Pe Seon, împăratul amoreilor, că în veac este mila Lui!
20. Și pe Og, împăratul Vasanului, că în veac este mila Lui!
21. Și a dat pământul lor moștenire, că în veac este mila Lui!
22. Moștenire lui Israel, robului Său, că în veac este mila Lui!
23. Că întru smerenia noastră Și-a adus aminte de noi Domnul, că în veac este mila Lui.
24. Și ne-a izbăvit pe noi de vrăjmașii noștri, că în veac este mila Lui.
25. Cel ce dă hrană la tot trupul, că în veac este mila Lui.
26. Mărturisiți-vă Dumnezeului din cer⁴¹, că în veac este mila Lui!

⁴¹ Cerului.

PSALMUL 136,

Lui David prin Ieremia.

1. La râurile Babilonului, acolo am șezut și am plâns, când ne-am adus noi aminte de Sion.
2. În sălcii, în mijlocul lui, am spânzurat organele noastre.
3. Că acolo ne-au întrebat pe noi cei ce ne-au robit pe noi cuvinte de cântări și cei ce ne-au adus pe noi: Cântare cântați nouă din cântările Sionului.
4. Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ străin?
5. De te voi uita, Ierusalime, uitată să fie dreapta mea!
6. Să se lipească limba mea de gâttelejul meu de nu-mi voi aduce aminte de tine, de nu voi pune înaintea Ierusalimului ca întru început al veseliei mele!
7. Adu-Ți aminte, Doamne, de fiii lui Edom, în ziua Ierusalimului, care ziceau: Stricați-l, stricați-l până la temeliiile lui!
8. Fata Babilonului – ticăloasa, fericit cel ce va răsplăti ție răsplătirea ta, pe care ai răsplătit-o nouă.
9. Fericit este care va apuca și va lovi pruncii tăi de stâncă.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 137,

Psalmul lui David al lui Angheu și Zaharia.

1. Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea și înaintea îngerilor voi cânta Ție, că ai auzit toate graiurile gurii mele!

2. Închina-mă-voi către templul Tău cel sfânt și mă voi mărturisi numelui Tău pentru mila Ta și pentru adevărul tău, că ai mărit peste tot numele cel sfânt al Tău.

3. În orice zi Te voi chema, degrab mă auzi! Înmulți-mă-vei în sufletul meu cu puterea Ta.

4. Să se mărturisească Ție, Doamne, toți împărații pământului, că au auzit toate graiurile gurii Tale!

5. Și să cânte întru cântările Domnului, că mare este slava Domnului!

6. Că înalt este Domnul și pe cele smerite le privește și pe cele înalte de departe le cunoaște.

7. De voi umbla în mijlocul necazului, mă vei via; peste mânia vrăjmașilor mei întins-ai mâinile Tale și m-a mântuit dreapta Ta.

8. Domnul va răsplăti pentru mine. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea!

PSALMUL 138,

Întru sfârșit; lui David, Psalm al lui Zaharia întru risipire.

1. Doamne, cercatu-m-ai și m-ai cunoscut.

2. Tu ai cunoscut șederea mea și scularea mea, Tu ai priceput gândurile mele de departe.

3. Cărarea mea și funia mea Tu ai iscodit-o și toate căile mele mai înainte le-ai văzut, că nu este vicleșug pe limba mea.

4. Iată, Doamne, Tu ai cunoscut toate cele de pe urmă și cele de demult, Tu m-ai plăsmuit și ai pus peste mine mâna Ta.

6. Minunată s-a făcut cunoștința Ta dintru mine, întăritu-s-a, nu voi putea spre dânsa.

7. Unde mă voi duce de la Duhul Tău? Și de la fața Ta unde voi fugi?

8. De mă voi sui în cer, Tu acolo ești; de mă voi pogorî în iad, de față ești.

9. De voi lua aripile mele de dimineață și mă voi sălășlui la marginile mării,

10. Și acolo mâna Ta mă va călăuzi și mă va ține dreapta Ta.

11. Și am zis: Oare întunericul mă va călca în picioare și noapte [se va face] luminarea din desfătarea mea?

12. Că întunericul nu se va întuneca de la Tine și noaptea ca ziua va fi luminată; precum este întunericul ei, așa și lumina ei.

13. Că Tu ai zidit rărunchii mei, sprijinutu-m-ai din pânțele maicii mele.

14. Mărturisi-mă-voi Ție, că în chip înfricoșat Te-ai minunat; minunate sunt lucrurile Tale și sufletul meu le cunoaște foarte.

15. Nu s-a ascuns osul meu de la Tine, pe care l-ai făcut întru ascuns și statul meu întru cele mai de jos ale pământului.

16. [Lucrul] cel nelucrat al meu l-au văzut ochii Tăi și în cartea Ta toți se vor scrie; în zile se vor zidi și nimenea întru dânșii.

17. Iar mie foarte îmi sunt cinstiți prietenii Tăi, Dumnezeule, foarte s-au întărit stăpâniile lor.

18. Număra-voi pe dânșii și mai mult decât nisipul se vor înmulți; sculatu-m-am și încă sunt cu Tine.

19. De vei omorî pe păcătoși, Dumnezeule; bărbați ai sângiurilor, depărtați-vă de la mine!

20. Că certăreți sunteți în gânduri; lua-vor întru deșertăciune cetățile Tale.

21. Nu pe cei ce Te urăsc pe Tine, Doamne, i-am urât și asupra vrăjmașilor Tăi m-am topit?

22. Cu ură desăvârșită i-am urât pe ei, vrăjmași mi s-au făcut mie.

23. Încearcă-mă, Dumnezeule, și cunoaște inima mea, cearcă-mă și cunoaște cărările mele

24. Și vezi de este calea fărădelegii întru mine și mă călăuzește pe calea veșnică!

PSALMUL 139,

Întru sfârșit; Psalmul lui David.

1. Scoate-mă, Doamne de la omul rău, de bărbatul nedrept mă izbăvește,

2. Care gândeau nedreptate în inimă, toată ziua rânduiau războaie!

3. Ascuțit-au limba lor ca de șarpe, venin de aspide sub buzele lor.

4. Păzește-mă, Doamne, de mâna păcătosului, de la oamenii nedrepti scoate-mă, care gândeau să împiedice pașii mei.

5. Ascuns-au cei mândri cursă mie și cu funii au întins cursă picioarelor mele, pe lângă cărare sminteli mi-au pus mie.

6. Zis-am Domnului: Dumnezeul meu ești Tu; ascultă, Doamne, glasul cererii mele!

7. Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, umbrit-ai peste capul meu în zi de război.

8. Să nu mă dai, Doamne, de la pofta mea păcătosului; gândit-au împotriva mea, să nu mă părăsești, ca nu cândva să se înalțe.

9. Capul înconjurării lor, osteneala buzelor lor îi va acoperi pe ei.

10. Cădea-vor peste ei cărbuni, cu foc îi vei surpa pe dânșii, în ticăloșii și nu vor sta.

11. Bărbatul limbut nu se va îndrepta pe pământ; pe bărbatul nedrept relele îl vor vâna spre stricăciune.

12. Cunoscute-am că va face Domnul judecata săracilor și izbânda sărmanilor.

13. Însă dreptii se vor mărturisi numelui Tău și vor locui cei dreپți împreună cu fața Ta.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 140,

Psalmul lui David.

1. Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte glasul rugăciunii mele, când strig către Tine!

2. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta, ridicarea mâinilor mele jertfă de seară!

3. Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușa de îngrădire împrejurul buzelor mele!

4. Să nu abați inima mea spre cuvinte de răutate, ca să aduc dezvinovățiri întru păcate!

5. Cu oamenii cei ce lucrează fărădelegea și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

6. Povățui-mă-va dreptul cu milă și mă va mustra, iar untuldelemn al păcătosului să nu ungă capul meu!

7. Că încă și rugăciunea mea este întru bune vrerile lor; înghițitu-s-au lângă stâncă judecătorii lor.

8. Auzi-se-vor graiurile mele, că s-au îndulcit; ca o brazdă pe pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

9. Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădărduit, să nu iei sufletul meu!

10. Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintelile celor ce lucrează fărădelegea!

11. Cădea-vor în mreja lor păcătoșii; deosebi sunt eu până ce voi trece.

PSALMUL 141,

Al înțelegerii, lui David, când a fost el în peșteră rugându-se.

1. Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

2. Vărsa-voi înaintea Lui cererea mea, necazul meu înaintea Lui voi vesti.

3. Când lipsea dintru mine duhul meu și Tu ai cunoscut cărările mele.

4. În calea aceasta, în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

5. Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască.

6. Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu.

7. Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii.

8. Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte!

9. Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine!

10. Scoate din temniță sufletul meu ca să se mărturisească numelui Tău!

11. Pe mine mă așteaptă dreptii până ce vei răsplăti mie!

PSALMUL 142,

Psalmul lui David, când îl gonea pe el Avesalom, fiul său.

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta

2. Și să nu intri la judecată cu robul Tău, că nu se va îndrepta înaintea Ta tot cel viu!

3. Că a prigonit vrăjmașul sufletul meu, smerit-a la pământ viața mea.

4. Așezatu-m-a întru cele întunecate ca pe morții veacului și s-a lâncezit⁴² întru mine duhul meu, întru mine s-a tulburat inima mea.

5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început, cugetat-am la toate lucrurile Tale, gândind la faptele mâinilor Tale.

6. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ fără de apă Ție.

7. Degrab auzi-mă, Doamne, slăbit-a duhul meu!

8. Să nu întorci fața Ta de la mine și mă voi asemăna celor ce se pogoară în groapă!

9. Auzită fă mie dimineața mila Ta, că în Tine am nădăjduit!

10. Fă-mi cunoscută, Doamne, calea în care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu!

11. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Doamne, către Tine am scăpat; învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu!

12. Duhul Tău cel bun mă va călăuzi la pământul drept; pentru numele Tău, Doamne, mă vei via.

13. Întru dreptatea Ta vei scoate din necaz sufletul meu și întru mila Ta vei nimici pe vrăjmașii mei

14. Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă... Și acum... Aliluia

⁴² A fost cuprins de akedie, de duhul de trândăvie și de nesimțire, de întunecare.

Catisma a XIX-a
DUPĂ A NOUĂSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Apoi troparele, glasul al 7-Iea:

Mulțumind, Te slăvesc, Dumnezeul meu, căci tuturor păcătoșilor le-ai dat pocăință. Mântuitorule, să nu mă rușinezi când vei veni să judeci toată lumea nici pe mine, cel ce am făcut lucruri de rușine!

Slavă...

Fără de număr greșindu-Ți, pedepse nenumărate aștept, Dumnezeul meu, îndură-Te și mă mântuiește!

Și acum...

La mulțimea milei tale acum alerg, dezleagă-mi lanțurile greșalelor mele, de Dumnezeu Născătoare!

Apoi: Doamne, miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Hristoase Dumnezeule, Cel ce cu patimile Tale ai vindecat patimile mele și cu ranele Tale ai tămăduit ranele mele, dăruiește-mi mie, care mult Ți-am greșit, lacrimi de umilință! Amestecă cu trupul meu din mireasma făcătorului de viață trupului Tău și îndulcește sufletul meu cu cinstit Sângele Tău de amărăciunea cu care m-a adăpat protivnicul. Înalță mintea mea către Tine, care este trasă jos și mă ridică din prăpastia pieirii! Că nu am pocăință, nu am umilință, nu am lacrimi de mângâiere, care întorc pe fii la moștenirea lor. Sunt întunecat la minte de patimile lumești și nici să caut către Tine întru durere nu pot să mă înfierbânt cu lacrimile dragostei celei către Tine. Ci, Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, vistieria bunătăților, dăruiește-mi pocăință desăvârșită și inimă dureroasă spre căutarea Ta! Dăruiește-mi darul Tău și de iznoavă înnoiește întru mine închipuirile chipului Tău! Eu Te-am părăsit, nu mă părăsi pe mine! Ieși în căutarea mea, întoarce-mă iarăși la pășunea Ta și mă numără împreună cu oile turmei Tale celei alese! Hrănește-mă pe mine împreună cu dânsle din verdeața

dumnezeieștilor Tale Taine, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților. Amin.

CATISMA A DOUĂZECEA

PSALMUL 143,

Lui David, către Goliat.

1. Binecuvântat este Domnul Dumnezeuul meu, Cel ce învață mâinile mele spre oștire, degetele mele spre război,
2. Mila mea și scăparea mea, Sprijinitorul meu și Izbăvitorul meu,
3. Scutitorul meu și în El am nădăjduit, Cel ce supune pe poporul meu sub mine.
4. Doamne, ce este omul că Te-ai făcut cunoscut lui? Sau fiul omului că-l socotești pe el?
5. Omul cu deșertăciunea s-a asemănat, zilele lui ca umbra trec.
6. Doamne, pleacă cerurile și Te pogoară, atinge-Te de munți și vor fumea!
7. Fulgeră fulger și-i vei risipi pe ei, trimite săgețile Tale și-i vei tulbura pe ei!
8. Trimite mâna Ta dintru înălțime, scoate-mă și mă izbăvește din ape multe, din mâna fiilor străini,
9. A căror gură a grăit deșertăciune și dreapta lor este dreapta nedreptății!
10. Dumnezeule, cântare nouă Îți voi cânta Ție, în psaltire cu zece strune Îți voi psalmodia Ție,
11. Celui ce dai mântuire împăraților, Celui ce izbăvești pe David, robul Tău, de sabie rea.
12. Izbăvește-mă și mă scoate din mâna fiilor străini, a căror gură a grăit deșertăciune și dreapta lor este dreapta nedreptății,

13. Fiii căroră sunt ca niște odrasle tinere, înfipte în tinerețea lor!
14. Fiicele lor – înfrumusețate, împodobite ca asemănarea templului.
15. Cămarile lor – pline, vărsându-se din una în alta.
16. Oile lor mult fătătoare, înmulțindu-se întru ieșirile lor; boii lor grași.
17. Nu este cădere de gard, nici trecătoare, nici strigare în ulițele lor.
18. Fericit-au pe poporul care are acestea; fericit este poporul căruia Domnul este Dumnezeuul lui.

PSALMUL 144,
Lauda lui David.

1. Înălța-Te-voi, Dumnezeuul meu, Împăratul meu și voi binecuvânta numele Tău în veac și în veacul veacului.
2. Bine Te voi cuvânta în fiecare zi și voi lăuda numele Tău în veac și veacul veacului.
3. Mare este Domnul și lăudat foarte și măririi Lui nu este margine.
4. Neam și neam vor lăuda lucrurile Tale și puterea Ta vor vesti.
5. Mare-cuviința slavei sfințeniei Tale vor grăi și minunile Tale vor povesti.
6. Și puterea celor înfricoșate ale Tale vor grăi și mărirea Ta vor povesti.
7. Pomenire de mulțimea bunătății Tale vor scoate și de dreptatea Ta se vor bucura.

8. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv.

9. Bun este Domnul cu toți și îndurările Lui peste toate lucrurile Lui.

10. Mărturisească-se Ție, Doamne, toate lucrurile Tale și cuvioșii Tăi să Te binecuvânteze!

11. Slava Împărăției Tale vor grăi și puterea Ta vor spune

12. Ca să facă cunoscută fiilor oamenilor puterea Ta și slava marii cuviințe a împărăției Tale.

13. Împărăția Ta este împărăție a tuturor veacurilor și stăpânirea Ta întru tot neamul și neamul.

14. Credincios este Domnul întru toate cuvintele Sale și cuvios întru toate lucrurile Sale.

15. Sprijină Domnul pe toți cei ce cad și îndreptează pe toți cei surpați.

16. Ochii tuturor către Tine nădăjduiesc și Tu le dai lor hrană la bună vreme.

17. Deschizi Tu mâna Ta și saturezi pe tot cel viu de bunăvoință.

18. Drept este Domnul întru toate căile Sale și cuvios întru toate lucrurile Sale.

19. Aproape este Domnul de toți cei ce-L cheamă pe El, de toți cei ce-L cheamă pe El întru adevăr.

20. Voia celor ce se tem de El va face și cererea lor va auzi și-i va mântui pe dânșii.

21. Păzește Domnul pe toți cei ce-L iubesc pe El și pe toți păcătoșii îi va nimici.

22. Lauda Domnului va grăi gura mea și să binecuvânteze tot trupul numele cel sfânt al Lui în veac și în veacul veacului.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 145,

Aliluia. A lui Angheu și a lui Zaharia.

1. Laudă, suflete al meu, pe Domnul; lauda-voi pe Domnul în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu până ce voi fi!
2. Nu vă nădăjduiți în căpetenii, în fiii oamenilor, în care nu este mântuire!
3. Ieși-va duhul lui și se va întoarce în pământul său.
4. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lui.
5. Fericit este căruia Dumnezeul lui Iacov este ajutorul lui, nădejdea lui în Domnul Dumnezeul lui,
6. În Cel ce a făcut cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt în ele,
7. În Cel ce păzește adevărul în veac, în Cel ce face judecată celor nedreptățiți, în Cel ce dă hrană celor flămânzi.
8. Domnul dezleagă pe cei ferecați, Domnul înțelepțește orbii, Domnul îndreaptă pe cei surpați, Domnul iubește pe cei drepti, Domnul păzește pe cei străini.
9. Pe orfan și pe văduvă va primi și calea păcătoșilor o va pierde.
10. Împărați-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam și în neam.

PSALMUL 146,

Aliluia. A lui Angheu și a lui Zaharia.

1. Lăudați pe Domnul că este bun psalmul; Dumnezeului nostru să I se îndulcească laudă!
2. Zidind Ierusalimul, Domnul va aduna risipirile lui Israel,
3. Cel ce vindecă pe cei zdrobiți la inimă și leagă zdrobirile lor,

4. Cel ce numără mulțimea stelelor și tuturor acestora le dă nume.
5. Mare este Domnul nostru și mare este tăria Lui și priceperii Lui nu este număr.
6. Cel ce primește pe cei blânzi este Domnul, dar smerește pe păcătoși până la pământ.
7. Începeți Domnului întru mărturisire, psalmodiați Dumnezeului nostru în alăută,
8. Celui ce îmbracă cerul cu nori, Celui ce gătește pământului ploaie,
9. Celui ce răsare în munți iarbă și pajiște spre slujba oamenilor,
10. Celui ce dă dobitoacelor hrana lor și puilor corbilor, care-L cheamă pe El.
11. Nu întru puterea calului va voi, nici în pulpele bărbatului va binevoi.
12. Va binevoi Domnul întru cei ce se tem de Dânsul și întru cei ce nădăduiesc în mila Lui.

PSALMUL 147,

Aliluia. A lui Angheu și a lui Zaharia.

1. Laudă, Ierusalime, pe Domnul, laudă pe Dumnezeul tău, Sioane;
2. Că a întărit încuietorile porților tale, binecuvântat-a pe fiii tăi în tine.
3. Cel ce pune la hotarele tale pace și cu grăsime de grâu te-a îndestulat.
4. Cel ce trimite cuvântul său pământului, degrab aleargă cuvântul Lui,

5. Al Celui ce dă zăpada Sa ca lâna, al Celui ce presară negura ca cenușa,

6. Al Celui ce pune gheața Sa ca bucățelele de pâine, împotriva feței gerului Lui cine va suferi?

7. Trimite-va cuvântul Său și le va topi; sufla-va Duhul Lui și vor curge ape.

8. Cel ce vestește cuvântul Său lui Iacov, dreptățile și judecățile Sale lui Israel.

9. Nu a făcut așa la tot neamul și judecățile Sale nu le-a arătat lor.

Slavă... Și acum... Aliluia

PSALMUL 148,

Aliluia. A lui Angheu și a lui Zaharia.

1. Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte!

2. Lăudați-L pe El, toți îngerii Lui; lăudați-L pe El, toate puterile Lui!

3. Lăudați-L pe El, soarele și luna, lăudați-L pe El, toate stelele și lumina!

4. Lăudați-L pe El, cerurile cerurilor și apa cea mai presus de ceruri!

5. Să laude numele Domnului, că El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit!

6. Pusu-le-a pe ele în veac și în veacul veacului; poruncă a pus și nu va fi trecută.

7. Lăudați pe Domnul din pământ, balaurii și toate adâncurile;

8. Focul, grindina, zăpada, gheața, duhul cel de vifor, cele ce faceți cuvântul Lui;
9. Munții și toate dealurile, copacii cei roditori și toți cedrii;
10. Fiarele și toate dobitoacele, târâtoarele și păsările zburătoare;
11. Împărații pământului și toate popoarele, căpeteniile și toți judecătorii pământului;
12. Tinerii și fecioarele, bătrânii cu cei mai tineri, să laude numele Domnului, că s-a înălțat numele Lui Singur!
13. Mărturisirea Lui pe pământ și în cer și va înălța cornul poporului Său.
14. Cântare tuturor cuvioșilor Lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de El.

PSALMUL 149,

Aliluia.

1. Cântați Domnului cântare nouă! Lauda Lui în adunarea celor cuvioși.
2. Să se veselească Israel de Cel ce l-a făcut pe el și fiii Sionului să se bucure de Împăratul lor!
3. Să laude numele Lui în horă, în timpan și în psaltire să-i cânte Lui!
4. Că binevoiește Domnul întru poporul Său și va înălța pe cei blânzi întru mântuire.
5. Lăuda-se-vor cei cuvioși întru slavă și se vor bucura întru așternuturile lor.
6. Înălțările lui Dumnezeu în gâtlejul lor și săbii de amândouă părțile ascuțite în mâinile lor
7. Ca să facă izbândă întru neamuri, muștrări întru popoare,

8. Ca să lege pe împărații lor în obezi și pe cei slăviți ai lor în cătușe de fier,

9. Ca să facă întru dânsii judecată scrisă; slava aceasta va fi tuturor cuvioșilor Lui.

PSALMUL 150,

Aliluia.

1. Lăudați pe Dumnezeu întru sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui!

2. Lăudați pe El întru puterile Lui, lăudați pe El după mulțimea măririi Lui!

3. Lăudați pe El în glas de trâmbiță, lăudați pe El în psaltire și în alăută!

4. Lăudați pe El în timpan și în horă, lăudați pe El în strune și-n organe!

5. Lăudați pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudați pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul!

Slavă... Și acum... Aliluia

DUPĂ A DOUĂZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Apoi troparele, glasul al 6-lea:

Plinirea tuturor bunătăților Tu ești, Hristoase al meu; umple de veselie și de bucurie sufletul meu și mă mântuiește, ca un Mult-Milostiv.

Slavă...

De am și greșit, Hristoase, Mântuitorul meu, înaintea Ta dar alt Dumnezeu afară de Tine nu știu și nădăjduiesc la milostivirea Ta. Ci mă primește pe mine, cel ce mă întorc, Milostive Părinte și Fiule Unule-Născut și Duhule Sfinte, ca pe fiul cel desfrânat și mă mântuiește!

Și acum...

Altă scăpare și fierbinte sprijineală afară de tine nu știu. Ci, ca ceea ce ai îndrăzneală către Cel ce S-a născut din tine, Stăpână, ajută-mi și mă mântuiește pe mine, robul tău!

Apoi: Doamne, miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, miluiește-mă pe mine, păcătosul, și-mi iartă mie, nevrednicului robului Tău, câte Ți-am greșit în toată vremea vieții mele până astăzi. Și orice am păcătuit ca un om, cele cu voie ale mele păcate și cele fără de voie, cele cu lucrul și cu cuvântul, cu mintea și cu gândul, cele din nesocoteală și din răpire și din multa mea lenevire și trândăvire; ori de m-am jurat pe numele Tău cel sfânt, ori de m-am jurat strâmb sau de am hulit în gândul meu, sau de am ocărât pe cineva, sau de am năpăstuit, sau am întristat, sau am mâniat întru ceva, sau am furat, sau am desfrânat, sau am mințit, sau am mâncat pe ascuns, sau un prieten a năzuit la mine și l-am trecut cu vederea, sau pe vreun frate l-am necăjit și l-am amărât, sau, stând eu la rugăciune și la cântare, mintea mea cea rea a umblat la răutăți; sau de m-am desfătat afară de cuviință, sau am râs nebunește, sau de am grăit glume, sau de m-am trufit, sau la măriri deșarte m-am gândit, sau la frumusețe deșartă am privit și de dansa m-am biruit, sau am bârfit, sau m-am lenevit de rugăciunea mea, sau de n-am păzit porunca duhovnicescului meu părinte, sau de am grăit vorbe deșarte, sau altceva rău de am făcut; pentru că acestea toate și mai multe decât acestea am lucrat, pe care nici nu le țin minte; miluiește-mă, Doamne, și mi le iartă toate, ca un bun și Iubitor de oameni, ca în pace să adorm și să dorm, cântând și binecuvântând și slăvindu-Te pe Tine împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de viață Făcătorul Tău Duh. Amin.

PSALM

Acest psalm este scris deosebit de David și afară de numărul celor 150 de Psalmi, când singur s-a bătut cu Goliat.

1. Mic eram între frații mei și mai tânăr în casa tatălui meu; pășteam oile tatălui meu.
2. Mâinile mele au făcut organul și degetele mele au alcătuit psaltirea.
3. Și cine va vesti Domnului meu? Însuși Domnul, Însuși va auzi.
4. Însuși a trimis pe îngerul Său și m-a luat dintre oile tatălui meu și m-a uns cu untdelemnul ungerii Sale.
5. Frații mei erau frumoși și mari și n-a binevoit întru dânsii Domnul.
6. Ieșit-am întru întâmpinarea celui de alt neam și m-a blestemat cu idolii săi.
7. Iar eu, smulgând de la el sabia, i-am tăiat capul și am ridicat ocară de la fiii lui Israel.

Cuprins:

Catisma întâi
Catisma a doua
Catisma a treia
Catisma a patra
Catisma a cincea
Catisma a șasea
Catisma a șaptea
Catisma a opta
Catisma a noua
Catisma a zecea
Catisma a unsprezecea
Catisma a doisprezecea
Catisma a treisprezecea
Catisma a paisprezecea
Catisma a cincisprezecea
Catisma a șaisprezecea
Catisma a șaptesprezecea
Catisma a optsprezecea
Catisma a nouăsprezecea
Catisma a douăzecea